Wij
vlaams nationaal

Weekblad — 17 jaargang — nr 9 27 februari 1971
Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, 1070 Brussel, tel. 02/23.11.98
Beheer : Voldersstraat 71, 1000 Brussel, tel. 02/12.51.60, prk. 1711.39
Prijs per nummer : 8 fr. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

Dilbeek : de ondernemende jongelui van « Vlaamse macht ». Vandaag trekken ze ook te Antwerpen (Groenplaats, 14u.30) samen met de J.V.S.G. van leer tegen de « peerdefamilie ».

geen syndikaal monopolie!

Het is algemeen geweten dat de grote vakbonden met belangrijke moeilijkheden hebben af te rekenen : tussen de basis en de top is er een vervreemding tot stand gekomen die even groot van afmeting is als de vervreemding die bestaat tussen de Staat en sommige politieke partijen enerzijds, en de staatsburger of kiezer anderzijds.

Het conflict dat wij hebben gekend in 1970 in het Kempens bekken en de talrijke conflicten in diverse fabrieken en werkplaatsen, zijn een overduidelijke illustratie hiervan. Deze conflicten waren totaal anders dan deze die wij vroeger in de sectoren hebben gekend. Het ging niet meer om tegenstellingen tussen enerzijds het patronaat en anderzijds de werknemers en de vakbonden, maar veeleer om een tegenstelling tussen de werknemers en het patronaat, min of meer gesteund door de vakbonden.

arbeiders tegen de vakbonden

Nu wil ik niet beweren dat de vakbonden in deze conflicten altijd dezelfde belangen hadden als de werkgevers. Zeker is echter dat de vakbonden andere doeleinden nastreefden dan wel de arbeiders. Een van de doeleinden was : het respecteren van de kollectieve arbeidsovereenkomsten. (KAO).

Het is mij wel bekend dat de kollectieve arbeidsovereenkomsten geen zin hebben indien zij van de kant van de werknemers niet worden gerespecteerd. Anderzijds echter wekt het bevreemding vast te stellen dat de werknemers deze overeenkomsten als van nul en gener waarde beschouwen en dat zij de vakbonden van verraad beschuldigen. Normalerwijze mag men toch verwachten dat de gesyndikeerden hun leiders vertrouwen en dat zij, in overleg met hen, de nodige inspanningen zouden leveren opdat een volgende kollectieve arbeidsovereenkomst aan de gerechtvaardigde arbeidseisen meer tegemoet zou komen.

Dit is echter niet gebeurd. Gesyndikeerde en ook niet-gesyndikeerde arbeiders hebben zich in een groot aantal gevallen tegen de vakbonden opgesteld. Zij hebben de leiders ervan uitgejouwd en hun het spreken belet. Op meerdere plaatsen en onder meer in het Kempens bekken hebben zij zelfs een nieuwe organisatie uit de grond gestampt, een organisatie met leiders die uit hun eigen midden kwamen en die er in gelukt zijn bedrijven met meerdere duizenden arbeiders gedurende weken stil te leggen.

hun uitleg

De verklaring die in syndikale middens voor dit alles wordt gegeven is vrij eenvoudig : de agitatie tegen de vakbonden zou te wijten zijn aan actie's op touw gezet door herrieschoppers en politieke agitatoren. Men laat echter na te zeggen wie deze herrieschoppers en politieke agitatoren zijn. Weliswaar heeft men ter zake reeds vele keren de vinger uitgestoken naar de Volksunie, doch blijkbaar worden ook ander groepen geviseerd. Er wordt zelfs gezegd dat deze groepen financiële en andere steun uit het buitenland zouden ontvangen. Het spreekt vanzelf dat dit een zware beschuldiging is. Het ware dan ook interessant indien het parlement hierover enige uitleg kon verkrijgen.

Zelfs indien precies zou worden gezegd wie de arbeiders in hun verzet tegen de vakbonden heeft gestijfd, dan nog meen ik dat dergelijke uitleg niet volstaat. Het is immers niet denkbaar dat een handvol mensen in staat zou zijn zomaar grote groepen arbeiders te doen staken. De syndikale leiders zouden moeten weten dat het praktisch ondoenlijk is de werknemers te vragen dat zij, in volle winterperiode en zonder enige vergoeding, weken lang thuis blijven.

Het is dan ook duidelijk dat hier iets anders in het spel is. Dit anders is : de breuk die tot stand gekomen tussen de leiding en de basis van de syndikale organisaties.

(lees door blz. 3)

TE BALEN-WEZEL IN DE KEMPEN
STRIJDEN VLAAMSE ARBEIDERS
REEDS ZEVEN WEKEN LANG
VOOR EEN BETER LOON
EN MENSWAARDIGER ARBEIDSVOORWAARDEN
TEGEN EEN MACHTIGE « SOCIETE GENERALE ».
U KAN HEN HELPEN
MET EEN SOLIDARITEITSPENNING
OP PRK. 1711.39 VAN « WIJ », TE BRUSSEL
VERMELD OP HET STROOKJE : STAKERSHULP.

schiet ook eens uit uw sloffen

...en werf een nieuwe abonnee op « Wij » in deze laatste week van onze werfkampagne 70-71

de gijzelaars

Het is uit met de euforie rond Eyskens' grondwetsherziening. De triomfkreten zijn verstomd, het is één zuchten en klagen en in de urenlange vergaderingen van de kabinetsraad zitten CVP- en BSP-ministers ruziemakend tegenover elkaar. In zijn onverantwoorde ijver om « zijn » grondwetsherziening er door te sleuren, heeft eerste minister Eyskens zich, door domme beloften aan Pierre Descamps en zijn vrienden zichzelf en zijn ploeg in nijpende tijdnood gebracht. De race tegen het uurwerk is begonnen, de opgejaagde ministers bijten zich op de nagels van pure zenuwachtigheid, en in die allesbehalve ideale omstandigheden moet een uitgebreid wetgevend werk tot een goed einde worden gebracht !

Kijk eens aan, er rest de regering nog precies zes maanden (de lange vakantieperiode inbegrepen) om komaf te maken met de oprichting van een uitgebreid net van kinderkribben en peutertuinen ten behoeve van de kleintjes der Brusselse Vlamingen. Men weet immers dat het met de nieuwe wet op de agglomeraties en federaties van gemeenten een lange lijdensweg zal worden, en van die wet hangt o.m. de oprichting van de Nederlandstalige kultuurkommissie te Brussel af. En die kommissie zou dan de « bewegingsstrategie » van Van Elslande moeten gaan toepassen, enzovoort. Maar onverbiddellijk valt op 1 september 1971 de guillotine van de « père de famille », dat heeft Eyskens formeel beloofd aan Descamps...

Niet te verwonderen dat de « Vlaamse » CVP-ministers er zenuwachtig van worden. Zij voelen overal in Vlaanderen het wantrouwen groeien tegenover hun beleid. Zij weten inmiddels dat de Vlamingen het hen niet zo licht zullen vergeven dat zij de vervroegde invoering van deze « liberté du père de famille » te hebben mogelijk gemaakt. Dat zij die zware prijs hebben betaald voor de stemmen van enkele onbetrouwbare liberalen, en om er een grondwetsherziening door te halen die meer te zien heeft met de eerzucht van eerste minister Eyskens dan met de belangen van de Vlaamse gemeenschap. Zij beseffen dat weinigen in Vlaanderen geloven in de mogelijkheid de voor de Vlaamse toekomst in Brussel biezonder nadelige gevolgen van die « vrijheid » tijdig te ondervangen door de oprichting van een resem voorschoolse instellingen. Hoe zou in zes maanden tijds mogelijk worden, wat in de zeven voorbije jaren onmogelijk bleek voor de Vlaamse rijkslagere scholen in Brussel ? Hoe kunnen 45 goed uitgeruste en verantwoord gespreide kinderkribben en peutertuinen in enkele maanden tijds te Brussel operationeel worden gemaakt, waar dit in al die jaren niet mogelijk was voor een paar tientallen kleine lagere schooltjes ? Het is niet voldoende dat men daarvoor het geld klaar heeft, dat is nu toch gebleken.

De gejaagdheid waarmee de regering nu — tussen de vele en zware andere problemen in — moet tewerk gaan, speelt in het nadeel van de Vlamingen. Maar de h. Eyskens en zijn medeplichtigen hebben zichzelf in die onverkwikkelijke positie gemanoevreerd.

Inmiddels groeit het wantrouwen van de beide regeringspartners. Aan beide zijden worden reeds elektorale berekeningen gemaakt en daarbij wordt de mogelijkheid van een vervroegde parlementsontbinding niet uitgesloten. De CVP weet dat zij de valbijl van de « père de famille » enkel daardoor nog kan ontlopen, en de socialisten zitten met de ziekteverzekering vreselijk in hun maag. Vandaar de wederzijdse chantage.

Vraag ons echter niet enig medeleven op te brengen voor deze gijzelaars van Eyskens pyrrhusoverwinning van december. Vlaanderen betaalt hoe dan ook het gelag van hun cynisch eindejaarsfestijn.

Wij en gij

vlaams nationaal

pater stracke-fonds

Het Pater Stracke-komitee heeft zijn taak beëindigd met de onthulling van het grafkruis op 17 oktober jl. en afgesloten met de uitgave van een brochure waarin de toespraken, bij de onthulling van dit grafkruis gehouden, zijn opgenomen, alsook de namen van diegenen die door een geldelijke bijdrage de oprichting ervan mogelijk maakten. Blijft nu aan de vele vrienden van Pater Stracke de taak de uitgesproken woorden en gemaakte voornemens waar te maken.

Hiermede is — als uitvloeisel van het « gewezen » Pater Stracke-komitee — een aanvang gemaakt door de voorgenomen oprichting van twee verenigingen zonder winstoogmerk » :

a) een Stracke-noodfonds onder leiding van mevrouw A. Dosfel (dr E. van Winckellaan 13 Dendermonde) met als doel morele en financiële hulp te verlenen aan Vlamingen getroffen om hun Vlaming-zijn, en b) een centrum Huize Stracke onder leiding van de rektor van het Xaverius-kollege (Kollegelei Borgerhout) dat beoogt huisvesting en ontspanning en vergaderingsmogelijkheid te verschaffen aan bejaarden en jongeren, aan gezonden en gehandikapten, aan wie zich bezinnen wil over diepere waarden van ons wezen en leven, waar de geest van Pater Stracke blijvend zal aanwezig zijn.

Wij hopen dat de vele vrienden van Pater Stracke, benevens hun persoonlijke inzet, in beide voornaamste initiatieven de mogelijkheid zullen zien ook op bredere schaal het werk van Pater Stracke voort te zetten en zijn ideeën verder uit te dragen, onze medemensen ten bate.

Het Pater Stracke-komitee.

open brief tot vermeylen

Als voorzitter van de « Vriendenkring Nederlandstalig Stedelijk Onderwijs Brussel » heb ik de eer in naam van alle schoolhoofden, leerkrachten, administratief persooneel en ouders van leerlingen, die in algemene vergadering bijeengekomen zijn op 29 januari 1971 volgend verzoekschrft tot U te richten :

1. een einde te maken aan de ongezonde concurrentie tussen de drie nederlandstalige onderwijsnetten : rijks, gemeentelijk en vrij onderwijs. 2. de bestaande nederlandstalige scholen uit te bouwen tot prestigescholen en dit zonder discriminatie tussen de drie onderwijsnetten. 3. geen nieuwe nederlandstalige scholen op te richten zonder voorafgandelijk overleg tussen afgevaardigden van de 3 onderwijsnetten. 4. aan iedere bestaande kleuteren lagere school een kinderkribbe en peutertuin te hechten met uitsluitend nederlandstalig personeel en geplaatst onder de directie der huidige schoolhoofden. 5. het vervoer te verzekeren door busdiensten die de Vlaamse kinderen op weloverwogen plaatsen oppikken en tot voor de school brengen.

Wij veroorloven ons dit verzoekschrift tot U te richten omdat wij er de laatse 5 jaar in geslaagd zijn het leerlingenaantal in ons stedelijk kleuteren lager onderwijs samen te doen aangroeien met 52.7 %; wat een uitzonderlijke prestatie betekent gezien de algemene achteruitgang in de andere onderwijsnetten.

Wij hebben daarbij reeds met genoegen vastgesteld dat U op uw uiteenzetting van 11 februari jl. het met onze wensen eens bent en danken U daarvoor zeer intens.

In de hoop, Mijnheer de Minister, dat wij met uw gunstig antwoord onze meer dan 1000 leden zullen kunnen geruststellen, tekenen wij.

M. Francken,
Voorzitter V.N.S.O.B.

nederlandse ondertitels

Bijgaand zend ik U een krantenknipsel uit het Nieuwsblad van 12 februari jl. Ik citeer : « Het mag de Vlamingen te Brussel misschien ontgoochelen te vernemen dat de films vooralsnog zonder onderschriften of met Franse ondertitels zullen worden vertoond. De organizators verontschuldigen zich voor dit tekort, uitsluitend te wijten aan gebrek aan kapitaal. We willen graag aanvaarden dat die ondertiteling voorlopig werkelijk uitgesloten is en hopen niettemin dat ook vele Vlaamse jongeren de voorstellingen zullen bijwonen en juist door hun steun de toekomstige ondertiteling mogelijk maken. » Einde citaat.

U zult het met me eens zijn, dat indien nodig, er wel altijd geld beschikbaar is voor Franse ondertiteling maar voor Vlaamse nooit. En waar sturen de Gazetten het op aan ? Op algehele verfransing.

Want, indien de Vlamingen de Franse films gaan zien, zogenaamd omdat er dan ondertiteling zal komen, zullen de bioscoopeigenaren tot de overtuiging komen dat Vlaamse ondertiteling helemaal niet nodig is, omdat we zonder ook komen zien.

V. M te Ternat.

levensduurte

Vooraleer wij een lijst laten volgen over de stijging van onderstaande gegevens, welke betrekking hebben op produktie en diensten van 1 januari 1970 tot en met januari 1971 stellen wij vast dat er geen enkel protest komt vanwege de socialisten en het ABVV, nu zij mede regeren. Slechts in geval van oppositie barst er bij de minste prijsverhoging, voor een of ander produkt, of dienstverlening onmiddelijk een reactie van jewelste los. Dan spreken we nog niet over de BTW die ook nog op de schouders terecht komt van de kleine man, zonder loonsverhoging.

Zo bezien begrijpen wij goed dat de mensen van « Vieille Montagne » te Balen-Wezel bij hun eis blijven van 10 fr per uur, en niet de halve akkoorden, die het ABVV en ACV hun willen opleggen.

De stakers van Balen-Wezel werden reeds lang genoeg uitgebuit, zonder dat de twee vakbonden eisen stelden tegenover de directie, ten voordele van de arbeiders. Het is zoals te Zwartberg is gebeurd : pas wanneer ze van hun pluimen verliezen, worden ze wakker geschud en halen dan vlug bakzeil.

Trieste mentaliteit voor arm Vlaanderen.

Prijsstijging : huishoudbrood : van 12,25 (jan 70) naar 13.25 (jan 71); margarine : 27 (23); zalm: 60 (64); sigaretten : 16.50 (18); hemden : 250 (260); eierkolen : 2050 (2225); anthraciet : 12/22 3000 (3200); bier : 7 (8); schoolabonnement trein : 350 (390); haarsnijden : 38 (44); smeren auto : 80 (90); fritt-biefsteak : 65 (70); boter : 95 (108); bezoek dokter : 85 (100).

Dit zijn enkele voorbeelden van prijzen, onder deze regering welk verantwoordelijk is voor de aanhoudende levensduurte.

M. J. te Tienen.

sociale ontvoogding

De macht van extra-parlementaire drukkingsgroepen als ziekenfondsen en vakbonden, wordt in de VU schromelijk onderschat. De traditionele partijen hebben de potentiële politieke kracht van dergelijke groeperingen wel ingezien en hebben dan ook daarvan de basis van hun politieke macht gemaakt (herinner o.a. de stakingen tegen de eenheidswet). Hun macht ligt dus niet meer alléén op partijpolitiek vlak, maar in de eenheid partij-vakbond-ziekenfonds-pers.

Zo men deze mastodonten met sukses wil aanpakken mag men dat niet alleen op parlementair vlak doen, maar moet men op al deze vlakken te gelijkertijd aktie voeren.

Men mag niet vergeten dat sociale organisaties zoals vakbonden en ziekenfondsen voor de werknemers, de grondslag vormen van hun bestaanszekerheid. Zij zullen dan ook niet gauw geneigd zijn een politieke partij te steunen die hen onvoldoende maatschappelijke perspektieven biedt. Dit niet willen inzien is een electorale denkfout, te meer daar de werknemers de meerderheid van het kiezerskorps uitmaken.

Het wordt hoog tijd dat de VU die zich toch een sociale partij noemt, de Vlaamse loonen weddetrekkenden een sociaal alternatief gaat bieden, los van het Belgisch-burocratisch profitariaat, door Vlaamse sociale organisaties daadwerkelijk te steunen, en daar waar het nodig is te helpen uitbouwen. De Vlaamse ontvoogding moet terzelfdertijd een sociale ontvoogding zijn.

D.B. te Mechelen.

kerk en zeden

Thomas Triphon (Gent) zal wel katoliek zijn en dan dient hij te weten dat de H. Kerk niet te evolueren heeft inzake sexueel leven, maar de onveranderlijke 10 geboden van God voor moet houden. Gód, in de Bijbel, en vooral Kristus, in 't Evangelie, geven leiding inzake geslachtsleven : hoe dat naar buiten mag treden (« Wee ergenisgevers... Ruk je ergernisgevend oog uit !...), hoe 't beleefd moet worden : geen tegennatuurlijkheid (behoedmiddelen... homofilie), geen abortus, onkuisheid, echtscheiding, overspel, enz. enz. enz En... juist de Kerk kan, als onpartiidige in de zaak ! en b.v als... biechthorende daarover het best oordelen !

Frater A. d P. te Azelo (Ned.)

motie inzake brussel

Het koördinatiekomitee voor Vlaamse socio-kulturele manifesties van Brussel en omgeving, klaagt de gemeenteraadsleden aan die in eentalige Vlaamse gemeenten de eed in het Frans willen afleggen, alzo duidelijk te kennen gevende dat zij vanaf het begin de vigerende Belgische taalwetgeving niet wensen te eerbiedigen ;

Het stelt de stugge houding in een Vlaamse zaak van de Waalse minister Harmegnies aan de kaak die de klok naar het jaar 1894 wil terug draaien; onderstreept dat minister Harmegnies nooit de taalwetgeving heeft doen respecteren door de Brusselse gemeentemandatarissen, die zich in een staat van voortdurende onwettelijkheid bevinden, en dat hij de werking van de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht lamgelegd heeft.

Het komitee vestigt de aandacht op het gewettigd groot wantrouwen van de Vlaamse Brusselaars, de sociale minderen, die in het verleden dikwijls met een kluitje in het riet gestuurd werden en herhaalt dat de vrijheid van het gezinshoofd een principiële kapitulatie is, de doodsteek aan de Vlaamse gemeenschap te Brussel.

Het koördinatiekomitee is er van overtuigd dat de op te richten kulturele kommissie in een vijandige atmosfeer, gestoffeerd met zich als Vlaming uitgevende Frankofonen, de weg zal opgaan van de Vaste Taalkommissie; noteert dat het ekonomisch gewest Brussel zich als derde macht wil opdringen; weet dat de broze en onvolmaakte strukturen, die de regering heeft uitgedacht in volle gezagskrisis, van Brussel een uitsluitend Franstalige stad zal maken, wat tot separatisme zal leiden.

Het komitee openbaart de verkapte censuur, stilzwijgend aangenomen na de goedkeuring van de grondswetsherziening in pers, radio en tv. en zal niet nalaten over enkele jaren de schuldigen die de Vlaamse toekomst te Brussel verkwanselde ter verantwoording te roepen.

In opdracht van het Koördinatiekomitee.

R. De Schuyteneer.

greffe civil

Vorige week moest ik, om een bepaald stuk te bekomen, en bedrag storten aan de Burgerlijke Griffie te Brussel.

Gewoontegetrouw echter vermeldde ik « Gent ». Ik kreeg dus een groen krediet-bericht terug : mijn overschrijving kan niet geboekt worden omdat rekening nr 9029 toebehoort aan « Greffe civil, Bruxelles ».

Ik schreef dan een brief terug dat ik met die Franse komplimenten niet gediend was, en, als Vlaamse advokaat, in het Vlaams betaalde...

Per brief van 12-2-71 kreeg ik uitleg :
— ik stortte verkeerd (zoals gezegd : «Gent» ipv «Brussel») — het nummer 9029 is inderdaad van de « greffe civil Bruxelles »

Konklusie : de burgerlijke griffie van de Rechtbank van Eerste Anleg te Brussel heeft een ééntalig Franse inschrijving in het Postambt !

P.D.P. te Gent.

wemmel

Vanwege de FDF-Cercle Culturel de Wemmel ontvingen wij een uitnodiging tot het bijwonen van een Frans toneelstuk nl. « Légitime Défense ».

Wij zouden graag vernemen welk ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur deze Cercle steunt.

De gemeentelijke feestzaal wordt welwillend ter beschikking gesteld door onze bastaard-burgemeester Geurts, maar andere kulturele kringen, zoals Davidsfonds, enz. vinden bij hem niet de minste steun.

Hoelang nog worden wij hier in Wemmel, door deze volksvreemde indringers getergd en vernederd ?

bescherming der minderheid

Als Eyskens eerste minister werd sprak hij steeds over de bescherming van de minderheid, dan dacht ik het zal nu eindelijk eens beter worden voor de gehandikapten, kinderen van zelfstandigen en gepensioneerde zelfstandigen, maar wat een teleurstelling als ik de ware bedoeling van die woorden vernam. Het ging er immers over de Waalse minderheid, die al meer dan honderdveertig jaar de baas speelt over de Vlaamse meerderheid, een minderheid waarvoor de Vlamingen altijd hebben moeten werken, en die nog steeds bevoordeligd zijn (een miljard toegestaan aan Vlaanderen, dan eisen de Walen twee miljard kompensatie).

Als de Waalse haan kraait staan de Vlaamse ministers op hun benen te trillen.

Ja die arme minderheid moet beschermd worden en dat zegt een Vlaamse minister...

R.B. te Torhout.

brusselse tweetaligheid

Enkele weken geleden was mijn diaprojektor defekt. Via een verdeler te Diest gaf ik hem in herstelling bij de Fa. Prolux in Brussel. Op 15-2-71 heb ik de projektor terug ontvangen samen met een tweetalig formulier, volledig ingevuld in het Frans.

Het Nederlands, dat op het formulier is gedrukt, tart elke verbeelding. Zo bijvoorbeeld : ontvanging datum (date de réception), beideler (concessionnaire), geëindigt (terminé) enzomeer.

Dat is dan de Brusselse tweetaligheid !

W. S te Molenstede.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

geen syndikaal monopolie!

(vervolg van blz. 1)

de ware reden : vervreemding

Ik herhaal het, een dergelijke breuk doet zich niet alleen voor op het vlak van de vakbonden. Ook elders kunnen wij iets dergelijks vaststellen, en dit niet alleen in deze staat, doch ook in het buitenland.

De oplossing van het probleem van de vervreemding tussen top en basis kan alleen maar afdoende zijn zo zij naar de grond van de zaak gaat. Zo zij een einde stelt aan het particularistische en het unitaire in de politieke, de economische de sociale en andere structuren.

Het is dan ook aangewezen dat men nu eens eindelijk inspiratie zou opdoen bij hetgeen de denkers van het integrale federalisme sinds jaren ter zake in woord en geschrift hebben verdedigd.

Anderzijds meen ik dat er reeds heel wat kan worden verholpen zo men een einde stelt aan het monopolie van de zogenaamde representatieve organisaties.

Door het feit dat men over een bepaald aantal leden moet beschikken, om als dusdanig erkend te worden, kunnen de arbeiders en de bedienden alleen maar aansluiten bij de bestaande organisaties. De andere kunnen immers weinig of geen voordelen verlenen, zodat zij dan ook niet of althans uiterst moeilijk van de grond geraken.

Het feit dat men over een monopolie beschikt heeft voor gevolg dat men geen of weinig rekening moet houden met de basis, en dat de top het zich kan veroorloven eigenmachtig beslissingen te treffen. Dit alles kan jarenlang aanslepen, zonder dat het tot enige moeilijkheid aanleiding geeft. Doch op een bepaald ogenblik barst de bom. En dan volstaat het niet de vinger vermanend te richten naar politieke tegenstrevers, of naar jongeren- of andere organisaties.

representativiteit

Nu weet ik wel dat het principe der representativiteit niet zonder enige betekenis is. Zo de vakbonden zich kunnen vermenigvuldigen als paddestoelen, zonder dat zij moeten aantonen wie of wat zij vertegenwoordigen, dan wordt het een hopeloze zaak, om nog enig overleg tussen werknemers en werkgevers te organiseren. Bovendien zou de machtspositie van de arbeiders tot weinig of niets worden herleid, en dit zou uiteraard in plaats van een verbetering een verslechtering betekenen.

Het is evenwel mogelijk het principe van de representativiteit te verzoenen met de afschaffing van het syndikaal monopolie. Vorig jaar heb ik in het parlement het voorstel van de Leuvense professor Blanpain vermeld. Deze stelt voor de eis der representativiteit over drie niveaus te verdelen : het afzonderlijk bedrijf, de afzonderlijke bedrijfssector en het bedrijfsleven in zijn geheel. Aldus zouden bepaalde vakbonden, die nu van iedere medezeggenschap zijn verstoken, een rol kunnen spelen binnen een bepaald bedrijf of binnen een bepaalde sector. Hierdoor wordt niet alleen een monopolie op één specifiek vlak doorbroken, maar ook wordt de mogelijkheid geschapen dat kleine vakbonden geleidelijk aan tot ontwikkeling kunnen komen.

Het feit dat er concurrentie mogelijk is, dat de bestaande vakbonden zich moeten inspannen om hun leden te behouden, kan alleen maar tot gevolg hebben dat zij meer en beter rekening zullen houden met hun basis. Aldus wordt bereikt dat de conflicten, waarover ik het reeds had in het begin van mijn uiteenzetting, grotendeels worden uitgeschakeld.

plicht van de overheid

Ik meen dat het de plicht is van de overheid de monopolievorming op eender welk vlak tegen te gaan. Als behoeders van het algemeen welzijn dienen parlement en regering te voorkomen dat bepaalde personen en organisaties alle macht en kracht in handen krijgen. Deze opvatting beantwoordt trouwens aan een opinie, die momenteel meer en meer verbreiding kent.

Aanvankelijk waren het bijna uitsluitend communistische en sociaal-democratische groepen die tekeer gingen tegen de monopolievorming op economisch gebied. Heden ten dage is bijna iedereen overtuigd van het feit dat cartels, trusts, holdings en dergelijke een gevaar betekenen voor de vrijheid van het individu en van de staatsburgers. Men gaat zelfs verder: ook monopolies op het vlak van de communicatie, de gezondheidszorg, de vrije tijdsbesteding, en. worden als iets immoreels beschouwd, zodat steeds meer de eis opgaat dat de overheid als behoedster van 't algemeen welzijn, zou tussenkomen, en dat zij de maatregelen zou treffen die nodig zijn opdat ter zake een werkelijke vrijheid zou heersen.

Deze maatregelen mogen echter niet van deze aard zijn, dat zij het ene monopolie door het andere vervangen. Zij moeten de normale geboorte en groei van nieuwe organisaties en groepen mogelijk maken. Zoniet komt men van de regen in de drop, zoniet wordt de ene dictatuur door de andere vervangen.

De kritiek, die geformuleerd wordt tegen de systemen van marxistische inspiratie is in wezen dezelfde als deze, die geuit wordt tegen systemen, die op een liberale basis berusten, telkens gaat het om het feit dat door een monopolie, een alleenrecht, een exclusieve macht, de vrijheid van de enkeling met de voeten wordt getreden.

Het systeem der representativiteit der vakbonden, zoals het heden ten dage in België bestaat, gaat aan dezelfde gebreken mank. Het is om die reden dat wij er ons niet kunnen mee verzoenen en dat wij het zullen blijven aanklagen als strijdig met de democratie en met de rechten van de burgers.

e. raskin,

volksvertegenwoordiger.

Onze volksvertegenwoordigers Sels (Duffel) en Goemans (Berchem) liepen er op de grote middenstandsbetoging vorige week donderdag kennelijk biezonder goedgemutst bij.

btw : de rekening volgt wel

(aco) — Over de inwerking van de BTW op het prijzenpeil kan nog niets met enige zekerheid gezegd worden. Men zal ten minste moeten wachten tot het einde van maart, om de eerste gevolgen voor de levensduurte te kunnen meten. En dus was de manifestatie waaraan vorige week heel de middenstandsklasse heeft deelgenomen, niet overbodig — ook al had de regering ondertussen toegevingen gedaan inzake de inning van de provisie.

Deze mening steunt op de pas verschenen « Maandnotities betreffende de Ekonomische Toestand », uitgegeven door de Centrale Raad van het Bedrijfsleven. Van dit dure, wetenschappelijk dokument kan men niet zeggen dat het een middenstanderspamflet is, of de spreekbuis van opgejaagde verbruikers.

Onder invloed van de toepassing van de BTW — zo lezen wij in « Maandnotities » — vertoonde het door het ministerie van Ekonomische Zaken opgestelde indexcijfer van de komsumptieprijzen in januari jl. t.o.v. de voorgaande maand een stijging met 0,6 punten, wat neerkomt op een prijshausse met 0.5 %. Dit officiële indexcijfer werd evenwel door de in de Indexkommissie vertegenwoordigde vakbonden en landbouworganisaties aangevochten, daar zij, op basis van eigen prijsopnemingen, welke slaan op een aanzienlijk groter aantal produkten dan in het officieel indexcijfer zijn opgenomen, doch waarbij de aan seizoenschommelingen onderhevige prijzen buiten beschouwing werden gelaten, menen dat de in januari opgetreden hausse der prijzen aan verbruiker in werkelijkheid 1,33 punten zou bedragen.

centrale raad zeer behoedzaam

« Het is echter duidelijk dat het volledig, mekanische effekt van de BTW, dat door het ministerie van Ekonomische Zaken wordt geraamd op 2 %, slechts zeer geleidelijk in de ekonomie zal doorwerken. Men zal vermoedelijk pas een ruimer inzicht hebben in de prijsverhogende werking van dit nieuwe fiskale stelsel tegen het einde van februari, d.i. het ogenblik waarop de detailhandel zich opnieuw zal hebben bevoorraad tegen prijzen waarin de BTW is begrepen. »

Tot zover de Centrale Raad. We konkluderen dat men tot half 1971 zal moeten wachten om te weten hoe de loon- en prijsvorming ervoor staat in het totaal nieuw fiskaal stelsel waarin we leven. Men zal tot einde 1971 en tot 1972 geduld moeten oefenen om te ondervinden hoe de verschillende standen en klassen eraan toe zijn, en door welke politieke en sociale akties ze zich moeten verdedigen tegen de stijging van de levensduurte.

Wie nu reeds beweert dat de BTW-onderneming gelukt is, roept mosselen lang vóór de schuit aan wal is!

nationale bank : aflossing van de wacht

(aco) — De Nationale Bank van België hecht geen belang aan persrelaties. Dat is vorige maandag nogmaals gebleken. De algemene vergadering der aandeelhouders had plaats zonder dat de pers was toegelaten. Naar het schijnt is het een overblijfsel van de woelige dertiger jaren, toen Léon Degrelle en Edmond Van Dieren zich inspanden om van de algemene vergadering der aandeelhouders iets anders te maken dan een hermetisch gesloten onderonsje van super-kapitalisten.

Als men bedenkt dat zelfs de kleinste maatschappij die beroep gedaan heeft op het openbaar krediet de gewoonte heeft de vertegenwoordigers van de financiële pers op haar aandeelhoudersvergaderingen toe te laten, ziet men weer eens hoe de Nationale Bank een anti-volkse vesting gebleven is, een oord van geheimdoenerij en van anti-demokratische kuiperijen.

Over de benoemingen die bij de Nationale Bank deze week gedaan werden, zijn we nogal tevreden. Prof. dr Robert Vandeputte is een goed Vlaams kandidaat, onderlegd en wilskrachtig. We schreven vroeger dat we het jammer vinden dat hij al 62 jaar is (hij zelf waarschijnlijk ook...) zodat hij na drie jaar ambtsuitoefening, de leeftijdsgrens zal bereiken. Bijna zeker komt er dan weer een franstalige opvolger, en als die tot jonge jaarklassen behoort, zitten wij er lang mee geschoren.

Ondertussen zal tijdens enkele jaren niet alleen de Nationale Bank maar ook de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid aan de top geleid worden door Vlamingen. Paul Callebaut volgt immers bij de NMKN prof. Vandeputte op als voorzitter.

We zullen niet hosanna gaan zingen, alsof voortaan het emissie-instituut een instelling is die geïntegreerd werd in de gemeenschap.

« La Libre Belgique » heeft echter toch moeten ondervinden dat de tijd voorbij is dat alleen de franstalige bourgeoisie het voor het zeggen had in de Nationale Bank. Het verzet van de « Libre » tegen de benoeming van Evalenko tot direkteur (en misschien tot tweede vice-goeverneur) van de Nationale Bank, heeft niet gebaat.

hetze tegen socialisten

We zijn niet geestdriftig over de ontdubbeling van de funktie van vice-goeverneur. We zijn er tegen. Maar we volgen de « Libre » niet in haar aloude vendetta tegen de socialistische Waal Evalenko, dé schietschijf van de « Libre Belgique » sinds hij voorzitter werd van het Kolendirektorium.

Volgens de « Libre » verdiende hij daar te veel. Feitelijk was de wedde van Evalenko (800 à 900.000 fr) nog niet het derde van het jaarinkomen van een Belgisch mijndirekteur (met wie Evalenko als gelijke moest kunnen onderhandelen) en die zeker met niet minder dan 2 à 3 miljoen fr per jaar naar huis gaat.

te veel liberalen

Er werd tegen Evalenko op een schaamteloze manier gestookt. We hebben er nooit aan meegedaan. We hebben herhaaldelijk scherpe kritiek op zijn kolenbeleid uitgebracht, en we houden alles staande wat we over hem schreven in de dagen van de Limburgse mijntragedies.

Maar voor het overige is het normaal — rebus sic stantibus — dat een einde werd gesteld aan het kapitalistische veto tegen socialistische topfiguren in de Nationale Bank. Ze zijn er beter op hun plaats dan de burgerszoontjes van de Parti Social Chrétien die de konservatieve klerikalen er volstrekt wilden binnenloodsen

De Volksunie vertegenwoordigt méér kiezers dan de Parti Social Chrétien. We verwittigen de direktie van de grote financiële instellingen dat ze de volgende jaren zullen gedwongen worden hun gezag demokratisch te spreiden over vertegenwoordigers van alle belangrijke politieke en maatschappelijke krachten in dit land. Het is zonneklaar dat de regering deze week abnormaal veel Waalse liberalen in de top van de Nationale Bank heeft geparachuteerd. Is dàt Eysekns' tegenprestatie voor diensten die PVV-ers hem bewezen bij de grondwettelijke koehandel?

kempische fanfares

Het ministerie van Nederlandse Kultuur geeft in bepaalde gevallen toelagen aan muziekmaatschappijen. Nu was het onze alerte senator Maurits Van Haegendoren opgevallen dat voor het jaar 1969 vrijwel uitsluitend fanfares en muziekmaatschappijen uit het arrondissement Turnhout speciale toelagen ontvingen. Toevallig is dat het kiesarrondissement van de minister van Nederlandse Kultuur, Frans Van Mechelen.

Maurits Van Haegendoren heeft de achtbare excellentie dus om een kleine opheldering verzocht : « Met alle waardering » zo schreef hij « voor de prestaties van bedoelde verenigingen, moge ik de geachte minister verzoeken mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mede te delen welke volgens hem de oorzaken zijn dat de volkse muziekverenigingen in andere arrondissementen geen prestaties op hun aktief hebben waarvoor zij voor subsidiëring in aanmerking komen ? ».

de kumulards

Burgemeester Piers van Oostende wrijft zich in de pollen : hij heeft van het CVP-komitee van het arr. Oostende kunnen bekomen dat hij « voorlopig » zijn burgemeesterschap mag kumuleren met zijn parlementair mandaat. Normaal mag een burgemeester van een gemeente met méér dan 30.000 inwoners dat niet van de CVP-leiding. Een andere rebel is de koppige Gentenaar Van den Daele. Hij heeft zich al meermaals laten ontvallen dat hij zich van « die Mechelse notaris » (CVP-voorzitter Van de Kerckhove) geen snars aantrekt. Nu doen echter geruchten de ronde dat Geraard een tikkeltje « redelijker » is geworden nu men het toekomstige groot-Gent een stel gemeenten méér in de schoot heeft geworpen.

van eynde

De laatste weken was de gekende polderbison Jos Van Eynde, die onlangs verheven werd tot de waardigheid van halve BSP-voorzitter, de grote vedette in allerlei dag- en weekbladen. Het regende interview-aanvragen en staatsman Jos ging er kennelijk graag op in. Tijdens een gesprek met « De Standaard » beschuldigde hij onze senator Lode Claes zo ongeveer van diefstal van de gebouwen en machines van « Volksgazet » tijdens de oorlog. De Antwerpse schepen Delwaide zou daarover een dokument bezitten, zo beweerde hij nog. Lode Claes sprak die uitlatingen van Van Eynde radikaal tegen, en inmiddels liet ook Leo Delwaide weten dat hij primo geen dergelijk dokument bezit en secundo zich niet herinnert de naam van Lode Claes ooit ontmoet te hebben in zo'n dokument. Het woord is nu weer aan Van Eynde die van zijn eerste eerrovende verklaring niet is doodgevallen. Wat men al niet doet om zijn eigen troebel verleden te verdonkeremanen !

harmel

« Het Belgische buitenlandse beleid is, meer dan ooit, in handen van Franstaligen. Wij durven beweren : uitsluitend in handen van Franstaligen. Deze toestand is een puur schandaal ». Dit schreef Manu Ruys op 18 februari jl. in « De Standaard ». En om zijn bewering te staven, gaf hij een opsomming van alle leidende posten en namen van de franstaligen die er de plak zwaaien.

Is er van de zijde van de regering sindsdien enige reaktie gekomen ? Geen enkele. Men heeft daar waarschijnlijk eventjes gegrinikt bij dit « Standaard »-proza, en men ging over tot de orde van de dag. De Vlamingen klagen immers over zoveel, als je daar altijd rekening moest mee houden...

knack

Vorige week donderdag verscheen het eerste nummer van een nieuw vlaams magazine. Het draagt de knotsgekke titel « Knack ». De bedoeling schijnt te zijn een vlaamse tegenhanger te hebben voor de gekende magazines van over de grens : Elseviers magazine, Haagse Post magazine, l'Express, Der Spiegel, Newsweek enzomeer. Over de inhoud valt na dit eerste nummer nog niet zoveel te vertellen, men schijnt op de redaktie van « Knack » nog op zoek naar de juiste toon. Technisch is het echter een vrij knappe publikatie. Waar het blad zich politiek - maatschappelijk zal opstellen valt nog af te wachten. De uitgever is de h. De Nolf van Roeselare die in de voorbije jaren een hele ketting reklamebladen uitbouwde. In elk geval wordt « Knack » een interessante test om na te gaan of een dergelijk blad (al) leefbaar is in Vlaanderen.

met onze centen

De RTB-ploeg van Henri Mordant heeft vorige maandag nog maar eens uitgebreid uit de doeken gedaan hoezeer Wallonië « benadeeld » wordt door de expansiewetgeving in dit land (« Situation 71 »). Dat Wallonië, zoals de RTB zelf, met een derde van de Belgische bevolking voor alles en nog wat steeds 50 % van de kredieten krijgt (en vaak nog veel meer) is nog lang niet genoeg voor de heren. Aangezien de investeerders spontaan liever naar Vlaanderen komen, zou het maar normaal zijn, zo vinden de Waaltjes, dat het gros van de overheidsgelden uitsluitend naar Wallonië zou gaan. Je moet maar durven. Het ergerlijke is dat ze met hun politiek van « vraag maar op, je krijgt toch altijd wat » al talrijke miljarden uit de staatskas hebben gehaald, die voornamelijk gespijsd wordt met het geld van de minzame Vlamingen Een vraagje : wanneer zal de BRT eens eindelijk een kleine inspanning doen om de Vlaamse grieven op het « kommunautaire vlak » aan de achtbare kijkers en luisteraars uit de doeken te doen ? Of valt er van onze kant op dit terrein heus niets meer te vragen ? Of mag de BRT over die « vervelende kwesties » niet reppen ? En van wie niet ? In elk geval, de RTB maakt daarover om de haverklap programma's, ronduit propagandistische nog wel.

dehousse en de voerstreek

Er zijn twee Luikenaars bijgekomen in de regering (dat zijn er nu vijf) : Denis en Dehousse. De « federalist » Dehousse staat bekend als een partijdig mannetje, en een waals imperialist van de nijdigste soort. Hij wil met alle middelen de Voerdorpen opnieuw losmaken van Limburg in afwachting dat ze voorgoed bij Wallonië kunnen worden ingelijfd. Het zou ons hoegenaamd niet verwonderen dat hij daar al zeer spoedig werk wil van gaan maken. Die gelegenheid wordt hem trouwens geboden door Eyskens beruchte grondwet. Daarin staat te lezen dat aan bepaalde gebieden een eigen statuut kan worden toegekend. De eerste minister heeft daarbij verduidelijkt dat men daarmee uitsluitend de Voerstreek op het oog had. En om de ontbrekende waalse stemmen te krijgen beloofde hij nog dat niet zou getalmd worden met het indienen van het wetsontwerp dat deze kwestie zou « regelen ». Dat zo'n wet zal moeten gestemd worden met een bijzondere meerderheid ? Ach, ook onder dat juk zal de CVP nog wel doorgaan... Wat de Walen willen, dat krijgen ze immers altijd.

nationale bank

Senator Jorissen schuwt ook het « kleine » vervlaamsingswerk niet. Zo bracht hij er de koning toe de Nederlandse tekst van senaatsdokumenten met « Boudewijn » te ondertekenen i.p.v. altijd weer met «Baudhuin». Zo zorgde hij ervoor dat het hele interieur van het senaatsgebouw eindelijk — na 140 jaar — tweetalig werd, zoals het hoort.

Maar hij vuurt regelmatig pijlen af naar instellingen die het hekken te veel aan de oude Belgische stijl laten hangen. De Nationale Bank bijvoorbeeld mocht zich geregeld in zijn aandacht « verheugen ». Jorissen grinnikte dan ook even toen hij vernam dat er eindelijk nog eens een Vlaming goeverneur van die bank zou worden. « Wij zijn toch altruisten, nietwaar » zo zei hij « wij helpen CVP-ers en socialisten aan een goeie job ! ».

En dan nog dit : wij schreven kortgeleden dat agentschappen en discontokantoren van de NB het uitverkoren jachtgebied blijven van aftandse nobiljons. Voor die discontokantoren klopt dat zeker, maar in de agentschappen schijnt de toestand heel wat « normaler » te zijn geworden. Waarvan akte.

mooie beloften...

In 1963 werden zes Vlaamse randgemeenten van Brussel (Wemmel, Kraainem, Wezembeek-Oppem, St Genesius-Rode, Linkebeek en Drogenbos) door een CVP-BSP-regering « gezegend » met de beruchte « faciliteiten ». Inmiddels is het duidelijk gebleken dat die maatregel de verdere verfransing van die gemeenten sterk in de hand heeft gewerkt. Zoals steeds trachtte men toen ook de Vlamingen te paaien met mooie toekomstvisioenen. Een ervan was de formele belofte dat « ten laatste tegen 1 september 1973 » in alle Brusselse gemeentebesturen er een paritaire verdeling zou bestaan van alle topambten (vanaf de graad van bureauchef) tussen Vlamingen en franstaligen. In geen enkele gemeente is inmiddels die pariteit bereikt, en het ziet er hoegenaamd niet naar uit dat de « formele belofte » tegen de vervaldatum zal zijn ingelost. De fransdolle schepencolleges in het Brusselse hebben er nu het volgende trukje op gevonden : ze laten steeds meer openvallende plaatsen boven het niveau van bureauchef vakant, hoewel er genoeg Vlaamse kandidaten zijn. En redeneren : na 1 september '73 doen we weer wat wij willen, dan stoppen wij de openstaande plaatsen vol frankofonen, en klaar is kees...

niet wij, maar zij !

Kollega Guido Fonteyn (Gazet van Antwerpen) ging na in welke mate de taalwetgeving van 1963 te Brussel werd nageleefd. Hij schrijft zijn conclusie in koeien van letters boven zijn artikel : « Taalwetgeving 1963 systematisch ontmanteld ». Dat wisten wij al langer.

Hij besluit als volgt : « Op de punten waar die gunstig was voor de nederlandssprekenden werd de taalwetgeving van 1963 door de uitvoerende macht ontmanteld. Vooraleer wij ons nu blij laten maken met gunstige beschikkingen van deze grondwetsherziening moeten wij eerst kunnen vaststellen dat die ontmanteling ongedaan gemaakt wordt. »

Wie zijn die « wij », Guido ? brave man-in-de-straat of de heren ministers ? die vrouw en kinderen kust, Juist, de ministers, maar dat zijn precies de ontmantelaars !

En onze goede collega schrijft er nog beaat bij dat wij ondertussen ook moeten over waken « dat ook de grondwetsherziening niet ontkracht wordt ». Hij bedoelt natuurlijk wat er aan eventueel voordelige puntjes voor de Vlamingen kan inzitten. Wij kunnen het hem op een blaadje geven : het wordt een geschiedenis zoals na 1963. De « doeners » zijn immers dezelfden gebleven !

de berooiden

Freddy Terwagne is gestorven, begraven en vervangen : hij behoort voortaan tot de histoire — en als we zijn bewonderaars mogen geloven — tot de grande histoire van ons vaderland.

De man is inderdaad jong gestorven en de zware verplichtingen van zijn ministerieel ambt zullen wel niet vreemd geweest zijn aan dit vroege overlijden. Degenen echter die ons het tranerig tafereel schilderen van ministers die niet meer aaneenhangen van louter overwerkt te zijn, overdrijven wel een tikkeltje. Over de doden niets dan goeds : we aanvaarden grif dat Terwagne vooral in de ook naar hem genoemde TNT-periode een hardwerkkende excellentie is geweest. Degenen die hem van dichtbij hebben gekend, zullen echter wel beamen — zonder daarbij afbreuk hoeven te doen aan de eerbied voor een dode — dat de man van Amay maar zéér gedeeltelijk beantwoordde aan het image d'Epinal dat thans van hem gesneden wordt. Freddy Terwagne was alles behalve de asceet die leefde voor zijn werk en niets anders...

Weinig joernalisten van de grote pers hebben verzuimd, een traan te plengen over de gevolgen van dit ministerieel overlijden. Helemaal in de stijl van de ruwe-bolster-met-het-weke-hart gaf Jos Van Eynde in « Volksgazet » het sinjaal voor de jeremiade over de « enige harde werkers zonder pensioen ».

Ver van ons te beweren, dat een minister per definitie zonder pensioen levend of dood de Wetstraat moet verlaten. Er zit daar inderdaad ergens een probleem waar eens een woordeke mag over geklapt worden. Maar dat woordeke moet dan geplaatst worden in een véél bredere kontekst. Want de kous is bijlange niet af met tranerig geschrijf over kapotgewerkte ministers die dit aardse tranendal verlaten, terwijl hun nakomenschap zich straks in de bitterste ellende zal moeten wentelen.

Freddy Terwagne was advokaat, parlementslid, sinds kort burgemeester én minister. Wij hebben ons niet de moeite gegeven om na te gaan, welke andere — bezoldigde — karweien hij nog uitvoerde dank zij de politiek. We hoeven helemaal niet de rekening van een dode te maken; het volstaat om aan te stippen dat Terwagne als minister een doorsnee-geval was. De ministeriële loopbaan is doorgaans de top van een gevulde karweien-piramide die aan de bazis breed en sterk genoeg is om alle schokken des levens — en desgevallend ook des doods — met gemak op te vangen. Op een enkele uitzondering na (de huidige minister Vlerick is een dergelijke witte raaf) worden de ministers gerekruteerd uit de parlementaire gelederen. Anders dan in andere landen worden in België het parlementaire en het ministeriële ambt en de er aan verbonden vergoedingen gekumuleerd. Freddy Terwagne zelf zetelde in de Kamer sinds 1958 en alleen al langs die kant was hij pensioengerechtigd in een mate, die menige gewone burger zou doen watertanden.

We hebben nooit geëist dat degenen die zich bekommeren om de res publica, stuk voor stuk onmogelijke altruïsten en aan het slijk der aarde onthechte asceten zouden zijn. Een politiek mandaat is belangrijk en eerbaar genoeg, opdat het op fatsoenlijke wijze zou gehonoreerd worden, inkluzief kinderbijslagen en pensioenen en alle overige voorzieningen die bij een job horen. Goeiekoop zou, elders, ook in de politiek maar al te vaak slechtekoop zijn; wie politiek personeel van behoorlijke kwaliteit wil, moet bereid zijn om het op fatsoenlijke wijze te betalen.

Spijtig genoeg verliest die gulden regel alle zeggingskracht en alle geloofwaardigheid, wanneer het politiek personeel de behoorlijke kwaliteit van het werk te grabbel gooit in cumuls zonder einde. Wie in gods naam kan nog geloven in het kwaliteitswerk van de professor, de beheerder, de universiteitsboss, de burgemeester, de volksvertegenwoordiger, de intercommunalist wanneer al die behoorlijk gehonoreerde betrekkingen — betrekkingen die stuk voor stuk de hele man zouden moeten opslorpen — gecumuleerd worden door één enkele op snee vergulde partijbonze ?

Al het geweeklaag over pensioenloze ministers raakt onze kouwe kleren niet, zolang we onmachtig moeten opkijken naar een profitariaat, dat al lang iedere notie van schaamte en bescheidenheid verloren heeft.

We spraken deze week met een schrijnwerker, een volksmens, een knaap die zich opgewerkt heeft van arbeider tot kleine zelfstandige. Hij is 67 jaar maar hij mag er voorlopig niet aan denken, te gaan genieten van zijn pensioen. Hij mag er niet aan denken omdat hij twee stielmannen aan het werk heeft en omdat hij die jongens — veel meer arbeidskameraden dan werknemers — aan het werk wil houden zo lang mogelijk. Hij mag er niet aan denken omdat hij, met zich hard in het getouw te leggen, ieder jaar een paar tienduizend franken heeft kunnen opzij leggen. Pensioen zou voor hem betekenen, dat hij het voortaan ergens moet gaan stellen met een maandelijks bedrag dat een heel eind onder de drieduizend fr ligt.

Die man heeft in zijn beste jaren slechts een fraktie verdiend van wat ministers, desnoods met hard te werken maar even vaak aux frais de la princesse moeiteloos bijeenharken. Men neme het ons niet kwalijk dat wij onze solidariteit in de allereerste plaats betuigen met deze volksman en zijn honderdduizenden gezellen en dat er nadien maar weinig plaats en tijd overschiet voor een rouwbeklag, waarin de blauwe brieven een bijna grotere rol spelen dan de vizietkaartjes - met - omgevouwen - hoek.

dio genes

vlaams s.o.s. uit lubumbashi

Andermaal zijn de Vlaamse ouders in Lubumbashi, provincie Katanga van de Democratische Republiek Kongo, verplicht de noodklok te luiden. Het voortbestaan van het Vlaams onderwijs wordt er andermaal bedreigd.

Een voorstel, uitgaande van het beheerscomité van de vzw « Vrienden van het Belgisch Onderwijs » dat er op gericht was vanaf 5 januari 1971 een gemengd taalregime in te voeren in onze derde humaniora, werd met een totale meerderheid door de Vlaamse ouders verworpen.

De Vlaamse ouders hebben begrepen dat het hier gaat om een tergende uitdaging en zien er een bittere aanwijzing in voor de toekomst.

Daarom dit S.O.S.

Zij vragen zich af op grond van welke beweegredenen men steeds opnieuw begint een Vlaamse humaniora op te bouwen om deze weer neer te halen telkens ze naar de top groeit.

Opnieuw zullen sommige Vlaamse ouders zich verplicht zien hun kinderen naar de Franstalige humaniora over te hevelen.

Anderen zullen hun kinderen naar België zenden... Een derde categorie zal Kongo noodgedwongen verlaten.

Men zegt dat het Vlaams onderwijs in Kongo niet leefbaar is...

Onze humaniora telt 54 leerlingen in de lagere cyclus.

Onze lagere afdeling telt 83 leerlingen.

Onze Fröbelafdeling telt 32 leerlingen in één klas.

Waar wij aan toevoegen dat deze cijfers gevoelig zouden stijgen indien er eens en voor altijd een einde werd gesteld aan de tergende afbraak en het systematisch weigeren van degelijke waarborgen nopens de continuïteit van een Vlaams onderwijs voor Vlaamse kinderen.

De financiële moeilijkheden die het beheerscomité van de VZW steeds inroept, laten de Vlaamse ouders geenszins onbewogen, hoewel zij moeilijk kunnen aanvaarden dat die moeilijkheden steeds en alleen op hun schouders moeten worden afgewenteld.

Wanneer gesproken wordt van « besnoeiingen » dan wordt alvast begonnen volgend jaar geen tweede klas van de hogere Vlaamse humaniora meer te dulden.

Nochtans waagt men het niet de vinger uit te steken naar de Franstalige hogere humaniora, waar in de drie klassen liefst 18 richtingen bestaan waarvan de meerderheid geen 8 leerlingen bevat.

Een vijfde van de leerlingen in de Franstalige hogere humaniora zijn van niet-Belgische nationaliteit. Deze vreemdelingen bekostigen voor 53 % de hogere cyclus.

Men zal ons antwoorden dat de hogere cyclus der humaniora een strikt persoonlijke zaak is, uitsluitend bekostigd door de ouders waarvoor België geen geldelijke steun verleent.

Waarop de Vlaamse ouders antwoorden dat de lagere humaniora alsmede de voorbereidende afdelingen wel degelijk door België worden gesubsidiëerd en dat in deze afdelingen procentsgewijs evenveel vreemdelingen aanwezig zijn die het budget uitsluitend doen overhellen ten voordele van het Franstalig onderwijs.

Welke oplossing stellen de Vlaamse ouders dan voor ?

Zij vragen met aandrang dat België de VZW ertoe zou bewegen het Vlaams onderwijs een rechtmatig aandeel te laten verwerven uit het voordeel van de vreemde aanwezigheid in haar scholen in Kongo.

Dit op grond van het feit dat de Vlaamse bevolking in België op een méér dan paritaire wijze bijdraagt tot het staatshuishoudkundig bestek, inbegrepen de noden van het budget voor ontwikkelingssamenwerking, waaruit tenslotte de fondsen worden geput om de voorbereidende afdelingen en de lagere cyclussen van de humaniora te subsidiëren.

de vlaamse peutertuinen te brussel

In de hoop dat de brave Vlamingen zich zullen verzoenen met de vervroegde wederinvoering van de beruchte « liberté du père de famille » te Brussel, schermt de regering voortdurend met het « net van peutertuinen en kinderkribben » dat ze zal gaan oprichten ten behoeve van de kinderen der Brusselse Vlamingen. Maar ondertussen verliezen de heren ministers kostbare tijd met stekelige discussies over... die peutertuinen-belofte.

Inmiddels hebben de overkoepelende organen der Vlaamse verenigingen van een tiental gemeenten uit de Brusselse agglomeratie aan de ministers, de parlementsleden en de pers hun standpunt over deze aangelegenheid bekend gemaakt. Nadat zij nogmaals met klem hebben geprotesteerd tegen de aantasting van het beginsel « moedertaal = onderwijstaal » formuleren de woordvoeders van de Vlaamse gemeenschap te Brussel als volgt hun gerechtvaardigde eisen.

minimum 45

Op het ogenblik van de wederinvoering van de « liberté du père de famille » moet er een net van minimum 45 gekoppelde kribben en peutertuinen beschikbaar zijn met de volgende karakteristieken : degelijke gebouwen en uitrusting, goede ligging en dichtbevolkte wijken in de nabijheid van openbare vervoermiddelen, verzekerde budgettaire dekking, voldoende bevoegd en behoorlijk bezoldigd personeel, een verzekerde openingsduur van 12 u per dag, ten hoogste eenzelfde dagvergoeding voor de ouders als in de bestaande Franstalige inrichtingen, een pluralistische basis inzake organisatie en beheer en een uitbouw onafhankelijk van de bestaande scholen voor een positieve neutraliteit.

in eigen hand

De woordvoerders van de overkoepelende organen zijn verder van oordeel dat de voorschoolse inrichtingen van Brussel-hoofdstad op de volgende wijze moeten gestruktureerd worden :

Een stichting met bevoegdheid over het ganse net van de agglomeratie. Met een beheerraad bestaande uit o.m. afgevaardigden van de gemeentelijke Vlaamse organisaties en van de subsidiërende machten, verder een sekretariaat : dienstchef die, samen met zijn personeel, verantwoordelijk is voor de goede werking inzake : administratie, inspectie, betalingen, boekhouding en reservepersoneel.

De gemeentelijke organen moeten samengesteld worden uit afgevaardigden van de plaatselijke verenigingen en scholen, belast met het beheer van de inrichtingen en bevoegd o.m. om de kandidaturen van de directrice en het personeel van de plaatselijke inrichtingen aan de Stichting voor te dragen.

de liberale partijen van dit land

Ach, waar is de tijd dat Omer Van Audenhove met zijn colgate-glimlach vanop talloze muren en schuttingen het kiesvee toelachte. De tijd van het trikolore triomfalisme, van de geniale slogan « mon parti, c'est mon pays ». De PVV was de partij die het vaderland eens en voorgoed zou verlossen van het federalistische gepeupel, van de eeuwige « kommunautaire » perikelen. Zij, de partij van de eenheid zou, terwijl alle andere partijen verbrokkelden in regionale frakties, de laatste maar onineembare vesting van het unitarisme zijn en blijven.

Maar de politiek, wij schreven het al eerder, is een wreed bedrijf. Ondanks de miljoenen en het barnumgeschetter kreeg de PVV-PLP van het achtbare kiezersvolk toch maar een ijzigkoude douche. Geen 12 zetels winst, zoals verwacht, zelfs niet de helft daarvan, zelfs geen enkele ! In Vlaanderen boerden de blauwe heirscharen zelfs achteruit, terwijl de Volksunie — o ramp ! — daarentegen kon feestvieren.

En zoals gewoonlijk : een ongeluk komt nooit alleen. Achter de plaasteren gevel van de liberale « eenheid » werd weldra zodanig ruzie gemaakt dat de (politieke) buren het wel moesten horen. De gevel zelf begon te barsten en af te brokkelen, om ten slotte helemaal ineen te storten.

Het is uit met de unitaire dromen van de laatsten der Belgicistische mohikanen. De PVV-PLP, of wat daar van over blijft, is vandaag op haar beurt aan de zo verfoeide « regionalisering » toe. Een speciale kommissie is dit aan het uitwerken tegen het kongres van juni a.s. Een ander kommissie moet dringend onderzoeken wat de « liberalen » van dit land als hun doktrine zouden kunnen voorschotelen aan de goegemeente bij de eerstkomende parlementsverkiezingen. Want ook dat is een groot probleem geworden.

Hoewel het nog maar nauwelijks doenbaar is zullen wij tot uw stichting even trachten een kleine inventaris op te maken, geachte lezer, van het aantal liberale partijen en partijgroepen die ons Belgenland momenteel rijk is. Je hebt de « nationale » PVV-PLP, met hoofdzetel in de Napelsstraat. Opperhoofd van deze partij waarin de Vlamingen (die van het Liberaal Vlaams Verbond en vooral de anderen) sinds onheuglijke tijden de gaven des gedulds en der gehoorzaamheid beoefenen, is de alomgekende Pierre Descamps. Maar het gezag van zijn bestuur wordt niet aanvaard door de « PLP de la Région de Bruxelles » waarvan Demuyter de ongekroonde koning is. Nochtans lopen er in Brussel toch enkele blauwe mandatarissen rond die het toch verder liever met de Napelsstraat dan verder met Demuyter en Co zouden willen stellen. Mundeleer echter loopt liever los van de anderen, daarom richtte hij zopas een eigen « Parti Liberal Indépendant » op. Zoiets was al eerder gedaan door het Nijvelse PLP-kamerlid Gendebien. Hij richtte samen met Lallemand (Henegouwen) een « Parti Radical » op die onder eigen wijnrood vaandel Wallonië en Brussel wil veroveren. En de zogenaamde « blauwe leeuwen » ? Ach, die fungeren momenteel als wisselmunt tussen de nationale PVV-PLP en de troepen van Demuyter die alleen baas willen zijn in heel het kiesarrondissement Brussel. Voor het overige blijft het devies van de blauwe Belgen : eendracht maakt macht.

versterk de kracht van de leeuw !

Zo luidde het motto van onze abonnementenslag 70-71. Nu de kampanje op haar einde loopt kunnen wij met de hand op het hart getuigen : de wekroep werd door een groot aantal VU-kaderleden en militanten ditmaal biezonder positief beantwoord. We konden dit jaar ongeveer tweemaal zoveel nieuwe abonnees op « Wij » inschrijven als vorig jaar !

Volgende week publiceren wij de allerlaatste top-20 (de nieuwe abonnementen die ten laatste woensdagmorgen 3 maart op het centraal sekretariaat gemeld en betaald zijn). Het wordt deze week vast nog een keiharde spurt om de ereplaatsen tussen de cracks uit de kopgroep. Wij zijn benieuwd in welke mate de rangschikking volgende week door elkaar zal zijn gehaald. De laatste paar weken is Jan Caudron uit Aalst als een boliede komen opzetten uit de achterste gelederen. Vorige week rukte hij uit het grote peloton op naar de 18e plaats, vandaag zit hij al komfortabel 3e, en volgende week...? Joris Depré blijft onbedreigd aan de leiding. Voor hem telt enkel de vraag : haalt hij de 125, of net niet. Stippen we nog aan dat vier arrondissementen hun schitterendste abonnementenslag leverden uit hun hele VU-« carrière » : Brussel, Leuven, Mechelen en Turnhout.

De prachtige resultaten van onze top-20-ers en van de top-arrondissementen weze een krachtige stimulans voor allen die willen meehelpen « de kracht van de leeuw te versterken ». Want het « officieel afsluiten » van de abonnementenslag betekent geen eindpunt : het werven van nieuwe abonnees, het weder inpikken van abonnees die niet hernieuwden, het leden werven gaat door, MOET BLIJVEN DOORGAAN.

Met een stevige partijbasis en -struktuur en een flink verspreide pers kunnen wij de (soms lage) stoten van de tegenstrevers opvangen. En vergeet het niet: de nieuwe parlementsverkiezingen komen snel dichterbij.

Jan Caudron

top-20

(stand op woensdag 24 februari)

1. JORIS DEPRE (Tervuren) : 107 (+ 25)
2. Mieke Op de Beeck (Koningshooikt) : 57 (+ 13)
3. Jan Caudron (Aalst) : 50 (+ 30)
4. Willem Vanderveken (Beveren-Waas) : 49 (+ 7)
5. Bob Dosfel (Mechelen) : 46 (+ 8)
6. Piet De Pauw (Vurste) : 40 (+ 6)
7. Leon Van Durme (Merelbeke) : 36 (+ 4)
8. Frans Van Houtven (Oud-Turnhout) : 34 (—)
   Jef Vincx (Erps-Kwerps) : 34 (+ 6)
10. Frans Van den Eynde (Leuven) : 31 (—)
11. Jaak Janin (Oudenaarde) : 30 (+ 4)
12. Jan Versweyvelt (Herentals) : 27 (—)
13. Frans Van Sumere (Beersel) : 25 (+ 1)
14. Albert Aendenboom (St. Niklaas) : 23 (+ 3)
    Hendrik Bouwens (Lier) : 23 (+ 1)
    Marcel De Decker (Niel/Boom) : 23 (—)
    Roger Meysman (Melsen) : 23 (+ 4)
18. Robert Van de Maele (Ternat) : 22 (—)
    Walter van Mieghem (Wemmel) : 22 (—)
    Maurits Waegemans (St. Truiden) : 22 (—)

balen-wezel

groeiende solidariteit onder de arbeiders

Zeven weken geleden legden de arbeiders van de zinkfabriek « Vieille Montagne » te Balen-Wezel het werk neer. Zij eisten 10 fr. verhoging op de basislonen en een betere bescherming van hun gezondheid. Schoorvoetend erkenden de vakbonden na een week deze zoveelste « wilde staking », maar er werd geen ruchtbaarheid aan gegeven. Tot energieke Jef Sleeckx en zijn mensen de muur van het stilzwijgen wist te verbreken. Het onderlinge hulpbetoon werd stevig georganiseerd en in plaats van stakingsmoe te worden groeide de strijdbaarheid onder de arbeiders met de dag.

In een referendum vorige week spraken ze zich met méér dan 70 % uit voor het verder zetten van de staking, aangezien zij geen vrede willen nemen met minder dan de gevraagde loonsverhoging. Ze gaan ermee door tot ze de Société Générale, die de Vieille Montagne kontroleert, tot toegeving hebben gedwongen. De 10 fr. kan er af, want in de laatste jaren stegen de winstdividenden aanzienlijk. Dat zeven weken staking hen nog niet murw kreeg, bewezen de arbeiders nog maar eens tijdens de betoging vorige zaterdag. De groep van enkele honderden bij de start groeide zienderogen aan in de arbeidswijken. Motto van de betoging was : « Arbeiders, blijf verenigd, zo vormt gij een grote macht ». De basiseis (10 fr. per uur méér op alle basislonen) werd meer dan ooit beklemtoond.

Inmiddels ziet het er naar uit dat de vasthoudendheid van de Balense stakers een uitgebreide stakingsbeweging in heel de sektor van de non-ferrometalen zal teweeg brengen. Woensdagavond werd een referendum georganiseerd onder de arbeiders van het zusterbedrijf te Olen, die op hun beurt 7 fr. opslag waren gaan vragen. De direktie was bereid onmiddellijk 3 fr. toe te staan, en nog eens 1 fr. in september plus de produktie onmiddellijk een opslag van 1,25 tot 1,40 fr. per uur. Maar de arbeiders waren kennelijk geïnspireerd door het voorbeeld van hun makkers te Balen-Wezel : zij wezen met een duidelijke meerderheid (1111 neen, 754 ja) het direktievoorstel af. Zij willen 7 fr., niet minder. En dus werd in de fabriek te Olen een stakingsaanzegging ingediend voor 8 maart a.s. Er gaan geruchten dat ook in de Vieille Montagne fabrieken van Overpelt en Hoboken weldra ook iets zal gaan roeren.

De grote heren voelen dat de « uitputtingsoorlog » hen niet veel baat zal brengen. Daarom bestaat er nu een kans dat het volgende week eindelijk tot onderhandelingen zal komen tussen de vakbonden en het patronaat. De stakers staan vastbeslotener dan ooit op hun standpunt : 10 fr., niets minder. De inmiddels uitgebouwde onderlinge hulporganisatie staat er borg voor dat zij het nog geruime tijd zullen volhouden.

met het dosfelinstituut naar nederland

Belofte maakt schuld. Het Dosfelinstituut beloofde een reis naar Nederland op te zetten. De planning van deze reis is klaar.

Met het oog op de menselijke en sociologische aspecten van de urbanisatie en de agglomeratievorming, heeft het Dosfelinstituut gemeend representatieve modellen in Nederland aan de cursisten en belangstellende gemeentemandatarissen voor te stellen voorafgegaan evenwel door een grondige informatie en dicussie alhier over de te bezoeken plaatsen.

We vatten deze reis op in twee fasen : een voorbereidende fase met informatie en discussie te Antwerpen (20 maart) en tenslotte de reis op 2, 3 en 4 april 1971.

Deze reis was aanvankelijk voorbehouden aan gemeenteraadsleden en brevethouders van de cyclus gemeentebeleid van het Dosfelinstituut. Gezien echter de voorbehouden inschrijvingstermijn verstreken is en er nog een aantal plaatsen vrij zijn doen wij hier een oproep aan alle belangstellenden — dus ook niet gebrevetteerden.

programma

1. vormgeving van urbanisatie

menselijke en sociologische aspecten

● Tentoonstelling (foto's, maquettes, plannen e.d.) over drie urbanisatietypes : Eindhoven - Helmont (grote stad - randgemeente) ; Bijlmer (nieuwe randstad Amsterdam) ; Hoevelaken (zich uitbreidende plattelandsgemeente).

informatie en vragen

● Plenumvergadering en discussie hierover met medewerking van Nederlandse specialisten. Welke principes komen aan bod ? Met welke menselijke en sociologische factoren houdt u rekening ?

● Protest en contestatie i.v.m. urbanisatie en planning.

● Discussiegroepen en plenum over diverse tema's : Hoe speelt overheid in op actiegroepen ? Hoe betrekt overheid bevolking ? Vergelijking tussen Nederland en België. Samenspel economische, menselijke en gemeenschapsbehoeften.

2. reis naar nederland

van vrijdagavond 2 april tot zondagmiddag 4 april.

vrijdag 2 april 1971

Plaats en datum : Antwerpen, op zaterdag 20 maart, van 14 tot 19 uur.

Inschrijving : 75 fr., koffie, syllabus en documentatie inbegrepen.

Vertrek in Antwerpen om 18 u. ; Aankomst rond 20 u. in Krabbelhof, Dordrecht ; Referaat door ir. H. Priemus : Urbanisatie in Nederland - vragen - discussie ; Gezellig samenzijn.

zaterdag 3 april 1971

Voormiddag :

Ontbijt ; Vertrek naar Bijlmermeer-Amsterdam ; Aankomst, informatie en rondgeleiding in de Bijlmer ; Discussie met medewerking Stichting Wonen (Amsterdam) ; Lunch.

Namiddag :

Bezoek aan Leliestad en Dronten (Meerpaal) ; Referaat in de maquettezaal door Nederlandse specialist.

Avond :

Aankomst in het « Meester de Jonghuis » te Lochem (Overijsel) ; Referaat en film over « Emmen ».

zondag 4 april 1971

Voormiddag :

Ontbijt ; Bezoek aan Emmen, rondgeleiding (Drente) ; Lunch.

Namiddag :

Terugreis naar Antwerpen ; Aankomst rond 18 u.

Het inschrijvingsgeld bedraagt 1400 fr. voor de reis en 75 fr. voor de voorbereidende activiteit (1475 fr.) te storten op postrekening nr. 224.43 van Kredietbank, 1000 Brussel. voor rekening nr. 3300/13/83.555 van het Dosfelinstituut te 1000 Brussel.

---

kan dit u helpen ?

verbeteringen aan de reglementering inzake werknemerspensioenen

In de reglementering inzake werknemerspensioenen werden bij drie koninklijke besluiten van 13 november, 3 december en 21 december 1970 een aantal wijzigingen gebracht waarvan de belangrijkste in deze tekst samengevat worden.

regularisatie mits bijdragestorting

1. Perioden van tewerkstelling na 1944 waarvoor de afhouding van bijdragen op het loon niet kan worden bewezen, kunnen mits betaling van de ontbrekende bijdragen geregulariseerd worden en aldus in aanmerking genomen worden voor het pensioen. In uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders worden nieuwe groepen aan deze sociale zekerheid — en dus ook aan de werknemerspensioenregeling — onderworpen vanaf 1 januari 1970. Zij krijgen de mogelijkheid om aan deze datum voorafgaande perioden van tewerkstelling eveneens in deze regeling te regulariseren. Dit is o.m. het geval voor de gewezen beroepsrenners, schouwspelartisten, interimair personeel.

2. De mogelijkheid tot betaling van bijdragen in de werknemerspensioenregeling en dus tot vorming van een pensioen in deze regeling, wordt eveneens verwezenlijkt voor perioden tijdens welke er geen onderwerping was aan deze regeling op voorwaarde dat de betrokkenen zelf noch hun echtgenoot(ote) aan een andere verplichte pensioenregeling zijn onderworpen. Deze mogelijkheid bestaat ook voor perioden tijdens welke de betrokkenen niet in België verbleven, mits zij tijdens die perioden de belgische nationaliteit hadden.

3. Wat de regularisatie van studieperioden, van perioden na onrechtmatige beëindiging van een arbeidsovereenkomst, na een ongeval van gemeen recht, na 30 jaar tewerkstelling als werknemer of van perioden waarvoor een uitzonderlijke reden kan worden ingeroepen betreft, worden de termijnen binnen welke de aanvraag hiertoe moet worden gedaan verlengd.

bewijs van perioden van tewerkstelling

Het bewijs dat bijdragen voor pensioen werden afgehouden volstaat voortaan, ook al werden zij niet gestort.

Perioden van inactiviteit voortvloeiend uit een aandoening die het gevolg is van een oorlogsfeit waarvoor een arbeider of bediende het voordeel van een statuut van nationale erkentelijkheid bekwam zijn voortaan ook met arbeidsperioden gelijkgesteld zo de invaliditeit minstens 40 pct bereikt en het begin van de inactiviteitsperiode vóór 1964 ligt.

Voor perioden van ziekte, invaliditeit of rust bij bevalling van huispersoneel, tijdens welke de arbeidsongeschiktheid minstens 66 pct beloopt, wordt het bewijs dat een erkend ziekenfonds uitkeringen heeft uitbetaald slechts vereist voor de gelijkstelling van zulke perioden met arbeidsperioden mits zij ingaan na 1970

maatregelen voor weduwen

Weduwen, jonger dan 45 jaar, met een eigen of wettelijk aangenomen kind ten laste, krijgen onder bepaalde voorwaarden recht op een overlevingspensioen ook al wordt voor het kind geen kinderbijslag uitbetaald.

maatregelen voor mijnwerkers

Vroeger werd de mijnwerker met 30 jaar mijndienst en in het genot van een mijnwerkersinvaliditeitspensioen aan gezinsbedrag vanaf 60 jaar automatisch het rustpensioen toegekend. Vanaf 1 januari 1968 kan hij voortaan het invaliditeitspensioen verder genieten tot 65 jaar zo hij dit vraagt.

Perioden van werkloosheid en van arbeidsongeschiktheid ingevolge arbeidsongeval of beroepsziekte worden voortaan ook na de normale pensioenleeftijd voor mijnwerkers van 55 of 60 jaar gelijkgesteld met arbeidsperioden.

toegelaten arbeid aan gepensioneerde werknemers

Voortaan is toegelaten een arbeid als werknemer of een niet bestendige beroepsarbeid als zelfstandige gedurende maximum 270 uur per burgerlijk kwartaal (vroeger : 90 uur per maand) zo de arbeid met tijdloon wordt vergoed, en een arbeid waarvoor de brutobezoldiging 12.300 fr. per burgerlijk kwartaal (vroeger : 3600 fr per maand) niet overschrijdt zo de arbeid niet met tijdloon wordt vergoed. De uitoefening van een mandaat van beheerder of commissaris van een vennootschap of van een instelling van openbaar nut is toegelaten voor zover de brutobezoldiging 4100 fr. per maand (vroeger 2500 fr.) of 49.200 fr. per jaar (vroeger 30.000 fr.) niet overschrijdt. Bovengenoemde geldbedragen zijn geïndexeerd en gekoppeld aan indexcijfer 145.75 der kleinhandelsprijzen.

Ook de bestendige beroepsarbeid als zelfstandige is toegelaten zo de brutobedrijfsinkomsten welke eruit voortvloeien geen aanleiding geven tot bijdragebetaling ingevolge de wetgeving betreffende het sociaal statuut voor zelfstandigen.

pensioenbrevetten

In de toekomst worden geen pensioenbrevetten meer afgeleverd. De gepensioneerde wordt aangeraden de notificatie van de beslissing (aangetekend schrijven) te bewaren.

Er weze onderlijnd dat al deze maatregelen betrekking hebben op pensioenen als werknemer welke ten vroegste op 1 januari 1968 ingaan.

Nadere inlichtingen kunnen bekomen worden bij de Rijksdienst voor werknemerspensioenen, Zuidertoren, Baraplein, 1060 Brussel.

europa en het federalisme

« Ik ben ongerust » zo zei oud-minister Spaak vorige zaterdag te Antwerpen, « ongerust, omdat de publieke opinie in onze landen zo koud en onverschillig blijft tegenover de Europese onderhandelingen die thans gaande zijn. Europa bevindt zich op een cruciaal ogenblik van zijn geschiedenis, maar wie geeft zich daarvan rekenschap ? ».

Spaak was met vele anderen de gast van het « Aktiecentrum voor Europees Federalisme » dat in huize Osterrieth zijn tienjarige aktiviteit feestelijk herdacht. De oude « politieke kameleon » hield er warempel een pleidooi voor een meer idealistische aanpak. « Men gaat pragmatisch te werk wanneer men vleesprijzen vastlegt, maar men moet idealist zijn, wanneer men Europa maakt », zo betoogde hij.

De man heeft nog gelijk ook : men moet, door alle kronkelingen van de dagelijkse politiek heen, weten waarheen men wil gaan. Hoog blijven mikken, ook al weet men goed dat de pijl zakt onder 't vliegen.

Als het ideaal van de Europese eenwording-in-verscheidenheid niet leeft bij de mensen, dan is het omdat het niet leeft bij (te) vele «Europeanen». Een verwijt dat men alvast niet kan richten tot Walter Kunnen, de bezieler van al wat in dit land aan Europese federalistische aktie bestaat. Tien jaar lang vecht hij al tegen de bierkaai van de onverschilligheid, het scepticisme en de kwaadwillige vijandigheid. Wat men van die man ook moge vertellen : je houdt dit geen tien jaar lang vol als je niet bezield bent met een, laten wij het maar rustig neerschrijven : idealistische overtuiging. Hij voert zijn Europese en federalistische aktie op zijn eigen manier, maar die heeft dan toch de verdienste dat zij mensen en milieus bereikt die anders wellicht niet of nauwelijks met de federalistische idee in contact zouden komen.

Walter Kunnen werd vorige zaterdag opnieuw voor een termijn van drie jaar verkozen tot voorzitter van de « Beweging voor de Verenigde Staten van Europa ». Zoals hij in een interview met het blad « Europa Eén » zegde, wil hij de fundamentele boodschap van die beweging blijven uitdragen : Europa moet federaal en federalistisch zijn om een volwaardig deel te zijn in het groter wereldgeheel. Wie dat niet inziet zal oeverloos blijven zwammen over wereldvrede, ontwapening, ontwikkelingshulp, leefmilieu, technologische achterstand, demokratisering enzomeer, zonder er iets te kunnen aan veranderen.

Foto boven. De eretafel tijdens de akademische zitting : v.l.n.r. de hh. Van Impe, kabinetssekretaris van de minister van Nederlandse Kultuur, oud-senator J. Baert, voorzitter van de Europese Eresenaat, drs. Hektor De Bruyne, dr. Guido Naets, oud-minister Spaak, H. Brugmans, rektor van het Brugse Europacollege en VU-volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters.

Foto onder. B.V.S.E.-voorzitter Walter Kunnen (r.) met de Franse journalist Max Richard, die de « Benelux Persprijs 1970 » ontving voor een publikatie over Benelux.

wij in nederland

het loopt af met de kabouters

(jeeveedee) Gaan de Amsterdamse « kabouters », evenals de « provo's » dit drie jaar geleden deden, hun eigen beweging opheffen ? Daarvan is ernstig sprake in de Nederlandse hoofdstad, waar het danig rommelt onder het volkje dat een jaar geleden nog zo aktief was en dat toen zozeer de volksgunst verwierf dat vijf van hun vertegenwoordigers een zetel in de gemeenteraad bemachtigden. De Kabouters, ze wilden een « alternatieve samenleving », ze predikten geweldloosheid, speelsheid en verdraagzaamheid, maar ze dreigen nu ten onder te gaan in politieke meningsverschillen. Nog worden pogingen aangewend om over twee maanden met een eigen lijst uit te komen voor de Kamerverkiezingen. Doch wie kennis neemt van het gehakketak, dat zich tussen de merendeels jonge anarchisten afspeelt, kan niet geloven dat ze werkelijk in het parlement zullen doordringen. Daarvoor is ook hun populariteit niet groot genoeg meer.

De kabouterbeweging is zichzelf aan het uithollen. Slechts weinigen van de aanhangers van student-gemeenteraadslid Roel van Duyn (een vroegere Provo) geloven nog in de mogelijkheid van de eens zo geprezen « alternatieve samenleving ». Van Duyn zelf is zijn ideaal blijven koesteren, maar hij heeft het hoe langer hoe moeilijker gekregen met de kabouters die een « hardere lijn » willen volgen omdat volgens hen met speelsheid en vriendelijke akties toch niets te bereiken valt. Die tweespalt is al aan de dag getreden in de Amsterdamse gemeenteraad waar de kabouterfraktie tegenwoordig twee stromingen omvat : « aktivisten » en « filosofen ». Van Duyn hoort tot de laatste groep ; hij is per saldo de schrijver van de boeken en pamfletten waarin de kabouter-ideologie wordt uiteengezet en gepredikt.

tegen de stroom valt niet op te roeien

De oorzaak van de malaise bij de ludieke beweging die tot ver buiten Nederland de aandacht wist te trekken, is feitelijk de overtuiging dat het onmogelijk is tegen de stroom op te roeien. Het klinkt erg interessant om de maatschappij te willen veranderen, maar de kabouters moesten ontdekken dat ze nog met handen en voeten gebonden waren aan de bestaande samenleving. Ze konden zich daar ook niet uit losmaken al richtten ze eigen winkeltjes in waar zogeheten niet-vergiftigd voedsel werd verkocht en al begonnen ze met behulp van een paar oude naaimachines een bedrijvigheid die ze met een groot woord kledingindustrie noemden.

De « oude » maatschappij zag dat allemaal welwillend aan, liet de gebaarde en gepuntmutste vrijbuiters hun gang gaan en beschouwde de kabouters helemaal niet als een bedreiging voor de bestaande toestand. En dàt begon de beweging — die wel veel simpatisanten heeft geteld maar nooit talrijke aanhangers — op den duur dwars te zitten. Er groeide onenigheid tussen wat men de minimalisten en de maximalisten

zou kunnen noemen. En zo ontstond vorig jaar al een fikse ruzie over de financiën van de « Kabouterkrant » : wel een bewijs hoezeer de kabouterbeweging nog helemaal binnen de bestaande maatschappijen haar leventje leidt. Want wie had verwacht dat deze anarchisten ooit herrie zouden krijgen over iets (in hun ogen) zo verwerpelijk als... de centen ?

crocussen en brandnetels

Toen enkele dagen geleden de Oranje Vrijstaat — uitgeroepen als « een Staat die staat in de Staat » — een jaar bestond, plantte Roel van Duyn op de Dam in Amsterdam enkele rijtjes crocussen. Hij wilde daarmee te kennen geven dat de kabouters op de bres stonden voor het natuurschoon en dat ze de milieuvervuiling verafschuwden. Maar de voorstanders van de harde lijn bleken weinig te voelen voor een vriendelijk spelletje. Lijnrecht tegen Van Duyns « crocus-offensief » openden zij een « brandnetel-offensief », daarmee te kennen gevend dat zij de weg kozen van stakingen, bezetten van leegstaande huizen en hinderen van het verkeer. Zij zijn begonnen aan het uitgeven van een eigen krant, die « De kabouterkolonel » werd gedoopt en waarin Van Duyn al meteen hevig werd aangevallen. De man die eens als opperkabouter gold, wordt nu door zijn tegenstanders een « Führer » genoemd !

Op het ogenblik zitten we dus met een gespleten kabouterbeweging, en dat is waarschijnlijk de laatste fase vóór de opheffing van de groep. Al worden er dan nog zwakke pogingen gedaan om met een kabouterlijst deel te nemen aan de komende verkiezingen, het is duidelijk dat het speelse volkje nauwelijks meer in zichzelf gelooft. Dat blijkt ook wel uit de volgende verzuchting in het laatste nummer van de kabouterkrant : « Zullen de kabouters op de derde bladzijde van het sprookjesboek van onze geschiedenis aangekomen zijn in het beloofde land van kristalhelder water en menselijk geluk, of zullen zij verzwolgen worden in het stinkende moeras van de oude maatschappij ? »

Het antwoord op deze vraag zal in de komende dagen wel gegeven kunnen worden. Ieder nuchter denkend mens heeft eigenlijk wel zien aankomen dat de kabouters geen blijvende groep zouden zijn. De theorieën van Roel Van Duyn — die bepaald intelligent is — zijn daarvoor veel te ideologisch en te vaag. Bovendien zijn de kabouters steeds tegengewerkt door de linkse groeperingen, terwijl juist te verwachten was dat ze dàár aanhangers zouden vinden.

Voor de Amsterdamse bevolking intussen is de aardigheid er ver af. Men is wél benieuwd wat er na Provo en Kabouters nu weer voor nieuws zal verschijnen. Want dat er uit de « ludieke » hoek straks toch weer een beweging te voorschijn gaat komen, staat wel vast. Amsterdam is dat aan zijn stand verplicht. Zo redeneert men toch !

parlementaire krabbels

in de senaat

Van de twee nieuwe ministers is Dehousse senator. Fysisch van de erg zware lijn, maar geestelijk levendig en fit is hij veel meer theoreticus dan man van de praktijk. Alvorens rechtstreeks gekozen te worden was hij een tiental jaren nationaal gekoöpteerd.

Minister Dehousse is een man die altijd vrij federalistisch ingesteld was, al ligt ook bij hem het wrijvingsvlak met de Vlamingen bij de beruchte « vrijheid ». Verstandig als hij is beseft hij wel dat een onderworpen bevolking in afgelegen dorpen als de Voerstreek nog de zin voor demokratie niet heeft en nog vast ligt in paternalistische strukturen, maar als Franstalige wil hij het voordeel, dat de onjuiste idee van vrijheid hem geeft, niet opgeven.

Anderzijds is hij geen overdreven vriend van de Brusselaars en wanneer de Waalse belangen botsen met de Brusselse durft hij het normaal Franstalig bondgenootschap wel eens opgeven om naar de Vlamingen te lonken.

Buiten zijn federalistische ingesteldheid die hij op het Europese vlak doortrekt en omgekeerd is Dehousse de man die zich heelwat bezighield met de buitenlandse politiek, waar hij zich soms onderscheidde, zij het heel wat minder scherp dan het FDF en het RW, door een vijandigheid tegen bepaalde vormen van Benelux-samenwerking.

In de wandelgangen wordt er ook gesproken over de nieuwe moeilijkheden die de regering ondervindt op het vlak van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Zowel sommige aangeslotenen als sommige poliklinieken als sommige artsen organiseren stelselmatig een oververbruik op kosten van de gemeenschap.

Ook de peutertuinen en kinderdagverblijven veroorzaken moeilijkheden door het feit dat « rode leeuw » Vermeylen niet erg gehaast is om die te Brussel op te richten en Eyskens er minder energie voor aan de dag legt dan voor de invoering van de « vrijheid van het gezinshoofd ». De « rode leeuwen » halen thans ook maneuvers uit om Zaventem in een federatie te steken waar ook een reeks van gemeenten met faciliteiten in ondergebracht wordt. Hier laten ze zich leiden door de Franstaligen, die graag Zaventem tweetalig zouden maken om de hand volledig te kunnen leggen op de luchthaven.

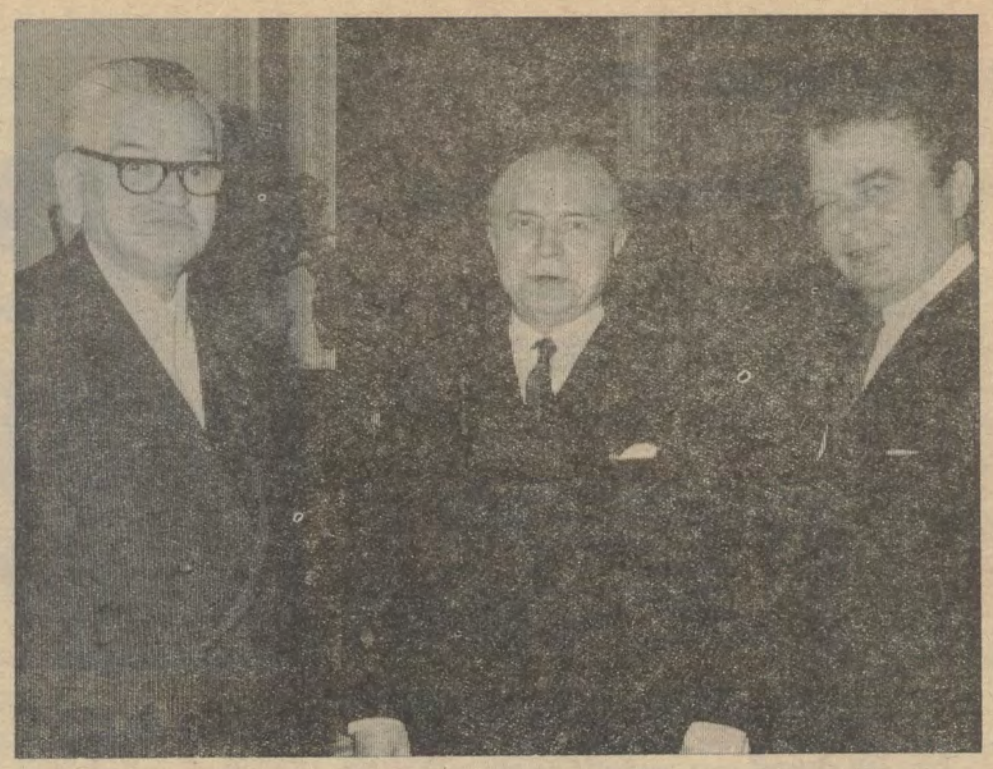

De DeeDee's uit Luik kwamen de Eyskens-regering « versterken ». Dehousse, links, Gemeenschapsbetrekkingen; Denis, rechts, Begroting.

Ook de zaak van burgemeester Soens wordt gevolgd. Zal Eyskens hem als gewillige prooi offeren aan de hongerige Fransdolle minister van Binnenlandse Zaken Harmegnies ? Dat is de vraag die gesteld wordt.

De Nationale Bank rijdt opnieuw over de tong. De herhaalde aanklachten van senator Jorissen hebben gemaakt dat men thans een paar Nederlandstaligen aan de top parachuteert. De aftredende goeverneur Ansiaux heeft zich nu gewroken door net voor zijn aftreden 15 % weddeverhoging te beloven aan zijn ambtenaren, belofte die de eerste minister niet wil houden uit vrees dat alle staatsambtenaren eenzelfde verhoging zouden vragen. De ambtenaren van de Nationale Bank leggen zich daar echter vanzelfsprekend niet zo maar bij neer.

De Senaat vergaderde dinsdag niet in openbare vergadering omdat de helft van de begrotingen in de Senaat nog niet ingediend werden.

Woensdag stonden uitsluitend interpellaties op de agenda.

Op een eerste van Moreau de Melen gaf minister Snoy et d'Oppuers weer een onduidelijk antwoord, wat protest uitlokte bij Van Audenhove.

De tweede PVV-interpellant, de heftige frankofoon Jottrand, een achterkleinzoon van Jottrand die het werk « Nederduytsche Gewrochten van een Nederlandschen Waal » schreef (de appel valt hier wel ver van de boom) vergiste zich inzake het reglement door de minister te verwijten dat hij vooraf geen schriftelijk antwoord kreeg op zijn interpellatie.

Wim Jorissen, die de derde interpellatie hield kwam eerst protesteren dat een mondelinge vraag van hem over de bankoverval te Merchtem, ingediend de dag na de feiten een maand diende te wachten eer ze gesteld werd.

Zijn interpellatie over de wanverhouding inzake taalrol bij het hoofdbestuur van de Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen bracht minister Bertrand in nauwe schoentjes. Hij probeerde zich te redden door Franssprekenden van Vlaamse afkomst als Nederlandstaligen te doen doorgaan, waarip Jorissen hem wees dat wie een Frans diploma heeft (van 1936 !) en altijd Frans praat en op de Franse taalrol staat toch niet als Vlaming kan doorgaan.

De samenvatting van de interpellatie lag in het gezegde dat Bertrand de Vlamingen zijn beste Vlaamse gevoelen gaf en de Franstaligen zijn beste benoemingen en dat dit de kunst is om 10 jaar minister te blijven.

De interpellatie van Frans Baert over de toestanden aan de normaalschool te Gent toonden eens te meer aan dat minister Vermeylen de kracht mist om positieve oplossingen te vinden voor de vraagstukken die zich op onderwijsgebied stellen en anderzijds dat Frans Baert altijd grondig zijn dossiers kent.

De andere interpellaties werden een dag uitgesteld. Daarover volgende week.

senator baert interpelleerde minister vermeylen

ontwrichting van rijksnormaalonderwijs

Vorige woensdag interpelleerde senator Frans Baert minister Vermeylen (die stilaan maar zeker de bijnaam van « stijfhoofdige » aan het « verdienen » is) over « de toestand in de rijksnormaalschool te Gent en de desorganizatie van het rijksnormaal onderwijs in het algemeen door de geïmprovizeerde, ondoordachte en ontijdige beslissingen van het departement van Nationale Opvoeding, Nederlandse sector ».

Inleidend wees de heer Baert op de grote faam van de rijksnormaalschool te Gent, die een deel van de Vlaamse intelligentsia heeft gevormd. Rijkslagere- en rijksmiddelbare normaalscholen vormden vroeger te Gent één instituut, bestuurd door één directeur. Waarschijnlijk om politieke redenen (in een pamflet, verspreid door de studenten worden in dit verband namen genoemd) werd de instelling gesplitst. In zijn antwoord op de vraag van volksvertegenwoordiger De Clercq erkende de minister dat het hier om de enige gesplitste school in ons land gaat. De nieuwe regeling was in geen geval gelukkig : de twee directeurs stonden vijandig tegenover mekaar, de rijksmiddelbare normaalschool wordt autoritair bestuurd, wat door een klein incident (een zoen van een studente aan haar verloofde voor de poort van de school, met wegzending tot gevolg...) leidde tot staking, die, na onderhandelingen op 'n belofte tot democratisering uitliep. Intussen overleed de gecontesteerde directeur, werkten studenten en leraars 'n ontwerp van statuut uit, dat van een ernstige aanpak getuigt en werd ook de wens geuit, de wn. directeur tot 't einde van 't schooljaar te handhaven. Het wachten was nu op de vervulling van de in december aangegane beloften. Op 27 januari stond de minister een onderhoud toe aan de afvaardiging leraars-studenten, doch op 26 januari was

Senator Baert

reeds bekend gemaakt dat de twee scholen opnieuw gefusioneerd waren !

Het valt te begrijpen dat de studenten en leraars zich gefopt voelen, des te meer daar de nieuwe directeur eveneens de autocratische weg inslaat, wat tot een nieuwe malaise heeft geleid. Het geval Gent is trouwens niet het enige, ook elders worden in volle schooljaar willekeurige en vaak onbegrijpelijke beslissingen getroffen door het departement, hervormingen die zonder de minste inspraak van de betrokkenen worden doorgevoerd. Senator Baert verwees hier naar Brugge, Laken, en naar andere steden, waar uit solidariteit met Gent doch ook omwille van eigen moeilijkheden in het normaalonderwijs gestaakt werd.

Spreker onderstreepte hierbij de ernst en de degelijkheid van de studenten, die gesteund door een aanzienlijk gedeelte der leraars, op redelijke, efficiënte hervormingen en op een democratische inspraak aandringen. Vastgesteld moet worden dat vooral de ondoordachte improvisatiepolitiek van het departement van Nationale Opvoeding het meest tegen de borst stuit en in de betrokken studenten- en leraarswereld het meest kwaad bloed zet. (In dit verband mag trouwens verwezen worden naar andere hervormende maatregelen door Nationale Opvoeding getroffen — geschiedenisonderricht, de studie van het Latijn — die al evenzeer protest uitlokken en eveneens neerkomen op improvisatie, zonder ook maar in het minst de betrokken leerkrachten en wetenschapsmensen te raadplegen. NdR).

Bij al die hervormingen wordt veel te weinig rekening gehouden met het belang van het betrokken onderwijs, dat dan toch moet instaan voor de vorming van toekomstige onderwijzers, voor welke vorming de hele gemeenschap zich zware financiële isnpanningen moet getroosten.

Vooral in de kwestie van de gentse normaalschool was het antwoord van minister Vermeylen naast de kwestie terwijl de poging tot rechtvaardiging van zijn algemeen beleid in deze sector van het onderwijs door klaarheid noch kracht uitblonk. Senator Baert liet dan ook niet na dit in een repuliek op het ministerieel antwoord te onderstrepen.

senator elaut

de ellendige geschiedenis van de "peirdefamille„

Ergens in de wereldliteratuur gaat een verhaal, door iedereen gekend, waar er spraak is van dertig zilverlingen.

Hoeveel dat in onze munt vertegenwoordigt, met of zonder BTW, zal de minister van Financiën ons evenmin kunnen zeggen als de minister van Ekonomische Zaken.

De hoofdakteur uit dat verhaal heeft sinds twintig eeuwen van zijn spel een weinig benijdenwaardige reputatie overgehouden, en de mensen hebben zijn daad voor eeuwig geschandvlekt.

In de laatste avondlijke marathonzittingen van het Parlement waar de grondwetswijziging op de agenda stond, is er iets van dezelfde aard gebeurd. Het bedrag van het koopje wordt niet in muntbaar metaal uitgedrukt, maar in ja-stemmen, om de Waalse grondwet op het nippertje het vereiste kworum te bezorgen.

dertig zilverlingen

Drie ja-stemmen waren nodig om de snode grondwet te halen. Die ja-stemmen konden de regering en haar eerste-minister niet aan Vlaamse zijde bekomen. Hij kreeg ze van de Waalse PVV-ers, die gewoon zijn hun sjacherwaar zeer duur te doen betalen.

In « Het Volk » van 11 februari 1971 lees ik thans, boven de handtekening van Jef Claes, die af en toe eklatant is van Vlaamse rechtzinnigheid, dat de beruchte vrijheid van het gezinshoofd « de losprijs was die drie maanden geleden moest worden betaald, om de medewerking af te kopen van de Waalse liberalen aan de grondwetsherziening » (sic !)

Dat zijn geen bijzonder vriendelijke woorden voor de trafikantenknepen van dhr Eyskens. Losprijs; afkopen ! Het herinnert een beetje te veel om goed te zijn, aan de avondscene in de tuin van Gethsemani, waar de losprijs dertig zilverlingen bedroeg, en waar ook iets werd afgekocht. Iets en iemand, die aan de trafikanten van toen, bekend en dierbaar waren.

Geen excellentie neme mij die vergelijking kwalijk. Ze welt vanzelf naar de pen van iemand die het proza van de standpuntenschrijver in « Het Volk » i.d. donderdag 11 februari 1971 heeft gelezen. Ik zal de enige niet zijn bij wie de CVP-krant zulke reaktie zal opgeroepen hebben. Het kwade geweten neemt al zijn revanche.

En Jef Claes gaat voort : « Niet zonder reden beginnen de Vlaamse ministers zich nu zorgen te maken over de mogelijke gevolgen van die enigszins lichtvaardige belofte. » Ja, het berouw komt hier ook na de zonde. Men dempt de put waarin het kalf verdronken is. Iedereen kent het kalf, iedereen kent de putdempers, en iedereen in Vlaanderen kent de belofte.

de van cauwelaert-stijl...

De heer Claes besluit zijn standpunt met de pertinente overweging : « De Vlamingen zijn niet bereid zich met een kluitje in het riet te laten sturen. Als het Vlaams onderwijs geen waarborgen krijgt, dan zullen de franstalige Brusselaars naar hun liberté du père de famille mogen fluiten. » De h. Jef Claes laat het in vetjes drukken, om te bevestigen dat het gemeend is.

Een duidelijker attest van kortzichtigheid kan aan de Vlaamse leden uit de Eyskensregering en aan hun chef niet afgeleverd worden. En uit die bron dan nog ! Het zijn inderdaad politieke analfabeten die, met zulke flaters beladen, de geschiedenis van Vlaanderen zullen ingaan. Het is eens te meer de zuiverste Frans Van Cauwelaert-stijl, die tien jaar na de dood van de Vlaamse unitaire strijder nog niet afgedaan heeft.

De tragedie met de « peerdefamilie » krijgt met de Brusselse volksscholen vanaf 1 september 1971 een nieuw uitzicht. Men geeft er zich rekenschap van in welk straatje zonder eind de regering de Vlaamse waardigheid gemaneuvreerd heeft. Die vaststelling van de naakte waarheid nijpt hun de keel dicht. Hoe geraken ze aan verse adem ?

De beweeglijke strategie van Renaat Van Elslande, de man die zijn land een weergaloze reeks van Vlaamse Waterlo's bezorgd heeft, gaat vóór drie maanden verlopen zijn, een nieuwe nederlaag tegemoet.

Het hogere pedagogische goed van « huistaal onderwijstaal », werd voor een minderwaardig goed de « herziene grondwet » prijsgegeven. Wie was de dichter-

ziener, die zijn getuigenis voor een historisch aktivistenproces na de eerste wereldoorlog, nopens een gelijkwaardig tema de transcendentale definitie gaf ?

te laat

De schuldigen kunnen over de manier hoe men de belofte aan de peerdefamilie (in een ogenblik van politieke wanhoop afgelegd) zal waarmaken maar niet zwijgen. Renaat Van Elslande bij wiens Faustische welbespraaktheid het niemand kan halen heeft het aangekondigd : de CVP zal uit de loopgraven op de borstwering springen en het bajonettengevecht met de peerdefamilie aangaan. Daar heeft Jos Chabert op het tv-scherm van donderdagavond 11 februari nog eens plechtig aan herinnerd.

Maar na Chabert klapte het witte doek dicht. En kunnen we onze herinneringen gaan opzoeken. Het is gauw gedaan, en de konkluzie zal luiden : veilig achteruit, en de aftocht dekken. Tegen lijf aan lijfgevechten zijn de reflexloze mannen van de driestemmen - voor - Eyskens - grondwet, niet opgewassen.

Ze komen met hun offensief tien maand te laat. Ze hebben hun bondgenoten al gekozen, want alleen zullen zij 't nooit bolwerken. Zestig jaar politieke reminescenties van een Volksunist zijn sterker dan de omineuze moed van om 't even welke CVP-prominent, wiens papieren overtuiging met honderdduizend ankers en kabels in het Belgische unitarisme vastligt.

Het staat te verwachten dat het politieke schouwtoneel in de eerstkomende maanden voor de Vlaamse beweging niet veel zielsverheffends zal te bieden geven. Onze vrienden in de afdelingen zien het al aankomen, en de VU-parlementairen zijn zich aan het voorbereiden om met man en macht de strijd alleen te voeren.

hadden zij eenmaal...

Er zijn van die kapitale momenten in de Vlaamse beweging geweest, waar de draaischijf verzet wordt zonder mogelijke terugkeer. Het prijsgeven van het beginsel huistaal-onderwijstaal te Brussel is er ook een. En het realizeren van de afgelegde belofte aan de peerdefamilie zal er nog een zijn.

In het verleden heeft men kunnen zien wie en wat de doorslag heeft gegeven. Zij die aan het roer stonden, bepaalden de koers. Hadden die mannen zich in 1920, in 1932, in 1963 vastgebeten als een Churchilldog op de politieke haas die hun te vlug af was, dan zou aan Vlaanderen de lange miserie van de kommunautaire perikelen, en veel ergernis om onvergeeflijke zwakheid, gespaard gebleven zijn.

Toen éénmaal doorbijten en te genen prijze loslaten, zou volstaan hebben, om vijftig jaar nutteloze strijd uit de wereld te helpen. Maar dat hebben zij niet gekund. En ook niet gewild. En ze wisten bovendien dat ze een renegatenrol speelden, want het was met de dood in het hart dat ze naar het Gethsemani van Hertoginnedal gingen.

het is nog niet te laat !

Zal Renaat Van Elslande, nu de moed opbrengen om zich door een heldhaftig « neen » aan de peerdefamilie, in het oog van Vlaanderen te rehabiliteren ? Maar als hij het aandurft, zal Gaston Eyskens hem met heel zijn unitaire triangulatuur de pas afsnijden, en klaar is kees met de kapitulatie.

Nu, is er een reuzeslag voor Vlaanderen te winnen, door al de innerlijke oppozities vóór september 1971 samen te bundelen, en te Brussel de fatale belofte door de eerste-minister aan de peerdefamilie afgelegd, ongedaan te maken. Een droombeeld ? Neen. Als de Vlaamse CVP dat wil en dat doet, zal zij de weg naar de eenmaking van alle Vlaamse krachten geëffend hebben.

Velen zouden het heus willen, maar de heren Houben en Van de Kerckhove zullen hun de weg versperren. De afkeer en de afschuw voor de Volksunie is hun echter te sterk. Maar laten zij bedenken dat men met afschuw voor het Vlaamse extremisme, geen duurzame politiek maakt.

Het Vlaams extremisme dat hun infarkten bezorgt, zal ook hun politieke ondergang bewerkstelligen, indien zijn aan de financieel sterke peerdefamilie de voorrang verlenen op de sociaal zwakke Vlaamse volksmens, die te Brussel de beschermende hand van de wet nodig heeft om zich in stand te houden.

niet naief zijn

Ik moet een beetje glimlachen met het overmoedige proza van de sympatieke heer Jef Claes dat « de Vlamingen niet bereid zijn zich met een kluitje in het riet te laten sturen. » Maar Jef toch, ge zijt nog niet politiek droog achter uw oren, als gij aan uw goede bedoelingen op die manier uiting geeft. Het riet staat hoog tussen Brussel en Vlaanderen, en in de traditionele partijen hebben ze niet veel kluitjes nodig om zich in de luren te laten leggen.

Mijheer de standpuntenschrijver, we zullen elkaar nog spreken en ontmoeten vóór 1 september 1971. En God geve dat gij en ik mogen getuige zijn van het fluitkoncert dat voor de rangen van de peerdefamilie zal opstijgen.

Waarborgen die het Vlaams onderwijs van de Brusselaars zouden krijgen, niet op het papier, maar onder vorm van echte scholen, goed uitgeruste scholen, met flink betaalde leerkrachten, in moderne lokaliteiten, in voldoende aantal. Wie gelooft daaraan ?

Als de heer Eyskens het gelooft, gelooft hij zijn eigen leugens. Trouwens weet hij beter, en hij zal er wel iets op vinden om zijn tegensputterende partijgenoot Jef Claes te sussen. En zijn politieke medestanders, die hun neus optrekken, een rad voor de ogen te draaien. Als sluwheid en verstand zich samen onder één Belgische paraplu gaan schuilhouden, beklaag ik de Vlaamse mens.

De traditionele Vlamingen uit de traditionele partijen zullen op het traditionele moment bereid zijn om het traditionele kluitje achterna, in het traditionele riet onder te duiken. Maar de Volksunie zal hen niet volgen.

wij althans verzaken niet

Vlaamse mensen hebben in de laatste jaren veel centen besteed, en veel energie aan de dag gelegd, om Vlaamse scholen te Brussel in het leven te roepen. Tientallen Volksunie-afdelingen staan met belangrijke bijdragen op de steunlijsten vermeld. Hoeveel lokale CVP-, PVV- en BSP-afdelingen hebben ook maar één penning afgedragen ?

Uit naam van die extremisten ontzeggen wij al de anderen het recht mee te doen in het concert dat de pères de famille, waarvan Jef Claes gewag maakt, ooit zou kunnen uitfluiten.

De mooie strijdleus : Vlaanderen laat Brussel niet los ! De partij van Lode Craeybeeckx heeft al lang gelost en in haar spoor al de anderen. Allleen door de Volksunie wordt Brussel niet in de steek gelaten. Die anderen hebben er al lang door hun slappe Vlaamse politiek een kruisje over gemaakt.

Maar die mogen er zeker van zijn, dat de klaarziende Vlamingen over de drie nationale partijen, weldra ook een kruisje zullen maken !

de WIJ de wereld

vlaams nationaal

berlijn

(Argos) Rond de kwestie Berlijn heerst de stilte van het bijna-niet-bestaan. Toch zal het met die onbehaaglijke blackout nu wel gauw gebeurd zijn. Van « Berlijn » hangt immers af of de verdragen die in 1970 te Moskou en Warschau uit de bus kwamen uiteindelijk zullen geratificeerd worden. Over de gesprekken van de grote Vier die al sinds 26 maart 1970 aan de gang zijn lekte tot dusver niet veel uit. Na de jongste bijeenkomst van de vier ambassadeurs (20 februari) is het weer scepticisme geblazen. Men voelt wel dat het communique terzake een domper wil zetten op voorbarig optimisme. Inmiddels is er ook geen vooruitgang op het secondair vlak : Kohl (DDR) en Bahr (BRD) praten naast elkaar weg zolang op hoog niveau geen klaarheid heerst. Daartussen discussiëren deskundigen over items waarvan niet eens bekend is of ze het nihil obstat van de grote Vier wegdragen. De toestand is verward. Het was wel nodig dat Scheel naar Washington vloog (15 februari) om met zijn machtige « bondgenoot » over Berlijn en de Ostpolitik te praten.

We hoeven niet op te klimmen tot de Hohenzollerns en Frederik II om duidelijk te maken waarop het vandaag met Berlijn gestaan en gelegen is. Het volstaat te herinneren aan de omstandigheid dat de voormalige Duitse hoofdstad 2 mei 1945 een prooi werd van de Sovjetlegers. De Ivans gingen toen niet alleen met polshorloges, fototoestellen en lawaaierige fietsen lopen maar ze ontmantelden ook vier vijfde van wat daar aan industriële uitrusting overeind gebleven was. Theodor Plevier heeft akelige dingen geschreven over die eerste periode toen de Sovjets meesters - naast God waren over de kapotgeschoten miljoenenstad. In juli van hetzelfde jaar begon echter de geallieerde controleraad te functioneren waardoor de Russen hun alleenheerschappij moesten afgeven en de stad onder een Viermogendhedencommissie (Kommandantura) in vier sectoren verdeeld werd : de Sovjetsector lag in het Oosten, de Westerse Drie kregen de... westelijke helft toegewezen. Maar algauw waren de Sovjets van mening dat ze als eigenlijke veroveraars van Berlijn maar matig waren beloond en ze zetten zich aan een stelselmatig saboteren van de Kommandantura die ze in maart 1948 ook zouden verlaten. Nu begonnen de plagerijen met het blokkeren van de toegangsroutes pas voorgoed. Aan die mogelijkheid hadden de heren van Jalta met hun geïmproviseerde opdeling (West-Berlijn lag nu kompleet binnen het territorium van de DDR) niet eens gedacht. De gevolgen van die « verstrooidheid » zouden niet uitblijven : van april 1948 tot 11 mei 1949 moest een Amerikaanse Luchtbrug (men herinnert zich generaal Clay wel) de drie Westerse sectoren bevoorraden. Men dacht toen dat W.O. III op de loer lag maar de Unoveiligheidsraad kon de Russische ruziestokers niet eens aansprakelijk stellen voor de kritieke situatie, daar de Ivans met hun veto (het beruchte HET : njet !) alle besluitvorming terzake afremden. Toch werd de blokkade geheven maar de eensgezinde « samenwerking » van de geallieerde overwinnaars kreeg hier een deuk waarvan ze tot vandaag toe niet hersteld is : de koude oorlog en zijn nasleep van zenuwslopende narigheid. In juni 1953 zorgde de Opstand in Oost-Berlijn voor nieuwe sensatie maar de revolutionairen, vooral bouwvakkers werden door Sovjetpantsers uit elkaar geschoten. In hun sector zetten de Russen nu een door communisten gedreven administratie op (de alleenzaligmakende SED)... kennelijk zeer tegen de zin van Oost-Berlijners en Oost-Duitsers die massaal naar West-Berlijn uitzwierven. Om de stroom vluchtelingen (politieke, ook gemeenrechtelijke) tegen te houden bouwde de DDR in augustus 1961 zijn legendarische Muur. Sindsdien gaan bloedige verhalen over wat daar in de buurt van Check Point is gebeurd. De beruchte Vopo's vuurden er op los. John Le Carré laat zijn held hoog en schrijlings op de Muur sterven. Maar de operatie van Ulbricht (en de Sovjets) mocht geslaagd heten. Na de Muur bleef Berlijn wat het al in 1948 was : een puzzel waar leraars aardrijkskunde wakker van liggen.

Wegens plaatsgebrek moet een, liefst ironische, beschrijving van « Berlijn » wegvallen. Grosso modo komt alles hierop neer dat West-Berlijn geen « Land » is van de Bondsrepubliek. Daarom heeft het ook zijn eigen parlement ofschoon het politiek, juridisch, socio-economisch en kultureel een doordruk mag heten van de bondsrepublikeinse werkelijkheid. Vooral de Westerse Drie zijn zeer gevoelig voor alles wat hun rechten (vastgelegd in verdragen) op de Viermogendhedenstad kan aantasten. Dit geldt vooreerst voor de Westelijke sector want de Sovjets beweren dat de Westerse inspraak over Oost-Berlijn (grondwettelijke hoofdstad van de soevereine DDR) alleen afhangt van Russische Goodwill; weshalve de Westersen hier maar liever hun eisen moeten intomen...

als de vos de passie preekt

Voor de Russen nu is West-Berlijn een soort inteelt enclave, zeer gesteld op vrije verbindingen met de buitenwereld maar lang niet altijd bewust van haar situatie binnen het territorium van de DDR. Bovendien heeft die « inteelt-enclave » ook nog eisen, zoals de bondsrepublikeinse burger wil die West-Berlijner alle richtingen uit (naar Oost-Berlijn, naar de DDR), hij wil ook mordicus met verwanten en vrienden uit (naar verwanten en vrienden uit het « andere » Duitsland telefoneren (hebben sinds een paar weken al tien lijnen ter beschikking en zijn nog niet tevreden !). Ten slotte wil de West-Berlijner ook delen in de handels- en consulaire verdragen die de Bondsrepubliek op wereldvlak afsluit. Hieraan zitten volgens Pankov (en Moskou) implicaties vast die de bevoegdheid van een « inteelt-enclave » doorbreken... Af en toe is er ook nog een verrassing die het echt doet : begin februari schrokken de Westerse Drie weer hevig op toen Willi Stoph, minister van Buitenlandse Zaken van de DDR zich plots bereid verklaarde tot verregaande toegevingen aan de... Westberlijnse senaat. In die toenaderingspoging (een door de SU geinspireerd maneuver om ruzie te stoken in het Westers huishouden) was al sprake van verregaande faciliteiten voor reislustige Westberlijners naar Oost-Berlijn en de DDR. In ruil moeten de bondsrepublikeinse politici dan maar wegblijven uit West-Berlijn... en laten we dat regelen (knipoogje van Stoph) buiten de Grote Vier om. Maar burgemeester Schütz (aan het hoofd van een absolute SPD meerderheid, die hij op 14 maart e.k. roekeloos zal op het spel zetten in het raam van gemeenteraadsverkiezingen) heeft al laten weten dat hij zijn Eneis kent : Timeo Danaos etiam et dona ferentes... of : als de vos de passie preekt boerke...

prognose is onmogelijk

Zaak is dat vandaag niemand kan voorspellen hoelang de gesprekken (of zijn het onderhandelingen ?) over « Berlijn » nog zullen duren. Op dit ogenblik zijn heel wat averechtse stromingen aan het werk. Brandt wil de « zaken » bespoedigen want van hun oplossing hangt de ratificatie van de verdragen met Warschau en Moskou af waaronder voor de kanselier niet veel politiek land te bezeilen is. Maar die oplossing hangt op haar beurt van de Grote Vier af. De VSA lijken plots minder gehaast. Door Indochina en het Nabije Oosten zijn haar betrekkingen met de Sovjetunie verslechterd, terwijl Washington ook niet kompleet akkoord gaat met de manier waarop Brandt zijn Ostpolitiek heeft doorgedrukt (veel geven, weinig krijgen). Er was Goldberg met zijn onvoorwaardelijke steun, maar de verklaringen van Dean Acheson en George Ball waren wel symptomatisch voor een bepaalde Amerikaanse mentaliteit. Nu Walter Scheel weer te Washington is zal hij daar een paar geruststellende verklaringen moeten weggeven... Ook in het kommunistische kamp zijn inmiddels meningsverschillen over « Berlijn » gerezen. Ulbricht is niet erg in zijn nopjes met de Ostpolitik van Brandt. De toenadering kwam immers buiten zijn bereik tot stand. Daarom heeft de sluwe apparatsjik zo hard mogelijk willen afremmen. Met de eindejaarsfeesten was de « Rode Pruis » weeral biezonder slecht gehumeurd. Niet alleen weigerde hij een vrijgeleide aan de bewoners van West-Berlijn maar hij blokkeerde ook het verkeer tussen Berlijn en de Bondsrepubliek. En wat gebeurt in de Sovjetunie ? Daar vrezen de « Conservatieven » dat een verdere toenadering tot de Bondsrepubliek het wegvallen meebrengt van de anti-revanchistische boeman die ze nodig achten voor het opvoeren van hun bewapening. De « liberalen » zijn pro en menen dat het licht nu groen staat voor soepeler consumptie. Misschien krijgen ze na het Poolse voorbeeld nog gelijk ook ! Er is ten slotte ook Polen waar sinds het Pools-Duits verdrag heel wat veranderd is. De val van Gomoelka heeft nl de positie van Ulbricht versterkt. Walter Ulbricht heeft een kwarteeuw stabiel communistisch beleid achter zich (wat van Polen, Tsjechoslovakije, Hongarije enz. niet kan gezegd worden) terwijl Gierek pas aan zijn politieke wittebroodsweken toe is. Die strakke houding van de DDR laat dan ook de Bondsrepubliek niet onberoerd waar een sterke oppositie tegen Brandt, uit Moskou reeds met « onheispellende » sympathie werd begroet... En zo zitten we volop in een kring (redenering) die noodlottig om haar eigen as draait en remmend werkt op de onderhandelingen over Berlijn. En dan gewagen we nog niet eens van Ulbrichts eis : volkenrechterlijke erkenning van de DDR. Dit is waarachtig des Guten Zuviel voor de grote... westerse Drie.

■ **De sekretaris-generaal van de UDR, de Gaullistische meerderheidspartij, Tomasini, oefent felle kritiek op de Franse magistratuur en de Franse tv uit, die hij te laks resp. te vrij vindt. Als gevolg van de reactie van president Pompidou en premier Chaban-Delmas neemt Tomasini ontslag.**

■ **Lichte aardschok in het Belgisch-Nederlands grensgebied. Aardbevingen in Californië, Sicilië en Sumatra.**

■ **De Franse scholier Gilles Guito, beschuldigd van slagen aan een politie-agent tijdens een betoging, door de rechtbank te Parijs vrijgesproken na de grote beroering, gepaard met betogingen onder de Franse schooljeugd. Groeiende sociale onrust in Frankrijk.**

■ **Vooruitgeschoven Zuidvietnamese commandotroepen in Laos langs de Ho Shi Minh-weg door Noordvietnamese en Vietkongtroepen verslagen en op de vlucht gejaagd. Toenemende geruchten over Zuidvietnamese inval in Noord-Vietnam. Amerikaanse luchtmacht zet 2000 toestellen in, waarna een pauze intreedt.**

■ **50.000 vakbondsleden betogen te Londen tegen de door de regering voorgenomen wet op de syndicale hervorming.**

■ **Wereldconferentie te Brussel over de toestand van de Joden in de Sovjet-Unie lokt Russisch protest uit. Een afvaardiging van Joodse Soviet-burgers poogt tijdens persconferentie te Brussel « de legende van de discriminatie van Joden in de Soviet-Unie » te weerleggen. David Ben Goerion woont de wereldconferentie bij.**

■ **In antwoord op het aanbod van Egypte's president El Sadat (vrede met Israël indien de veroverde gebieden ontruimd worden) verklaart de Israëlische regering, bereid te zijn te onderhandelen en tot het terugtrekken van zijn troepen « binnen veilige grenzen vastgelegd bij vredesverdrag ». Onder deze veilige grenzen zou Jerusalem het behoud van de hele stad Jerusalem en de Golan-hoogvlakte (Syrië) verstaan. Het Palestijnse vraagstuk zou door de Arabische staten zelf moeten geregeld worden.**

deze week in de wereld

■ **Opnieuw verscheidene lokale partijfunctionarissen in noord-westelijk Polen afgezet. Verdoken verzet van het partij- en regeringsapparaat tegen het regime Gierek-Jaroszewicz.**

■ **Sterke Chinese druk voor « feitelijk eerherstel van Stalin » tijdens het volgende partijkongres te Moskou. Het Kremlin zou daarop niet ingaan doch bij wijze van compensatie « de vergissingen van het Kroetsjevisme aan de kaak stellen ».**

■ **Brigadier Yahya, bevelhebber van het Palestijns Bevrijdingsleger (PLA) eist het ontslag van Yasser Arafat als politiek leider van de Palestijnse Bevrijdingsbeweging. Daarmee wordt de sinds lang woedende strijd om de macht thans openlijk toegegeven.**

■ **Atoomalarm bij vergissing in de Verenigde Staten van Amerika : daar heel wat radio- en tv-stations niet eens reageerden rijst de vraag of het bestaande veiligheidssysteem wel doeltreffend is.**

■ **Britse wapenleveringen aan Zuid-Afrika officieel hervat. De Zuidafrikaanse regering bestelde om te beginnen 7 hefschroefvliegtuigen ter bestrijding van onderzeeërs.**

■ **Na zeven maanden door de Tupamaros gegijzeld te zijn geweest wordt de Braziliaanse konsul in Urugay, Gomide, in vrijheid gesteld, in ruil voor het herstel der burgelijke vrijheden, zoals door de Tupamaros was geëist.**

■ **De Verenigde Staten willen West-Europa een belangrijk aandeel geven in het post-Apollo programma (ruimtevaart) doch zijn niet bereid, Europa een blanco-volmacht te geven voor hulp bij het lanceren van Europese communicatie-satellieten.**

■ **Blijvende onrust in Turkijë waar de studentenwereld tegen de regering betoogd en daarbij in botsing met de oproerpolitie komt.**

■ **Ierse eerste minister Lynch van Ierland slaagt er op het kongres van zijn partij, de Fianna Fail, zijn positie te versterken terwijl zijn tegenstanders, o.w. twee door hem afgezette ministers, uit partijfuncties worden ontzet. Van haar kant bezoekt M.P.-lid Bernadette Devlin de in de gevangenis van San Rafaël (Cal. USA) opgesloten zwarte aktiviste Angela Davis. Devlin maakt een rondreis in de USA om financiële steun te verwerven voor de bouw van een socialistisch instituut te Belfast.**

■ **Strategische punten door leger en politie bezet te Reggio (Calabrië, Italië) na nieuwe betogingen uit protest tegen de niet-aanduiding van de stad tot hoofdplaats van het gewest Calabrië.**

■ **Tientallen tornados teisteren de Mississipi-delta (USA) : tientallen doden, honderden gewonden en zware stoffelijke schade.**

« naarmate wapens gemakkelijker te krijgen zijn, worden ze ook meer gebruikt ».

the war business

(Argos) De internationale wapenhandel zit volop in een hoogconjunctuur. Niet te verwonderen als men weet dat sinds 1945 meer dan vijftig oorlogen de « boom » van de wapenindustrie overeind gehouden hebben. En die gekke wereld waarin we leven is al erg blij dat er geen kernwapens aan te pas kwamen. Die wereld is zowaar het gevoel voor verhoudingen kwijt. Vrede is vandaag bijna sinoniem geworden van oorlog... zonder atoomwapens. Zo blijft diezelfde wereld er halsstarrig bij dat Korea (1950) een militaire peulschil was. Toch werden daar meer bommen afgeworpen dan het geallieerd oppercommando in WO II voor heel Azië ter beschikking had ! Zelfs tijdens die « kleine » zesdaagse oorlog van 1967 hebben de Israeli's meer pantserwagens tegen Egypte ingezet dan Duitsers, Italianen en geallieerden samen op het historisch geworden Alamein (1942) loslieten ! Dit is dan het summiere bestek van de laatste kwarteeuw, die politici onveranderlijk met de attributen van « vrede » en « internationale verstandhouding » bedenken. En dan was er ook nog Vietnam : daar suisden tussen juli 1965 en december 1967 meer Amerikaanse bommen naar beneden dan de geallieerden tijdens WO II over gans Europa uitstrooiden. Die anders zo alerte wereldopinie weet van de prins geen kwaad. Ze « beseft » niet eens dat de jaarlijkse omzet van conventionele wapens vandaag op vijf miljard wordt geraamd ; dat de niet kommunistische wereld, zo verlegen om welvaart en vooruitgang, sinds 1945 militaire hulp heeft gepresteerd ten belope van rond 58 miljard dollar. Hier wordt op de koop toe een vrij ongezellige proportie merkbaar : hoe groter de bekommernis om onze beschaving, hoe meer miljarden in de wapenhandel worden geïnvesteerd. De VSA speelden zich n.l. in de kijker met 50 miljard dollar terwijl Groot-Brittannië (5 miljard dollar) en Frankrijk (3 miljard dollar) zich amper in het titeldebat kunnen mengen. Ja, in die wedloop lieten de kommunistische landen zich evenmin onbetuigd : de Sovjetunie, Rood-China en hun niet-kommunistische bondgenoten verhandelden voor 7 miljard dollar in de wapenhandel. Die achterstand op het Westen wordt gedeeltelijk opgevuld met leveranties aan kommunistische landen. Maar dit zijn de « interne » transacties waarvan niemand de precieze omvang kent. Aan al die cijfers zit dan nog een onheilspellend grafiekje vast : na 1945 steeg het ritme van de conflicten gelijktijdig en proportioneel met de beschikbaarheid over conventionele wapens. Die verhouding heeft George Thayer onmiddellijk uit de statistieken opgevist. Hij schrijft : naar gelang die wapens gemakkelijker te krijgen zijn worden ze ook meer gebruikt. Dit is trouwens de alarmerende indicatie van zijn boek.

van boogschutters tot straaljagers

Thayer schetst onstaan en ontwikkeling van de wapenindustrie. Hij begint al in de veertiende eeuw toen boogschutters en landsknechten last kregen van draagbare schietwapens. Hij houdt ook even stil bij Napoleon. Thayer zegt dat de Franse keizer de oorlog heeft « gedemokratiseerd ». Ten bewijze: aan Metternich kon de Korsikaanse vechtjas schrijven dat hij in « zijn » oorlogen gemiddeld 30.000 man per maand verloor, zeven keer meer dan in de Amerikaanse revolutie-oorlog ! Dit is dan het tragisch aspekt van de « demokratisering » die Thayer bedoelt. Toch kwam de wapenhandel pas goed op dreef na het kongres van Wenen, en na de industriële revolutie. Na Wenen (1915) ontstonden staten bij de vleet. De wapenhandel die na de industriële revolutie zijn opgang begon schakelde prompt op de nieuwe patriottische bezieling in. Die omstandigheid was dan het spreekwoordelijk koren op de molen van gewiekste handelaars. Eentje, een zekere John Pierpont Morgan zette al tijdens de Amerikaanse revolutiejaren een handeltje op. In 1861 kocht hij van het Noorden 5000 gammele geweren tegen 3,50 dollar per stuk... en verkocht ze voor 22 dollar aan een generaal van het Zuiden. Daar in de buurt van het uit westerns beruchte Tucson geraakten zoveel soldaten tijdens schietoefeningen hun duim kwijt dat de bedrogen generaal weigerde te betalen... maar een bevoegde rechtbank, met een soort sheriff Coffee aan het hoofd schaarde zich achter John P. Morgan. Met de burgerlijke orde begon het in die dagen, in weerwil van het kanongebulder, al vlot te lopen : de weerspannige generaal moest betalen.

makelaars van de dood

In het spoor van J.P. Morgan treden nu de « makelaars van de dood ». De twee voornaamste wapenhandelaars zijn nu (om en bij de eeuwen) een zekere Sir Basil Zaharov en Francis Bannersman. Vooral Zaharov wordt door Thayer onder de loep genomen. Die Zaharov sprak acht talen, was een Griek met Russische naam maar eindigde zijn carrière als Frans staatsburger... met Britse adeltitels. Zaharov was hard, briljant en duister. Op de Balkan speelde hij gewetenloos het ene land tegen het andere uit. Hij was 276 keer vereremerkt en had leiding over 300 firma's toen hij in 1936 stierf. Zijn tijdgenoot Bannersman was meer bescheiden van aanpak. Nog voor 1900 kocht hij restanten uit de burgeroorlog en verkocht ze... met winst. Zijn arsenaal lag niet ver van Westpoint. Thayer meent dat Bannersman zijn leven lang aarzelde tussen wapenhandel en... meer religieuze motivaties. Nog vóór hij stierf hakte de pijnlijk verscheurde dit dualisme door en zette in Manhattan een wapenmuseum op, een soort old curiosity shop waar ook de kieskeurigste wapenverzamelaar aan zijn trekken kwam. Op een lap textiel aan de wand had de museumeigenaar in geestdriftig-calligrafische letters geschreven : « Wij bouwen mee aan het Duizendjarig Rijk van Christus, daarom verkopen wij wapens tot genezing van onze dierbare zieken ». Bannersman's museum bestaat vandaag nog, maar de voorraad is uitverkocht; je kunt er alleen nog veilingscatalogussen kopen. Na Bannersman zou trouwens de partikuliere wapenhandel algauw een gevoelige klap krijgen.

een « officiële » bezigheid nu

Dit gebeurde al tussen de twee wereldoorlogen, maar de partikuliere makelaaars bleven nog vrij lang concurrentieel. Pas na W.O. II kwam de « officiële » wapenhandel onweerstaanbaar opzetten. Bij die wijziging hebben diverse factoren gespeeld. Thayer meent dat de Koude Ooorlog beslissend is geweest. In die jaren immers is de VSA zich gaan opwerpen als verdediger van de Vrije Wereld.

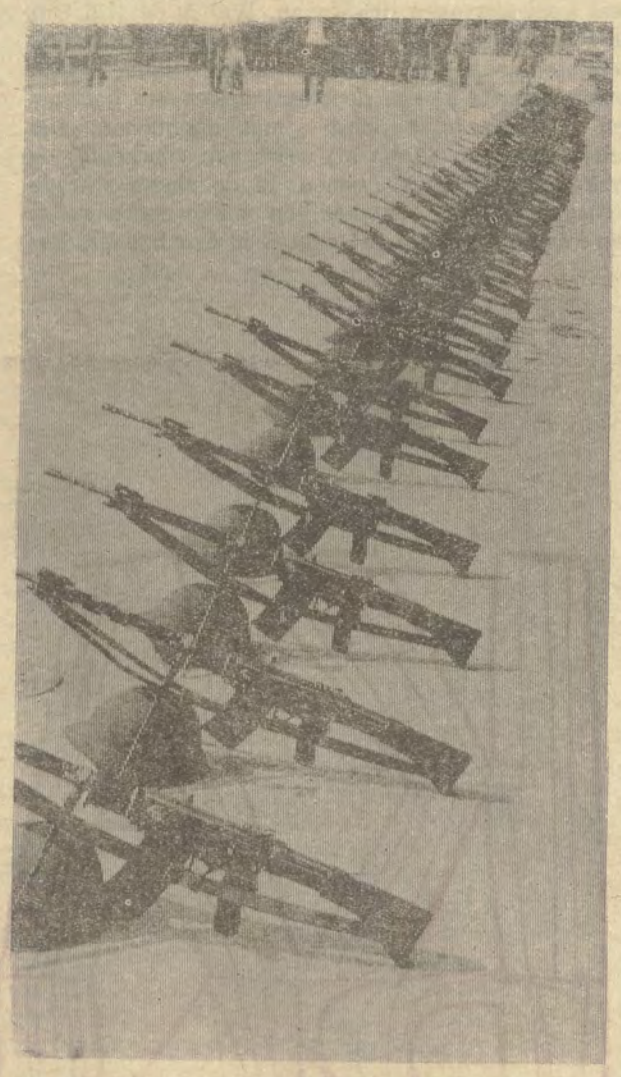

Amerika kon toen ook geen andere richting uit want de expansiepolitiek van Stalin maakte opvoering van Amerika's militaire programmatie noodzakelijk. Tegelijk groeide de onverzadigbare behoefte (aan wapens) van de Derde Wereld, waar steeds meer soevereine staten werden gecreëerd. Met het oog op hun vraag naar wapens werd dan in het Pentagon maar besloten tot het oprichten van de International Logistics Negotiations Section (ILNS). Onder leiding van Henry John Kuss jr moet dit organisme bijdragen « tot de kollektieve veiligheid van het Westen » (in zeer ruime zin). Na 1958 heeft Kuss jr de concurrentie van de partikuliere wapenhandel al tot 5 pct gereduceerd, vooral toen onder Mac Namara alleen nog fonkelnieuwe wapens werden verhandeld. Vandaag is diezelfde Kuss bezig de laatste Mohikaan van de partikuliere handel buiten « koers » te rijden. Bureaukraat Kuss jr pakt de zaken nog harder aan dan wijlen Basil Zaharov. Toch slaagde de baas van het ILNS er tot vandaag niet in een zekere S. Cummings uit te schakelen.

laatste mohikaan van de wapenhandel

Die Cummings (50) is stichter, voorzitter en alleen-eigenaar van de International Armements Corporation (Interarms). Hij heeft zijn stapelhuizen in Alexandria, Virginia. Thayer heeft ze gezien. Zegt de bestsellerauteur : genoeg om veertig infanteriedivisies uit te rusten. Ook in de buurt van Londen (te Acton) heeft Cummings enorme voorraden tweedehandswapens liggen. Ook hier is Thayer, naast Cummings himself, tussen de stapels wapens en munitie doorgelopen. Heeft daar gepraat met technici en magazijnmeesters. Die liepen daar rond in de uniform van het Afrikakorps ! Cummings bevestigde hem dat zijn personeel gewoon gek is op militaire uniformen. Op zijn speurtocht te Acton ontmoette Thayer inderdaad ook mannen van de Royal Navy en van het Royal Tank Corps ! Cumming's wapenhandel liep over de grote namen van de latijnsamerikaanse dictatuur : Bolivar Vallarino van de Panamese politie, Trujillo, Batista, Castillo Armas; verder ook over Angola, Soedan, Oeganda, Guatemala en Nicaragua. Blijkbaar deelt hij de mening van Hoessein : die zegt ook dat wapens geen ziel hebben. Vóór 1958 mocht Cummings zeggen dat over zijn Rijk de zon niet onderging. Vandaag ziet het er al enigszins anders uit. De man startte in 1944, na zijn demobilisatie uit het Amerikaanse leger. Eerst verkocht hij Duitse helmen aan oorlogsmusea. Maar in 1945 was hij weer in Frankrijk, waar hij het jaar voordien de Duitsers hielp verjagen. Daar in de buurt van Falaise « ontdekte » hij gigantische voorraden stukgeschoten tuig. Cummings kocht en verkocht. Vandaag staat zijn naam op de lijst van Amerika's miljardairs (die lijst bestaat, ik heb ze ooit in « Life » gezien). Maar Cummings beseft dat hij op de duur niet opgewassen is tegen Kuss jr met zijn ILNS : ze verkopen beterkoop, zegt hij, en hun artikels zijn nieuw.

f.n. is de meest agressieve wapenfabriek ter wereld

Voorbij zijn dus de vette jaren van de « makelaars van de dood » (partikuliere editie). Thayer heeft die ondergang onvoldoende opgevangen zoals hij de jongste evolutie m.b.t. de ontwikkelingslanden ook niet volledig in zijn boek kon betrekken (de auteur publiceerde in 1969 op gegevens uit 67 en 6). In die ontwikkelingswereld is de behoefte aan militair prestige de jongste twee jaren ontzettend toegenomen. Die ontwikkelingslanden kopen wapens die ze zich financieel niet kunnen veroorloven en die ze zich moreel niet zouden mogen veroorloven. Vandaag (anderhalf jaar na publicatie van Thayers bestseller) kan men lezen dat de ontwikkelingswereld al 12 miljard voor zijn defensie uitgaf : dit is twee keer de uit westerse ontwikkelingshulp afgevloeide steun. (de cijfers in « Der Spiegel, van 18/1 jl liegen er niet om). In het Westen maakt men zich wel eens lustig over die prestigepolitiek, maar datzelfde Westen vergeet hierbij dat het zelf in twee wereldoorlogen voor een prestigepolitiek heeft gevochten die de kostenstructuur van sociale hervormingen, kultuur en onderwijs in de schaduw stelde. Hoe dan ook, Thayers optiek op de wapenleveranties aan de Derde Wereld lijkt vandaag ten dele voorbijgestreefd... zoals een geweer dat van de band rolt vandaag al kan verouderd zijn nog vóór het de markt bereikt.

Persoonlijk vond ik het jammer dat de auteur niet meer aandacht heeft besteed aan de invloed van de internationale wapenhandel op de wereldpolitiek. De auteur is wat dit betreft net erg scheutig met voorbeelden. Een leek weet toch dat Groot-Brittannië een vliegdekschip aan Brazilië verkoopt telkens als de bewindsploeg van Rio de Janeiro niet bevalt aan de regering van Hare Majesteit : de hogere officieren van de Braziliaanse marine gaan dan vanzelf met elkaar op de vuist om uit te vechten wie naast God schipper zal worden op het nieuwe tuig ! Maar Thayer heeft dan weer niet vergeten iets te zeggen over « onze » Fabrique Nationale d'Armes de Guere. Hij zegt dat ze centraal staat in de « jonge » wapenindustrie en omschrijft ze als de meest agressieve « wapenfabriek » ter wereld.

is het anti-militarisme dood ?

Thayer rukt aan met lawineachtige cijfers. Achter die cijfers staat zijn koele afstandelijke benadering van het statistisch materiaal. Achter die statistieken grijnst Goyaans en apokaliptisch de dood. Vroeger deelde die dood dividenden uit : aan Zaharov, aan Bannersman, aan Cummings en cs. Maar nu de Staat (of de technostructuur, wat vandaag de dag hetzelfde wordt) de wapenaffaire naar zich toegehaald heeft is het harde verzet gaan wegebben.. Er zijn geen gehate wapenbarons meer tegen wie de sociaal-democratie met anti-militaristische slogans en gebroken geweren kon uitrukken. De staat is immers soeverein, wie zich tegen haar opstelt is een anarchist. Moratoriummarsjeerders worden door het machtigste politie-apparaat ter wereld uit elkaar geslagen. John Kenneth Galbraith heeft het allemaal voorspeld : de technostructuur zet alles naar haar eigen hand : Moraal, Wet, de Staat zelve. Het individu is onverschillig geworden voor het groeiritme van een industrie die niet langer werkt voor geld, maar voor productie en macht. Het individu is onverschillig geworden voor het groeiritme van een industrie die net langer werkt voor geld, maar voor productie en macht. Het individu beroest zich aan zijn gestegen welvaartspeil en... vergeet. Op dit onheilspellend aspect heeft Thayer niet ingehaakt. Maar de eentonigheid van het onontkoombare cijfermateriaal heeft hij alvast doorbroken met een menselijke benadering die verrast in een getallen-spuwend boek. Men kan zijn mensen achter de cijfers, de makelaars van de dood, vergelijken met Bob Cassidy en Jesse James, terwijl Henry John Kuss jr meer op een osmose gelijkt van computer en mens, een soort anti-persoon vol futurologische mogelijkheden...

Thayer George : « The War Business ». The international trade in armements. New York 1969. Simon Schuster. 417 pp. Nu ook al te verkrijgen in Duitse vertaling bij Hoffmann und Campe. Hamburg · « Geschäfte mit Waffen und Krieg », 388 pp.

Men zou karnaval kunnen omschrijven als het meest universele reinigingsfeest ter wereld. Zowel in Zuid-Amerika als in Afrika en Europa betekent het elk jaar weer het scheppen van een geheiligd moment, dat behalve een aspekt van zuivering een aspekt van omkering van de dagelijkse gebruiken van ons bestaan vertoont. Met karnaval realiżeert de mens zich boven zijn hedendaags bestaan uit. Zeer oude heidense riten, die mettertijd in Europa gekristianiseerd werden en waarvan de oorsprong moeilijk te achterhalen is, liggen aan de basis van de dolle vieringen, die een magische betekenis hebben. Indien met karnaval maatschappelijke spelregels en konventies worden omvergeworpen, dan is dat omdat karnaval steeds een moment van vernieuwing aankondigt, gesymbolizeerd door de grote rol die de jeugd tijdens de karnavaldagen speelt.

Gilles uit Marchienne

vastenavondvuren

De vastenavondvuren — ook vastenvuren genoemd omdat ze niet altijd precies op vastenavond werden aangestoken — zijn er in onze streken een merkwaardige uiting van geweest. Zij behoren tot de belangrijke groep van de voorjaarsvuren, die plaats vinden van Kerstmis tot Pasen en tot doel hadden, de boze machten, de demonen, die het zaad van de akker bedreigden, te verjagen. De vastenvuren, die in de cyclus van karnaval en vasten vallen, kwamen enkele tientallen jaren geleden het vaakst voor in het zuiden van Nederlands-Limburg en zetten zich voort dwars door Vlaams-België, met name in West-Vlaanderen in de streek van Ieper en in de provincie Oost-Vlaanderen binnen het gebied van het arrondissement Aalst.

Het aansteken van vuren als een teken van gemeenschappelijk bedreven vreugde is een algemeen menselijk verschijnsel. Vreugdevuren hebben altijd en bij alle volkeren bestaan en hun voorkomen vormt op zich dan ook geen folkloristisch probleem. « Wanneer echter vreugdevuren regelmatig voorkomen », schrijft dr. P. De Keyzer in « De Vastenavondvuren in Oost-Vlaanderen » (overdruk uit « Volkskunde »), « ontstaat als vanzelf de vraag waarom deze vuren op bepaalde tijden van het jaar worden aangestoken ». Het verschijnsel heeft vele uitleggingen gekregen, maar volgens prof. Joz. Schrijnen (in « Nederlandsche Volkskunde ») — en ook wel anderen — zouden de jaarvuren ontstaan zijn uit de « noodvuren », die hij omschreef als « zoenoffers » aan de hogere machten met synkretische betekenis : « reinigings (en dus vruchtbaarheids)-vuur, offervuur met name aan Wodan als zonnegod, wiens symbool het rad, het zonnerad was ». Het vastenavondvuur nu wordt ingeschakeld in een « overgangsritus », waarbij iets vernietigd wordt door het vuur. Zoals bekend, gebeurt dit door het symbolisch verbranden van een strooien pop, die de winter (« Winterverbrenner » in Duitsland) of Judas (« Judasverbrenner » in Nassau en in de Elzas) voorstelt. Het is een gemeenschappelijk bedrijf, dat uit verschillende precies afgebakende gedeelten bestaat. Zo moet het brandmateriaal worden verzameld door de schooljeugd op bedel-en-eis-tochten. Het verzamelde materiaal voor de vastenvuurstapel bestaat hoofdzakelijk uit hout (struikgewas en afvalhout) en stro. Het branden van de fakkels, traditioneel « walmen » genoemd, geschiedt eveneens met stro. De bedel-en-eis-tochten zijn stoetsgewijs ingerichte bezoeken aan de huizen van de dorpsbewoners, onder het zingen van « eisliederen », waarin de milde schenkers geloofd en de gierigaards verwenst en bedreigd worden met diefstal van het geweigerde.

Bekend in Vlaanderen is de « Tonnekensbrand » in Geraardsbergen, die, na de Krakelingenworp, op zondagavond « uitbreekt » op de Oudenberg. Men ontsteekt op deze berg, aan een hoge staak, een ton met pek en hout gevuld. De vlammen, die hoog oplaaien in de duisternis van de avond, worden beantwoord door de boeren uit de omliggende gemeenten. Op hun beurt ontsteken zij het vastenavondvuur en lopen zij met brandende strofakkels. Deze feesten zouden herinneren aan de lenteviering van onze voorvaderen.

moderne viering

Gedurende vele eeuwen heeft de katolieke kerk tevergeefs getracht, de karnavalvieringen af te schaffen of op zijn minst deze feesten te beteugelen. Maar steeds weer stootte zij op diep ingewortelde kollektieve gevoelens van het volk, dat ergens trachtte menselijke verlangens, driften en uitspattingen te sublimeren. Steeds weer hing een karnavalfeest van vindingrijke grappen en grollen aan elkaar. maar ook trachtte het volk telkens weer uit deze kolkende dagen herboren op te staan. Na een Zotte Maandag of een Vette Dinsdag, dat weten vastenavondgekken, volgt Aswoensdag, volgt een veertigdaagse van inkeer.

In onze streken heeft de karnavalviering in de loop van de voorbije honderd jaar niet zo enorm veel veranderingen ondergaan. Wel is de tijd van de straat-karnavals, toen iedereen een paar gekke, versleten spullen uit de lappenmand haalde of met gedemodeerde kleren de straat opliep om halfvasten te vieren, in ons land — met uitzondering van enkele plaatsen (Aalst bij wijze van voorbeeld) — praktisch geheel verdwenen. In de plaats zijn de gemaskerde bals gekomen, op welke reeds velen een kostuum dragen dat ergens in een bepaald kader kan geplaatst worden of in het licht van een bepaald tema bekeken. Zelfs op party's wordt in de karnavaleske periode minder waarde gehecht aan de vermomming, die voornamelijk tot doel heeft niet herkenbaar te blijven tot een bepaald, vooraf overeengekomen uur, dan wel aan de mooie kleding en de handig aangebrachte grime.

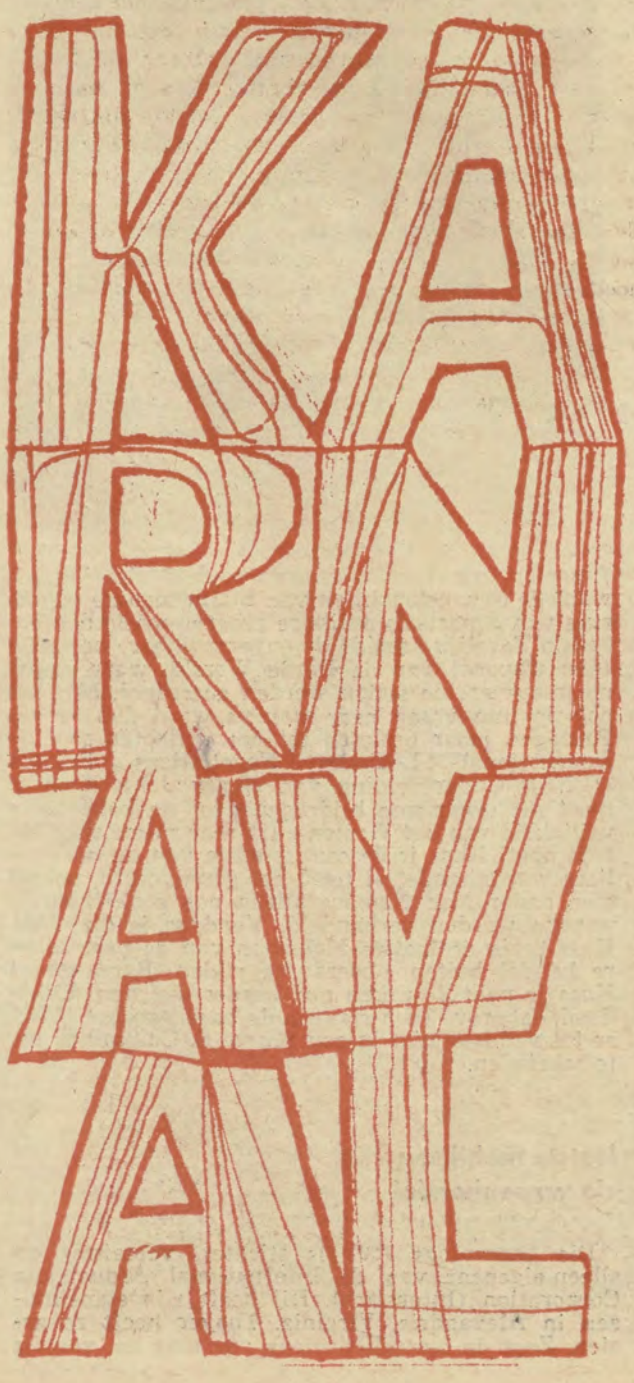

Maar op de traditionele karnavals in ons land (en in Europa) blijven de ingrediënten van de viering grosso-modo behouden. De gemaskerde die het subtiele spel van de intrige speelt om, door enkele pikante biezonderheden over iemands leven te vertellen, de nieuwsgierigheid van deze bekende te prikkelen ; de praalwagens met of zonder Prins Karnaval, en de muziekkorpsen met of zonder majorettes of dansmariekes ; de rijke kostuums en bijbehorende rekwisieten van verklede types als de Gilles in Binche : een kompleks personage, waarvan zekere secundaire trekken — o.m. de naam, de bulten, de halskraag en de kap — wijzen op een verwantschap met de polichinels van het volksteater, dat een grote bijval heeft gekend in Wallonië ; de zo typische karnavalmuziek en folkloristische dansen : de sleutels van een gemeente, die door een burgermeester als symbool van machtsoverdracht aan een prins karnaval voor de duur van zijn mandaat worden overgedragen ; de potverterende maatschappijen en gebuurtedekenijen die karnaval voorbereiden. Min of meer onveranderd is ook de geest van karnaval gebleven. Het gebruik van het dialekt om plaatselijke toestanden te hekelen blijft bestaan, omdat daardoor de onvervalste stem van het volk om gezouten en gepeperde taal te spreken, om vrienden en kennissen op straat, in café's en zelfs in hun woning te plagen en te « intrigeren », wordt gehoord. Wat blijft bestaan, dat is de kollektieve wil om aan de boemel te gaan, om de zorgen weg te spoelen door het ledigen van zwijmelbekers, om gewoon enkele dolblije momenten te beleven.

binche

Wie nu nog van mening is dat de traditionele karnavalvieringen in ons land niet meer bestaan, willen wij aan de hand van hopelijk enkele treffende voorbeelden van het tegendeel overtuigen. Zo wordt het karnaval van Binche door zijn fans als een van de laatste en van de allergrootste traditionele karnavals van Europa beschouwd. Het wordt sedert eeuwen zonder onderbreking gevierd, steeds in dezelfde geest van onderwerping aan hetzelfde ritueel, steeds met dezelfde vurigheid en gallische warmte. Het geheel van het ritueel, dat van een ongehoorde folkloristische rijkdom getuigt, ligt gespreid over zes weken en bereikt een hoogtepunt tijdens de apoteose van vastenavond. Gedurende bijna twee maanden verdringen de gebruiken elkaar in snel tempo : «répétitions de batterie», « soumonces », « masques » met hun verwikkelingen en koddige grappen, gemaskerde bals, luxueus of volks. Gedurende deze weken danst een gehele stad, aldus de ritus vereeuwigend die uit het diepst der tijden komt. Niets in dit kleurrijke schouwspel van een ganse gemeenschap, trillend in de eenheid van zijn dansers en maskers, is vervalst, commercieel of kunstmatig toeristisch. En deze strenge geloofwaardigheid van eeuwenoude gebruiken is misschien het grote mirakel van Binche, de stad van de bepluimde Gilles, omgeven door een « halo » van de legende.

Gedurende vier zondagen vóór de drie vette dagen gaan de toekomstige Gilles en de « fantasie

verenigingen » in de stad uit, die erdoor verlevendigd wordt. Met het betoverende ritme van de tientallen trommels, die op dezelfde manier beslagen worden, groeit de koorts. Omgord door de rituele « apertintaille » (gordel van belletjes), zwaaien de dansers van de « soumonces » (de uitnodigingen om karnaval te vieren) met de « ramon » (destijds een echte borstel) en dansen met de zeer primitieve plaatselijke stap, genoemd « pas de Gille ». Achter hen, op het ritme van de klompen die op de plaveien hameren, en in het gerinkel van koperen of bronzen klokjes, dansen de honderden, de duizenden inwoners van Binche — jong en oud, uit alle maatschappelijke standen en vergezeld van hun vrienden uit het omliggende. Maar vastenavond is de enige dag te Binche, dat men de « Gille speelt ». Reeds bij het eerste ochtendgloren, wanneer de stad dus nog slaapt, hamert de eerste Gille met zijn klompen op de plaveien. In vele woningen beijvert het gehele gezin zich met het aankleden van « zijn » Gille, die zijn kostuum aantrekt. Dit kostuum is versierd met rode en zwarte herautleeuwen, kronen en sterren, die de belgische kleuren vormen. De « oppropper » en zijn helper stoppen de twee bulten vol stro en de Gille omgordt de « apertintaille », terwijl zijn echtgenote hem de kokarde van zijn halskraag van geplooide strikken aanbindt. Tot slot wordt een halsdoek onder de kin geplaatst en boven op het hoofd vastgehecht. Hierop komt een wit kapje. Steeds dansend begeeft de Gille zich dan naar de andere Gilles en de volledige groep vergadert voor de afspraak van de vereniging. Dit karnaval, dat voor het eerst vermeld werd in de archieven in 1394, is onbetwistbaar traditioneel autentiek. Een der regels van de ongeschreven kode van de plaatselijke gebruiken verbiedt de Gilles buiten hun geboortestad te komen en te dansen buiten de vastgestelde periodes. Een Gille verlaat dus nooit zijn stad, op enkele zeer zeldzaam voorkomende uitzonderingen na, waartoe moet besloten worden door de Gemeenteraad. De Gilles die men elders ziet komen dus nooit uit Binche. Volgens een legende zou de Gille ontstaan zijn ten tijde van Maria van Hongarije, in 1549, maar in feite is de Gille verwant aan de gemaskerde en gevederde dansers die over geheel Europa verloren gegaan zijn of verdreven van Roemenië tot Tirol, van het Zwarte Woud tot het Baskenland, van Bulgarijë tot Zwitserland.

malmédy

Wellicht minder bekend in Vlaanderen, alhoewel op z'n minst even merkwaardig als de karnaval van Binche, is de « Qwarmé » of « Cwarmé » in Wallonië, die gevierd wordt in Malmédy, een geïzoleerd stadje aan de oevers van de Warche. Maanden van tevoren heeft men hier aan het feest gedacht en het zelfs in de scholen voorbereid. Dit karnaval is werkelijk enig door zijn travestieën. Niet alleen vinden wij hier tal van geijkte travestie-figuren, maar er zijn ook karnavalgekken die tot vijf maal toe van pak veranderen in de loop van de « Qwarmé ». De Quarmé zelf is geheel in rode zijde gekleed en draagt een witte zijden sluier met gouden franje om het middel. Op het hoofd heeft hij een hoge hoed gezet, waarrond een rode strik, versierd met een tak groen (voorbode van de lente). Hij doet 's zaterdags zijn triomfantelijke intrede met het voorlezen — in gewesttaal — van een « avis à la population de Malmédy ». De « Trouvlai », een grote houten korenschop, zinnebeeld van het karnaval van Malmédy, wordt ontvangen uit de handen van de plaatselijke burgemeester en in de stoet voorop gedragen. De muziek speelt het wijsje van de « Trouvlai », het « Qwarmé » of de aria van Malmédy bij uitnemendheid. De oudste en zwierigste van de plaatselijke gemaskerden is ongetwijfeld de « haguète », die als openknippende hapschaar heeft, waarvan de plots openknippende lemmers de toeschouwers verrassen en hem, door het lawaai dat zij veroorzaken, doen schrikken. (De « haguètes » vinden we wel terug in Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk, enz.). De « vêheux » doen denken aan de hofnarren van weleer. Gewapend met een varkensblaas, slaan zij overal waar zij voorbijkomen er duchtig op los. De « sottaîs » of grapjassen — dwergen die eertijds de riviergrotten in de belgische Ardennen bewoonden — dragen een reusachtige hoge hoed, die niet alleen hun hoofd bedekt maar ook het grootste gedeelte van hun lichaam. Hun lange armen hangen tot bij de grond. Er zijn verder nog de « sâvages » of wildemannen, die er uitzien als bekleed met een loverdak ; de « boldjis » of bakkers, voorzien van grote schoppen waarvan zij uiteraard gebruik maken om iemand de broek warm te maken ; de « sâv'tis » of schoenlappers, op zoek naar de kliëntele van het schone geslacht om de maat te nemen voor — liefst hoog reikende — laarsjes ; de « longs nez » in blauwe kiel, witte pantalon, een slaapmuts op het hoofd en bedeeld met een lange neus, die met tien of twaalf lopen, op een rijtje achter elkaar, de toeschouwer achterna die ongelukkig hun aandacht wekt (zij imiteren al zijn gebaren tot hij hun een rondje aanbiedt) ; de « longs bras » die, dank zij hun bovenmatig lange armen, er behagen kunnen in scheppen de dameskapsels in de war te brengen ; de « lons balais » die met hun 7 à 8 m lange bezem die zij kwasi onhandig op de schouder dragen, de hoeden van de hoofden vegen en de toeschouwers op griezelige wijze het gelaat strelen. Op zondag trekken alle verenigingen van Malmédy dan door de stad om de grote karnavalparade te houden, terwijl 's maandags op twee naast elkaar geplaatste wagens de « Rôles » worden gespeeld. In dit ambulant toneel in openlucht wordt, vorm en enscenering van de kluchten van de middeleeuwen navolgend, allusie gemaakt op bespottelijke gebeurtenissen van het voorbije jaar. Dinsdag tenslotte is de dag van de » Mâssis-Tours » : kleine groepen van een 12-tal travestieën, voorafgegaan door 3 of 4 musici, die hun verschijning doen in de optochten. De fanfares verschijnen in de stadswijken en het dansen kan beginnen.

Karnaval omstreeks 1900 op de kouter te Gent *(fotoarchief museum voor Volkskunde)*

aalst

Wij zouden nog andere mooie karnavals in Wallonië kunnen noemen — o.m. in Eupen en Stavelot —, ware het niet dat in Vlaanderen ook nog steeds de zotskap en de feestneus worden opgezet. Een lange opsomming zou ons te ver leiden. Daarom houden wij het bij één van de eigenaardigste en meest spektakulaire manifestaties, nl. in Aalst. De karnavalstoet die er jaarlijks door de straten van de stad trekt is oud. De oorsprong ervan klimt inderdaad op tot de middeleeuwen. In die tijd vormde hij niet alleen voor de stad doch ook voor het land van Aalst een evenement. De bonte, veelkleurige optocht vindt zijn oorsprong in de druidendienst van de Galliërs en hun feesten ter ere van de lente. In de loop der eeuwen beïnvloed door de folklore en de gewestelijke traditie, vormt hij het hoogtepunt van de vermakelijkheden die ter gelegenheid van karnaval niet minder dan drie dagen duren : zondag, maandag en dinsdag. Maar de stad is in feesttooi vanaf zaterdagavond. In zeven haasten wordt dan nog de hand gelegd aan de laatste toebereidselen. Als de zondag aanbreekt en de oude gevels gepavoizeerd zijn met vlaggen en festoenen, zingt op de Grote Markt de beiaard zijn lied in de ranke toren van het belfort en komen volle bussen en auto's met gekostumeerde deelnemers aan.

Uit alle streken van het land stromen immers leden van verenigingen toe. Daardoor komt het dat te Aalst die morgen een mengelmoes te horen is van gewestspraken, die de schilderachtige kleur van de algemene feestvreugde nog te verhogen. Omstreeks twee uur in de namiddag bevindt zich dan een opeengepakte massa toeschouwers op de trottoirs lans de weg van de stoet. Plots hoort men het roffelen van de trommen. Het is het begin van de stoet, die meer dan honderd verschillende groepen telt in veelkleurige kostuums van glanzende zijde. Twee uur lang zullen zij in geordende opstelling voorbijtrekken op de tonen van meeslepende marsen. Al deze groepen defileren in dichte rangen : elke groep met eigen allure, gezamenlijke bewegingen en soms met dansen. Ieder ogenblik brengt de menigte haar voldoening tot uiting in een daverend applaus. Dit wordt verdubbeld wanneer de vermaarde reuzen in hun lange gewaden geruisloos voorbij glijden. Komt dan het Ros Beiaard van Dendermonde, met op zijn rug de Vier Heemskinderen. Maar de clou van dit openbaar feest zijn de Gilles van Aalst. Want ook Aalst heeft zijn — weliswaar nagebootste — Gilles. Wanneer tenslotte de laatste groep voorbij is, maakt het volk zich meester van de straat, om zonder verwijl als een vloed naar de Grote Markt te stromen. De café's kunnen er maar best bij varen. En... dat gebeurt dan ook. Want de « Vuiljeannetten », met de prullerigste prullen en lompen om hun lijf, maken er groot verteer. Intussen op zoek gaand naar hun « slachtoffer », dat zij door hun brutale plagerijen willen strikken.

p.p.

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

vraagje aan naaisters

Vraagje aan vrouwen die menen dat zij alleen mogen koken, kinderen groot brengen en naaien : « Bent u wel eens tegen de draad ingegaan ? ».

in de tijd toen de mensen nog zwommen

Indien niet vlug maatregelen worden getroffen om de vervuiling van de oppervlaktewateren tegen te gaan, indien niet gauw een planning tot stand komt om waterzuiveringsstations op te richten, indien het parlement niet dringend wettelijke beschikkingen treft om de groeiende onleefbaarheid van het « leef »-milieu paal en perk te stellen — dan zullen onze kinderen weldra spreken over de tijd, toen de mensen nog zwommen.

Trouwens, ook de Lage Landen, gekend om hun vele waters, zij er al even erg aan toe als elders. In afwachting dat men in België van overheidswege de problemen scherp stelt en wij ons een oordeel kunnen vormen over de algehele toestand, weet men in Nederland reeds lang waar het schoentje wringt. Maatregelen bleven er niet uit. In Rotterdam is het reeds lang verboden in alle openbare wateren te zwemmen. Slechts een beperkt aantal plassen en meren in de omgeving van de Maasstad zijn nog als zwemplaatsen geschikt. Na Rotterdam en Den Haag heeft nu ook de gemeente Apeldoorn het zwemmen in openbare wateren verboden. De Veluwse gemeente Epe wil een verbod opleggen. De Friese meren zijn zo door en door verontreinigd, dat grote vaart zal worden gezet achter de plannen voor een grote zuiveringsinstallatie bij Wolvega. De Nederlandse regering ten slotte wil het verbod niet veralgemenen, maar geeft toch de raad niet in open zwemwater te baden. Op vele plaatsen waarschuwen borden : « Verboden toegang ». « Verboden te zwemmen ». Een kleine vraag : « Wanneer zullen de Belgische verantwoordelijke instanties het open oppervlaktewater ten onzent eens grondig laten ontleden ? »

Hebben wij het recht niet te weten waar wij aan toe zijn ? Of durven zij niet ?

« hot pants »

In Engeland zijn de eerste slachtoffers van de nieuwe mode « gevallen ». Twee jonge meisjes, van wie een in een koekjesfabriek arbeidde en de andere in de Leyland-autofabriek, werden ontslagen wegens het dragen van « hot pants ». De mannelijke werknemers zouden te zeer afgeleid worden...

Vrouwenbenen mogen in geen geval de produktie in gevaar brengen menen de direkties, streng « kijkend ».

kabeljauwkuit

Kabeljauwkuit uit de Oostzee mag in Zweden niet langer verkocht worden omdat de autoriteiten van mening zijn dat deze delikatesse een gevaar voor de volksgezondheid betekent.

« Er zijn zeer aanzienlijke hoeveelheden DDT in de kuit gevonden », zo heeft een woordvoerder voor het Zweeds departement van visserij meegedeeldd

De voorraden kuit, die voor de verkoop bestemd waren, zullen worden vernietigd.

omdat hij man is

Zes Nederlandse ziekenhuizen in Delft, Schiedam en Vlaardingen zochten in totaal 24 liefhebbers voor de funktie van technisch operatie-assistent. Zowat 100 personen meldden zich aan voor dat nieuw beroep. Het waren overwegend vrouwen, onder wie zelfs gehuwde dames met verscheiden kinderen. In Schiedam kwamen er dertig personen voor de nieuwe betrekking, meesta vrouwen, en in Delft werden alvast drie vrouwen aangeworven. Zegt dr. Salomons, geneesheer-direkteur : « Wij proberen het met drie vrouwen en één man. De laatste hebben wij gewoon genomen omdat hij man is ! Alle andere geschikte kandidaten waren vrouwen. »

model en gelijkenis

Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft onlangs een amendement op de grondwet goedgekeurd, waarbij gelijke rechten voor de vrouw worden gewaarborgd. Tevoren hadden de Amerikaanse Dolle Minas' een betoging ingericht nabij het Vrijheidsbeeld van Amerika, waarop een spandoek was gevestigd : « Vrouwen aller landen verenigt u ! » Het is wel gek te bedenken, dat de vrouw model mocht staan voor een Vrijheidsbeeld, maar wachten kon tot 1970 vooraleer de Amerikaanse grondwet haar de nodige... gelijkheid toestond. Op papier. Als amendement.

tee-dansant

Ze had kroeshaar als een papoea uit het hart van Nieuw-Guinea, maar ze zag er niet mensenetend uit. Hij waagde zich even dichterbij.

— « Ik ben zeventien, zei ze, nou... en ? »

Ze leek klaar om pijl en boog te gebruiken. Hij voelde zich ergens schuldig.

— « Nee, en ik dans niet. Lijkt dàt nu op dànsen ? »

Klonk daar niet moeders argument ? Hij had slechts een paar glaasjes bier binnen, maar meende reeds in een vierde, rood-belichte dimensie te leven. Hij keek naar de oneindigheid waar de dansers zich bewogen als lange grashalmen van de weiden als wiegende zeeën. Ze strekten de armen als aanbidders van veelarmige Indische goden en schudden de hoofden als lijders aan een bovennatuurlijke mythische ziekte.

Op de achtergrond zweefde een nadrukkelijke elektrische gitaar-sound, een gemartelde klank, een muziek die op de schopstoel zat, die plots gilde als een ritueel gemartelde.

Zij zat op één van de tafeltjes nadrukkelijk te kijken. Haar gezicht was de verpersoonlijkte ontroerende verveling.

— « Ik heet Elizabeth ».

Haar naam was volkomen in overeenstemming met een soort plastieken halsband en zo leek ze op een vrijgelaten slavin uit vroeger tijden. De meisjes, die daar tussen muziek en werkelijkheid trilden, droegen allen zo'n uniform.

— « Mijn grootmoeder heette ook Elizabeth ».
Hij zag op die halsband een soort vlinder leven, zo'n dier vol glinsterende lovertjes, ontsproten uit een konsumptiemaatschappijbrein.

— « Vind je het lelijk ? » en ze wees naar de vlinder en de halsband.

— « Ik vind het lelijk, ik hou van alles wat lelijk is ».

— « Zie je, en ze wees naar de hele Tee die nu even ophield dansant te zijn, alles is hier lelijk, die lange jurken, die uit de mode zijn van als je ze koopt. En die minishorts zijn al voorhistorisch ».

Een nasale plaatpraterstem jubelde het duister aan flarden.

— « Wat vind je van zijn uitspraak ? Indien Mark Galle het hoorde, had hij praatstof voor tien taalwenken. Maar ik... ik hou van die lelijke taal. Kerels die het allemaal zo netjes uitleggen, vertrouw ik niet ».

De rituele aanbidding herbegon. Een bleke kellner slingerde zich door de tafeltjes en lijmde lege glazen op een vermoeid blad waarvan het bier vakkundig afdroop.

— « Weet je wat ik zou willen ? » Ze zei dat als een koningin Victoria over een verloren Indië.

Hij slurpte even aan het lauwe bier en verwachtte zich minstens aan de Koh-i-Nohr.

Ze rekte zich als een luie poes.

— «Ik zou dertig willen zijn en leven zonder problemen».

huguette d.b.

De prijs van deze Turkse vrouwen is dit jaar aanzienlijk gestegen ! De Turkse man zal hard moeten werken om de vereiste 56.000 fr. te vergaren...

turkse klacht

Ook in Turkije stijgen de prijzen, schrijft het Duitse dagblad « Bild », vooral de prijs van de vrouw. Tot korte tijd geleden kon een trouwlustig man een bruid bekomen tegen betaling van ongeveer 45.000 fr. aan de ouders. Die som bedraagt dit jaar ongeveer 56.000 fr. Het blad vermeldt niet of de BTW erin begrepen is !

De burgemeester van een bepaald dorp herinnert zich, dat hij dertig jaar geleden nauwelijks 1.000 fr. moest neertellen om een vrouwelijk wezen aan zijn bezit toe te voegen. Van zelfsprekend zijn deze praktijken door de Turkse wet verboden, maar in het onmetelijke en ontoegankelijke binnenland leeft dit gebruik nog altijd voort bij tweederden van de bevolking. Vaders, die een flinke stuiver aan hun dochter willen verdienen, weten dus waar zij terecht kunnen.

de gedenkschriften van frans van cauwelaert

Wij hebben met grote belangstelling uitgekeken naar het verschijnen van het eerste deel van de gedenkschriften van Frans Van Cauwelaert. Laat ons onmiddellijk zeggen dat wij in onze verwachtingen bedrogen uitkomen en veeleer ontgoocheld zijn. Uit deze bespreking zal blijken waarom. Het boek omvat drie delen. Het eerste gedeelte is niets meer dan een vrij oppervlakkig historisch overzicht van de Vlaamse beweging tijdens de periode 1896-1904. Van Cauwelaert speelde toen nog geen politieke rol en zijn overzicht leert ons niets nieuws. Het verhaal wordt afgebroken op het punt waar de schrijver de katholieke Vlaamse studentenbeweging, waarin hij toen wel een rol speelde, zou behandelen.

Het tweede deel bevat herinneringen aan de algemene politiek in de jaren 1910-1914, dus vanaf de verkiezing van V.C. (dertig jaar oud) tot volksvertegenwoordiger te Antwerpen. Het is als vlaamsgezinde dat hij door de Nederlandse Bond voorgedragen werd als opvolger voor Coremans.

Dit deel is nog het interessantste: het geeft ons een panoramisch beeld van het politieke leven in deze jaren, met enkele goede portretten van leidende politici. Het bevat ook de verdediging van zijn houding in zake de taalwet voor het leger en de taalregeling voor het onderwijs.

In feite twee kapitulaties, die toen bij de vlaamsgezinden heel wat ontgoocheling veroorzaakten. De periode tussen 1904 en 1910 wordt niet behandeld, zodat wij niets vernemen over het incident rond de « Instructions collectives » van de Belgische bisschoppen, waarin het Nederlands ongeschikt verklaard werd voor hoger onderwijs. V.C. heeft toen op een vergadering van de Nederduitse Bond tot verbijstering van de aanwezigen de verdediging van de bisschoppen opgenomen. Graag hadden wij iets vernomen over de motivering van zijn houding toen. Schrijvend over gebeurtenissen die zich een halve eeuw vroeger voordeden, namelijk over een strijd tussen katolieken in de jaren voor de eerste wereldoorlog, waarin hij nogal heftig aangevallen was door de zgn. « integralisten », verliest hij zijn koelbloedigheid en scheldt prof. dr. A.T.M. Jonckx uit als « de onbenullige Gentse advokaat, die slechts enige bekendheid heeft verkregen door het ellendig feit dat hij, onder de oorlog van 1914-18, het ambt van minister van Buitenlandse Zaken heeft bezet in het potsierlijke ministerie Borms ». (bl. 194)

Het derde deel bevat twee stukken : een oorlogsdagboek en herinneringen uit de oorlogsjaren in Nederland. Wij hadden ons veel voorgesteld van dit derde deel, doch zijn teleurgesteld en ontgoocheld. Wij hadden verwacht dat de zeventigjarige V.C. met sereniteit zou geschreven hebben over deze tragische jaren, doch we zijn bedrogen uitgekomen. Hij behandelt al diegenen die niet met hem akkoord gingen op een verneder ende en minachtende wijze en van enig begrip voor het Vlaams-Nationalisme, laat staan van enige waardering voor het onmiskenbaar idealisme van velen die er in stonden, zelfs van een objectieve benadering is geen sprake.

Het gaat zo ver dat hij in zijn eenzijdige voorstelling een belangrijke passus in een citaat uit het Manifest van de Vlaamse Oudhoogstudenten aan het Front weglaat omdat deze passus niet strookte met zijn eigen opvattingen en gevoelens. (Vgl. bl. 297 met Elias, 25 jaar Vlaamse Beweging, deel 1, bl. 170).

Tegen de meest elementaire historische waarheid in schrijft hij : « Het activisme is noch wat zijn oorsprong, noch wat zijn program betreft een natuurlijke, zij het dan wilde scheut van de Vlaamse Beweging ». « Het aktivisme is een vreemd gewas, zorgvuldig voorbereid en kunstmatig door de Duitse veroveringspolitiek op de Vlaamse Beweging ingeënt ».

De hoofdoorzaak van de spanningen bij de vlaamsgezinden aan het front was de kwade verdenking gekoesterd door de Veiligheidsdienst tegen elke uiting van vlaamsgezindheid...

Belangrijk is wel dat wij hier de bevestiging krijgen dat V.C. in dienst stond van de Belgische regering en vanaf de eerste dagen van de oorlog in Nederland was in opdracht van de regering en door haar bezoldigd. Over de manier waarop hij deze opdracht vervulde getuigt hij zelf : « mijn politieke actie in Nederland werd geleid door de zorg, om de vaderlandse trouw van de Vlamingen te vrijwaren en te voeden ».

Wie verwacht had in deze gedenkschriften nieuwe gegevens te vinden over de houding en de politiek van V.C. tijdens de oorlogsjaren komt bedrogen uit. Zo brengt het relaas over zijn ontmoeting met de leiders van de Frontbeweging in het huis van Cyriel Verschaeve te Alveringem begin 1918 geen enkel nieuw element, o.m. in verband met de beloften die hij daar zou gedaan hebben voor de naoorlogse periode.

Na lezing van deze gedenkschriften komen wij tot het besluit dat V.C. blijkbaar geen andere politiek had dan de regering trouw te dienen en dat hij op geen enkel ogenblik eisen gesteld heeft of gepoogd beloften af te dwingen, wat wellicht mede te verklaren is door zijn positie van afhankelijkheid en ondergeschiktheid t.o.v de regering. Hij was geen vrij man. In de zo belangrijke periode einde 1918, toen o.m. de historische bijeenkomst te Loppem plaats greep, en de socialisten er hun eisen stelden en ingewilligd zagen, speelde V.C. geen rol en kon hij blijkbaar niet de minste invloed laten gelden. Volgens het chronologisch overzicht opgesteld door prof. R. De Schrijver zou hij van 10 september 1918 (zijn terugkeer uit Engeland) tot 20 november in Den Haag verbleven hebben. Dr Elias echter vermeldt een verblijf van V.C. einde oktober 1918 in het bevrijd gedeelte van België. Dit is wel belangrijk en zou verdienen opgehelderd te worden.

Onze indruk is dat de rol en de invloed van V.C. als politieke figuur fel overschat geweest is voor deze periode, wat ongetwijfeld in de hand gewerkt werd door de hooghartige wijze waarop hij zich gedroeg en de manier waarop hij deed geloven dat hij een belangrijke politieke rol speelde. De waarheid — dat hij nml. met lege handen uit de oorlog kwam en men aan hem voorbij ging — was zo onwaarschijnlijk dat men het van Vlaamse zijde niet heeft kunnen geloven en er blijkbaar een legende ontstaan is over de beloften die hij van de regering gekregen had en zelfs over zijn aanwezigheid te Loppem. (Zie : Elias, 25 jaar Vlaamse Beweging. 1, bl. 177).

Na de publikatie van deze gedenkschriften, waarin geen enkele revelatie voorkomt, kan men niet meer twijfelen en begrijpt men des te beter de waarschuwende woorden van dr. Van de Perre : « Zorg dat, door gebrek aan politiek doorzicht, gij later niet als bedrieger of bedrogene voor de Vlamingen doorgaat ».

Van Cauwelaert is door de uitgave van deze gedenkschriften in onze ogen niet gegroeid. Noch als mens : na zoveel jaren is het hem nog onmogelijk met sereniteit te schrijven over het verleden en kan hij zijn verbittering tegenover diegenen die hem niet blindelings volgden, doch hun eigen weg gingen volgens hun overtuiging, niet wegcijferen. Hij blijft onverdraagzaam en eenzijdig, met wrok bezield. Noch als politicus. Hij wilde de leider zijn van de Vlaamse Beweging, eiste dat iedereen zijn gezag zou erkennen, doch hij diende de regering en miste de onafhankelijkheid en de politieke moed om de vlaamse eisen kordaat te stellen : op de historische bijeenkomst te Loppem was de Vlaamse Beweging afwezig en de Vlamingen kwamen uit de oorlog als de « bedrogenen ».

Zijn taktiek — zwijg en vecht — heeft geen enkel rezultaat opgeleverd noch tijdens noch na de oorlog.

Na de lektuur van deze gedenkschriften hebben wij niets te wijzigen aan het oordeel dat wij een paar weken geleden neerschreven in ons artikel over Frans Van Cauwelaert.

Prof. R. De Schrijver heeft zich geen moeite gespaard om deze uitgave perfekt te verzorgen. Talloze voetnota's getuigen van zijn vlijt en van de inspanning die hij geleverd heeft. In zijn kronologisch overzicht zou wel de stichting van het A.K.V.S. in 1903 mogen vermeld worden. Ook zou dienen opgehelderd of V.C. einde oktober 1918 al of niet in België geweest is. Zoals steeds heeft de Nederlandse Boekhandel deze publikatie goed verzorgd.

f. van der elst

Prof. Reginald De Schrijver — Uit het archief Frans Van Cauwelaert. 1. Gedenkschriften 1895-1918. — Nederlandsche Boekhandel Antwerpen. Prijs : ingenaaid 395 F., gebonden 445 F.

Frans Van Cauwelaert met één van zijn zoons

Walter Roland :

«artikel 113»

Herhaaldelijk werd de vraag gesteld, waar een geschiedenis bleef van de strijd der Vlamingen aan het Oostfront, een relaas der gebeurtenissen dat zo waarheidsgetrouw en zo algemeen mogelijk zou zijn.
Literaire inspiratie verschafte de inzet der legioensoldaten aan romanauteurs en dichters, maar een algemeen historisch overzicht bleef achterwege. Met zijn boek « ART. 113 » heeft Walter Roland, reeds bekend om een uitgebreid romanoeuvre, een duidelijke stap in de richting gezet van een historiek van de eenheden, waarin Vlamingen aan het Oostfront vochten.

De titel van Rolands boek verwijst naar het artikel 113 van het strafwetboek — besluitwet van 11 oktober 1916 — dat zegt dat elke Belg die de wapens opneemt tegen België, gestraft wordt met de dood.

Teneinde deze wet echter te kunnen toepassen op de Oostfrontstrijders, vaardigde de regering in Londen een besluitwet uit, waarin ook de mogelijkheid werd voorzien om de Oostfrontstrijders te straffen. Nog afgezien van het feit, dat de wettigheid dezer Londense regering — en dus ook haar besluiten — betwist werd, was de retro-aktiviteit van de aan art. 113 toegevoegde besluiten reeds een reden om ze te verwerpen. Het is nochtans op deze wankele juridische basis dat de Oostfrontvrijwilligers gestraft werden en dat verscheidenen onder hen — o.m. Stefaan Laureys — gefuziljeerd werden.

In zijn inleiding zegt de auteur dat hij geen politieke bijbedoelingen heeft en dat hij enkel aan de hand van ooggetuigenverslagen het offer der Vlamingen aan het Oostfront wil belichten.

Hij noteert daarom ook enkel de feiten, geeft het relaas vanaf werving en vertrek tot de nederlaag en de Belgische kampen. Ieder hoofdstuk is als het ware een ooggetuigenverslag, met niet alleen de militaire geschiedenis (die wordt in het kort en in kursief vóór elk hoofdstuk afgedrukt) maar ook de menselijke belevenis : honger en kou, angst en vreugde, en ook de gevoelens die een soldaat verbergen wil, zonder het te kunnen : liefde, gehechtheid, kameraadschap, trouw. Vooral dit laatste : trouw aan het eenmaal gegeven woord, aan het ideaal waarvoor het vreemde uniform werd aangetrokken, ook als de ontgoocheling kwam, en zelfs als de wanhoop hen bijwijlen aangreep.

Alle verhoudingen in acht genomen, kan men Rolands boek plaatsen in de reeks werken die over het Oostfront verschenen, met de bedoeling een historiek te geven van bepaalde eenheden.

Het is in al zijn nuchterheid een waardig getuigenis voor het offer der 23.000 Vlamingen die aan het Oostfront streden, en voor de 8000 die er vielen.

Men zou de auteur kunnen verwijten dat hij de politieke achtergronden, de idealen en de ideologiën waarvoor zij optrokken niet heeft aangeraakt of uiteengezet. Dit verwijt is o.i. ten onrechte geuit : hij heeft duidelijk zijn bedoelingen omlijnd. Wat hij ons geeft is een literair-historisch verslag, geen polemische uiteenzetting. Trouwens, in de inleiding omschrijft hij kort maar op een markante wijze, de basis-idee, de hoofdreden waarom deze kontesterende jeugd naar de wapens greep : « De reden dat zovelen de nieuwe orde-gedachte aankleefden sproot uit een dinamische dus gevaarlijke levenshouding ; uit het willen breken met de bestaande korruptie ; uit de vaste wil een betere wereld op te bouwen. Of de ingeslagen weg de goede of de slechte was heeft niets met een drijfveer te maken. De wil om Vlaanderen uit zijn diskriminatie te helpen was een rechtvaardig motief. De drang om een eng nationalisme te doorbreken en in europees verband te gaan denken was een bewijs van vooruitstrevendheid. Het offer van leven en gezondheid, een garantie voor de onbaatzuchtigheid... »

Het boek van Walter Roland zal voor velen die « erbij » waren, een herinnering zijn aan een deel van hun leven. Het gaat er daarbij niet om dat de Oostfronters als helden worden gevierd, maar ook niet dat zij als misdadigers de geschiedenis zouden ingaan.

J.D.

« Art. 113 », gebonden, 214 blz. — talrijke foto's — 295 fr. — Parrallel, Kerkstraat 58, Antwerpen.

Tijdens de vakantiemaanden juli en augustus van deze zomer zal er te Knokke de grootste tentoonstelling ooit ingericht over het werk van de Spaanse schilder Juan Miro te bezoeken zijn. Miro die onlangs nog in het nieuws kwam i.v.m. de aktie van de Spaanse intellektuelen in de abdij van Montserrat ten voordele van de veroordeelde Spaanse Basken te Burgos is een omstreden kunstenaar die het voor kleur en lijnen heeft. Een tentoonstelling die ongetwijfeld heelwat « kunstige » baders zal lokken. Ten gepasten tijde brengen wij kommentaar bij deze kunstmanifestatie.

KORT EN BONDIG

● *Frank Lisenborghs is van 24 februari tot en met 9 maart te gast in « Caryatide », Vrijheidsplein 4 te Brussel. Hij is oud-leerling van het St. Lucas Instituut te Brussel en is afkomstig van Zelzate* ●

● *We herinneren nog maar eens aan « Mime muziek », totaalspektakel gebracht door de Elegasten en het Gents Mimeteater met 25 spelers, zangers, dansers, sprekers en plastische kunstenaars met groeps- en solowerk. Première op vrijdag 5 maart om 20.30 u. in het groot auditorium van het Kursaal te Oostende, in een organisatie van de Vlaamse Klub Kust. Toegang 100 fr., jeugd 50 fr. VKV-leden gratis. Plaatsbespreking in het Kursaal* ●

● *Het 34e vlaams-nationaal zangfeest « leeft » al volop. Door de voorbereiding, die zoals elk jaar voor velen van maanden tevoren een heel stuk meebrengt. Dit jaar zingen de 25.000 aanwezigen onder het motto « Dit is de tijd », door Bert Broes aldus verwoord : « Dit is de tijd — dat van huis tot huis — de zekerheid groeit — dat 't ergste is geleden — de zekerheid — dat 't hardste is gestreden — het 't oude spel van kat en muis — verleden wordt — waarover walsen reden — dit is de tijd ».*

Technische gegevens : 23 mei om 14.30 u. in het sportpaleis te Antwerpen, ingericht door het ANZ met medewerking van de VTB-VAB, gereserveerde plaatsen tegen 150 en 100 fr., uitsluitend te bestellen nationaal ANZ-sekretariaat, Oudaan 22-24, 2000 Antwerpen van 9 tot 17 u., pr. 963.36 van Kredietbank-Antwerpen voor rekening nr. 1100/11661 van ANZ-Antwerpen. Luxe-programma tegen 25 fr. van 1 mei af ●

● *Het is maar een weet, in het jongste nummer van « Jardin des Arts » beweert Pierre Cabanne dat Vincent Van Gogh na zich zelf een kogel in het lijf te hebben gejaagd te Auvers, zowel door dr. Gachet, die aanvankelijk Van Gogh's beschermer was, als door een andere bijgeroepen arts aan zijn lot werd overgelaten, terwijl een overbrenging naar en de verzorging in het naburig ziekenhuis de thans zo beroemde schilder van de dood op 37-jarige leeftijd zou gered hebben. Hij overleed aan inwendige bloeding dertig uren na het fatale schot, na nog op de rand van zijn bed in zijn logement — een herberg — een pijp te hebben gerookt en zijn wenende broer Theo te hebben getroost met de woorden « Je moet niet wenen, ik heb het gedaan in ieders belang... » De wereld was inderdaad een « lastig genie » kwijt. En vandaag betaalt men miljoenen voor zijn werk, waarvan hij tijdens zijn leven slechts één exemplaar verkocht. Nota bene aan een Vlaamse dame* ●

● *Dat vormen en « toverij » niet het voorrecht zijn van een beschaving weten we. Er is ook niets nieuws onder de zon. Dit aan te tonen is o.a. de bedoeling van de tentoonstelling « Afrikaanse kunst, moderne kunst » in Studio 44, Passage 44, Kruidtuinlaan 44 te Brussel met de medewerking van talrijke partikuliere verzamelaars, het museum van Tervuren, het etnografisch museum van Antwerpen, het museum voor Kunst en Geschiedenis te Brussel, het Musée de l'Homme te Parijs en het Museum van Berg en Dal. Naast primitieve en recentere Afrikaanse kunst wordt werk tentoongesteld van Klee, Braque, Picasso, Alechinsky, Uecker, Karel Appel e.a. Van 18 februari tot 28 maart telkens van 10 tot 22 u* ●

● *De kalender voor maart in de Beursschouwburg te Brussel (August Ortsstraat 22, tel. 02/11.25.25 en 13.70.99) zet in op 1 maart met « gemengd dubbel » door Korrekelder Brugge, dat ook nog wordt gespeeld op 2, 3, 4 en 5 maart. « Mimicry » van Hirosn wordt gespeeld op 5 en 6 maart ; zondag 7 maart te 14.30 u. is het de beurt aan het provinciaal toneeltornooi, 8, 9 en 10 maart volgt Krant-Hugo Meert ; het Gents Jeugdteater is te gast op 11, 12, 13, 18, 19 en 20 maart ; Het Gents Jeugdteater speelt » Picknick » op 23, 24, 25, 26, 29, 30 en 31 maart. Op 26 maart in aovndvoorstelling : « Jonas » door het Groot Limburgs Toneel ; op 31 maart om 20.15 u. American Theatre en English Camedy Club* ●

● *Voor de derde maal wordt door de VTB in 1971, in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Toneelauteurs, een jaarlijkse prijs (10.000 fr.) uitgeloofd ter bevordering van de nederlandstalige toneelliteratuur genaamd H. Van Peene-V. Miryprijs.*

Deze prijs kan toegekend worden aan de persoon, de vereniging, de instelling, het bedrijf, de onderneming of de toneelgroep (beroeps-, semi-professioneel om amateurgezelschap) die zich in de loop van een speeljaar uitzonderlijk verdienstelijk heeft gemaakt wat het propageren van Nederlandstalig toneelwerk van nog levende auteurs betreft.

Groepen of personen, die menen in aanmerking te komen voor deze prijs, gelieven een omstandig verslag van hun aktiviteiten over te maken, vóór 15 juni van elk jaar aan de VTB, St.-Jakobsmarkt 45 Antwerpen.

Vóór 1 oktober brengt de jury advies uit bij de voorzitter van de Vlaamse Toeristenbond ●

● *Nieuwe produkties in de KVS te Brussel in maart : « De zelfmoordenaar » van de Russische auteur Nicolai Erdmann (het stuk dateert van 1929, werd nooit in de Sovjet-Une gespeeld omdat het opkomt voor de rechten van het individu ; gevoelige, milde satire, regie : Nand Buyl) ; « De privé-sekretaresse », komedie van W.D. Home (west-end-komedie naar klassiek model, regie Yvonne Lex).*

Op het programma : « Je weet het nooit » van André Roussin en « Cher Antoine » van Jean Anouilh. Vrijdag 12 maart ten slotte om 21 u. jaarlijks gala-artistenbal.

Speeldagen : dinsdag, woensdag, donderdag, vrijdag en zaterdag telkens te 20 u. en zondag te 15 en te 20 u. Plaatsbespreking : in de KVS op speeldagen van 13 tot 19 u. en op niet-speeldagen van 13 tot 17 u. (tel. 18.39.40) ●

● *Er werd n.a.v. de grote boekenbeurs te Antwerpen gepleit voor decentralisatie : een te grote koncentratie op één plaats beperkt uiteindelijk (ondanks de grote opkomst) de uitstralingsmogelijkheden van het boek. De VBVB (Vereniging ter bevordering van het vlaamse boekwezen) is dan ook zinnens een formule van « rondreizende boekenbeurs » uit te werken, waardoor centrale en representatieve voorraden boeken ter beschikking worden gesteld van boekhandelaars; kulturele verenigingen, gemeentebesturen, scho[illegible] enz. om plaatselijke boekenbeurzen in nog grotere mate mogelijk te maken.*

radio

dagboek

Reeds een paar weken hebben wij de kans om op BRT 1 's middags om kwart over twaalf het Dagboek van Jan Geysen te beluisteren.

Er is een maandagboek, een dinsdagboek en zo verder. Hoewel wij normaliter een programma van dit soort eerder op BRT 2 zouden verwachten hebben wij toch veel simpatie voor de dames en heren achter het dagelijkse Dagboek. Niet alleen omwille van de uiterst intelligente aanpak maar ook en vooral omwille van de vinnige reakties op de aktualiteit waarmee het Dagboek gestoffeerd is. En nu maar hopen dat er nog heel veel afleveringen volgen. Op hoop van zege.

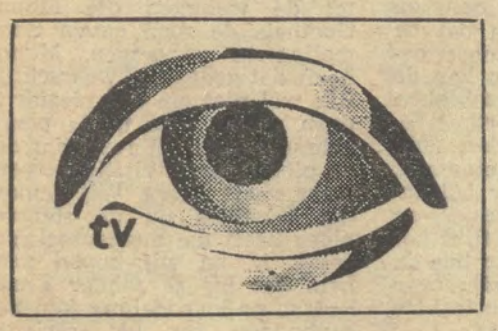

tussen twee stoelen

Volgende week zendt de Vlaamse tv « De Familie Tot » uit, een toneelwerk van Istvan Orleny, dat vorig jaar te Antwerpen in de regie van Martin Van Zundert veel bijval genoot bij het publiek.

Dit werk is een milde satire op het gekke oorlogsgebeuren en meteen een krampachtige bespotting van het technologisch proces dat de mens meer en meer tot machine wil degraderen.

Maar over de tv-voorstelling maken wij ons zorgen.

De BRT zendt namelijk dit werk uit in semi-kaptatie. Dit betekent dat het toneelstuk in de studio werd opgenomen zoals het in de schouwburg werd gespeeld. Alleen omdat een televisiestudio technisch meer mogelijkheden biedt dan een schouwburggebouw. Voor de rest wordt er niets aan de regie en de inkleding gewijzigd zodat de kijker in feite de indruk moet krijgen dat hij een echte teatervoorstelling bijwoont. En precies hiertegen hebben wij bezwaar.

Teater is een zaak en televisie is een andere. Een toneelwerk dat voor tv wordt gebracht moet op een andere wijze worden benaderd dan een toneelwerk dat in een schouwburg op de planken gaat. Toneel verfilmen is immers niet de opdracht van de tv. Camera's scheppen eigen problemen maar ook eigen mogelijkheden.

Een semi-kaptatie van dit soort is eigenlijk noch mossel, noch vis. Met het mogelijke gevolg dat het werk tussen twee stoelen valt.

anna bella

Dinsdagavond zendt de vlaamse tv in de reeks Beschuldigde sta op « De zaak Anna Bella Korsch » uit. Het verhaal speelt in Gent ten jare 1860. Anna Bella Korsch was een meisje van 17 van Duitse afkomst dat door haar broer in een klooster was geplaatst.

Omdat de familie streng gereformeerd was mocht echter onder geen beding Anna Bella kâtoliek worden. Toen echter bleek dat het meisje toch simptomen van katolicisme begon te vertonen wist haar broer het klaar te spelen een proces wegens ontvoering uit te lokken. Daarbij kwam een hoop geestelijken op het bankje. De scherpe tegenstellingen tussen gelovigen en ongelovigen in die tijd vormen de historische achtergrond van deze boeiende zaak. Tussen haakjes : met deze uitzending behandelt « Beschuldigde sta op » voor de allereerste keer een korrektionele zaak.

Voor de toekomst denkt men er ernstig over na om tijdens de debatten meer op improvisatie over te schakelen. Dit zou alleszins de « echtheid » van de processen ten goede komen. Toch houden wij ons hart vast als wij bedenken dat sommige akteurs en aktrices voor de tv-camera's moeten improviseren ter plekke. Afwachten.

Dit is het embleem van de aktie « Ban de bomen niet » .De mensen van de televisie die achter die aktie staan vragen nogmaals dat de groenkomitees die reeds gevormd zijn en plannen hebben in kontakt zouden treden met : « Aktiekomitee Boomplantdag », Brouwerijstraat 162, 1050 Brussel.

eerst zien...

Wij hebben de eerste aflevering van het nieuwe jeugdfeuilleton Keromar met grote belangstelilng bekeken. De Vlaamse tv heeft al ervaring i.v.m. jeugdfeuilletons en haar reputatie is over de grenzen gevestigd. Het is nu wel nog een beetje te vroeg om een oordeel neer te schrijven over de verfilming van het verhaal van de Kerten en de Bolten. We kregen de indruk dat de « goeden » te « mooi » en de « slechten » te « lelijk » zijn, dat een te lang durend dobbelsteen-spelletje te goedkoop is en dat de spanning er zo af geraakt, geloop door gangen en poorten zodat er wel veel beweging is maar weinig vaart Het gevaar bestaat natuurlijk dat kinderogen het allemaal anders zien dan volwassenen maar de indruk het al eens ergens anders gezien te hebben gaat niet van ons weg. Keromar lijkt ons, altans de eerste aflevering, een goedkoop verhaaltje dat kinderen en volwassenen ten overvloede in stations kunnen kopen... Afwachten dus !

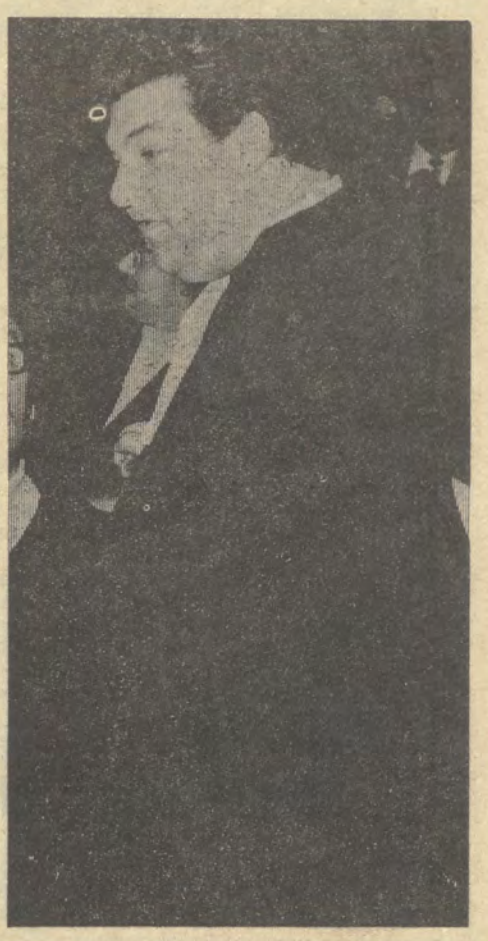

Meester-kok Bultinck stelt voor dinsdag « minutal pelagi » voor, een oud visgerecht om weg van te zijn ! Dit keer is de keuken van de Brugse Potterie het dekor. Dinsdag 2 maart om 19u. 05, BRT.

AANDACHT:

Zo een kans wordt U slechts éénmaal geboden.
Speciaal die « Wij »-lezers die vorig jaar van onze advertentie « OOSTENRIJKSE HERENLODENS » hebben geprofiteerd zou ik willen zeggen « kom ook voor zo'n kostuum van 2.000 fr. eens naar SUCCES KLEDING... »

300 LUX HERENKOSTUMEN

GEWAARBORGD 100% ZUIVER SCHEERWOL - TREVIRA/WOL EN DIOLEN MARKANT.
VERVAARDIGD IN EEN DER BESTE DUITSE HERENKLEDING-FABRIEKEN.

IN DE NIEUWSTE MODELLEN EN STOFDESSINS. ALLE MATEN. VAN 44 TOT 58. OOK KWART- EN HALVE MATEN. BUIKMATEN EN EXTRA LANGE MATEN.
EKSKLUZIEF VOOR « WIJ »-LEZERS, en enkel zolang de voorraad strekt tegen de abnormale cadeauprijs van :

2.000 fr. B.T.W. inbegrepen.

Gezien het hier gaat om een partij herenkostumen die wij zelf ver onder de normale prijs hebben aangekocht. en gezien wij ze zelf terug direkt buiten willen, worden deze kostumen in de zaak verkocht aan de uitzonderlijke reklameprijs van 2.950 fr. U moet dus absoluut deze advertentie meebrengen om van de prijs van 2.000 fr. te genieten.
De fabrikant verliest aan deze partij kostumen zeker 700 à 900 fr. per kostuum.
Voor u een reden te meer om er vlug van te profiteren.

succes kleding meyers

A. DE LANGLESTRAAT 4/10 - 2640 NIEL (Rupel)

Met meer dan 1.000 m2 winkelruimte een der belangrijkste kledingszaken in Vlaanderen - Eigen koffie- bier-bar kunstsalon
Open alle werkdagen van 9 tot 20u. Zaterdag's tot 18u. Zon- en feestdagen steeds gesloten

BELANGRIJK . Met deze advertentie geniet U eveneens als « WIJ »-lezer 20% korting op al uw aankopen boven de 1.000 fr en 10% korting op alle aankopen beneden de 1.000 fr.
(ESKAM CADEAUPRIJZEN UITGEZONDERD.)

Vraag uw « S »-KAART aan de kassa.

Wij sport

vlaams nationaal

eerbiedig : chapeau

Wij hebben Eddy Merckx al dikwijls in het haar gezeten, en wij zullen dat nog dikwijls doen. Niet om zijn persoon, dat weten onze lezers, maar omdat hij het symbool is van een sportverdwazing waartegen wij ons verzetten. Nu zijn wij oprecht blij dat wij eens een stukje kunnen brengen over de mens Eddy Merckx, waarschijnlijk tegen zijn zin (anders hadden wij het immers al elders kunnen lezen), maar we doen het toch. Te N. smeekte een stervende jonge man (zijn naam doet niets terzake, want menselijk leed vinden wij ongeschikte kopij) voor zijn dood nog eens Eddy Merckx te mogen ontmoeten, de man waarover hij tijdens zijn lange lijdensweg zoveel had gelezen en gehoord. De mensen van de plaatselijke wielerclub hebben die wens overgemaakt aan Merckx, en Eddy is de jongen, die hij van haar of pluim kende, eenvoudig komen bezoeken, om wat met hem te praten. Enkele dagen na het bezoek is de jongen gestorven. Geen kommentaar, tenzij eerbiedig : ons respekt, mijnheer Merckx.

schadevergoeding

Men herinnert zich dat Merckx verleden jaar te Blois, tijdens een baanwedstrijd, op zijn koppeken gevallen is. Onmogelijk het niet te weten, vermits heel het land gealarmeerd was, de Belgische strijdkrachten inbegrepen. Zij moesten immers de doorluchtige lijder met een vliegmasjien van Blois naar Tervuren slepen. Dat ongeval heeft Merckx niet alleen koppijn bezorgd, maar ook geldelijk verlies, vermits hij gedurende enkele dagen niet kon deelnemen aan wielerwedstrijden. Het is dus maar heel redelijk dat hij daarvoor schadevergoeding eist en krijgt. Als ons, gewone mensen, zoiets zou overkomen, zouden wij ook schadeloosstelling vragen en misschien krijgen. Het verschil tussen ons en Hem ligt in de omvang van het bedrag. Merckx krijgt voor een werkonbekwaamheid van twintig dagen namelijk een half miljoen uitbetaald. Wat wij nog niet vernomen hebben — misschien hebben wij er overheen gekeken — is hoeveel de nabestaanden van gangmaker Wambst, bij hetzelfde ongeval gedood, ontvingen.

ping-pong

Een lezer stuurde ons een exemplaar van het mini-orgaan van de Belgische tafeltennisfederatie, met de bemerking dat op taalgebied alles niet zo goed in orde is met dat orgaantje. Het is over het algemeen — en redelijk behoorlijk — tweetalig. Dat lijkt ons, eerlijk gezegd, al vrij pozitief. Verder worden de Vlaamse klubs « behandeld » in het Nederlands, en de Waalse in het Frans. Ook niet veel op aan te merken, dunkt ons. Waar o.i. wel gefaald wordt, dat is in de Brusselse aangelegenheden. Alle mededelingen betreffende Brusselse klubs worden eentalig in het Frans gedaan, en alle adressen in Brussel worden enkel in het Frans vermeld. Als men dan toch de moeite doet om voor een volstrekte tweetaligheid te zorgen — alle federaties zijn niet zo welwillend — dan kan die kleinigheid er misschien ook nog wel bij.

degelijk voorbereiden

Wat in de sport grotendeels ontbreekt, is precies informatie. Zo lazen wij een paar weken geleden ergens dat de liga voorgesteld had een sektie betaald voetbal op te richten, met één eerste afdeling van 18 klubs, en twee reeksen van 16 klubs in tweede afdeling. Samen dus 50 klubs beroepsvoetbal. Nu blijkt er helemaal geen voorstel in die zin te zijn geweest. Men zou in de liga alleen van gedachten gewisseld hebben over de mogelijkheid en wenselijkheid van dergelijk voorstel. Liga-voorzitter Hoste is trouwens de mening toegedaan — en wij met hem — dat vijftig profklubs in België veel te veel is. Dit neemt niet weg dat het tijd wordt dat men ernstig werk gaat maken van een splitsing tussen profs en amateurs. Ernstig werk veronderstelt dat men de zaak degelijk voorbereidt, want men moet zich geen begoochelingen maken : dergelijke splitsing zal even moeilijk als noodzakelijk zijn.

sport beter dan tv

Zondagavond kregen wij op de tv nog een brokje goed sportvertoon, onder de vorm van een reportage over de « schaal Martini », een internationaal schermtornooi te Brussel. Het was andermaal een Oosteuropees sukses, vermits de Hongaar Kovacs het haalde vóór de Russen Rakita en Vinokourov en de Pool Pawlowski. Schermen is wel een heel mooie, en heel moeilijke sport, die o.m. aan de beoefenaars zeer hoge eisen stelt op gebied van zelfbeheersing. Zelfbeheersing die zij, ondanks de spanning, zeer voortreffelijk aan de dag weten te leggen tegenover elkaar, maar blijkbaar minder tegenover de scheidsrechters, wier taak nu toch ook niet bepaald licht kan genoemd worden. In ieder geval, uitstekend sportvertoon. Dat de tv-kommentaar van de allerbelabberdste soort was, dat hebt u waarschijnlijk eveneens zelf kunnen vaststellen.

voor haar

1971 wordt dus het sportjaar voor « haar ». Wij vinden het kort en goed een prima idee, want onze dames en hun dochters doen veel te weinig aan sport. Voor een groot gedeelte is onze sportopvatting daar zelf verantwoordelijk voor. Wat er bestaat aan damessport is veel te veel afgestemd op de mannensport. De venten rijden velokoersen, dus, als de vrouwen aan sport willen doen, moeten zij ook koersrijden. De mannen shotten, dus de vrouwen ook. Als de mannen aan veldlopen doen, moeten de vrouwen het ook maar doen. Gevolg is natuurlijk dat de meeste dames zich niet aangetrokken voelen door dat soort sport, en dat een heel stuk damessport de weg dreigt op te gaan van de herensport : de weg van het kommerciële spektakeltje. Naar onze bescheiden en ondeskundige mening zal het er nu op aankomen een eigen damessport te propageren, die edukatief moet zijn, estetisch, rekreatief. Met andere woorden, iets dat in ons land nog grotendeels moet uitgevonden worden voor gebruik op grote schaal.

objektief

Zondag werden de provinciale veldloopkampioenschappen gelopen. Deze kampioenschappen vinden wij nog een van de zuiverste crosswedstrijden, en wij vinden het spijtig dat de massamedia er niet meer belang aan hechten. Men kan de wedstrijden ook rangschikken onder de massa-sportbeoefening, vermits meer dan 3000 jongens eraan deelnemen. Daarvan zijn ongeveer 1/3 kadet, 1/3 scholier en junior, en 1/3 senior. Interessant lijkt het ons ook eens na te gaan hoe de deelnemers verdeeld zijn over de verschillende provincies. De vier Vlaamse provincies brengen samen ongeveer 200 atleten in het veld, de vier Waalse provincies tussen 700 en 800, en Brabant een dikke 400. Schattend dat 2/3 van de Brabantse lopers Vlamingen zijn, komt men voor Vlaams België aan een dikke 70 th., en voor de echte Belgen aan een totaal van een kleine 30 th. Kwestie van objektieve criteria, nietwaar.

goede duivels

Wij leven andermaal in een groots Belgisch tijdperk, vrienden. Onze rood-witte voetbalduivels hebben andermaal bewezen de besten aan te kunnen (als de inzet niet tè groot is), door overtuigend Portugal te kloppen. Zij speelden een uitstekende partij, met Pol Van Himst en Wilfried Van Moer andermaal in de glansrol, en zonder dat er iemand uit de toon viel. Wij zelf, wij lopen nu ook een beetje met een dikke nek, omdat wij behoorden tot de weinigen die Monne Goethals de raad gaven Semmeling te vervangen. Monne heeft dat gedaan — waarschijnlijk wel niet om ons plezier te doen, — en Thio in de plaats gebracht, met het rezultaat dat de ploeg ineens vijftig percent meer vaart kreeg. Wij denken dat Goethals nu de sterkste ploeg heeft die momenteel mogelijk is, en wij hopen voor hem dat hij ze zonder « malheuren en kweddelen » kan bijeenhouden tot het serieuze werk begint.

De zesdagen van Antwerpen deden weer hun rondjes. De Vlaeminck en Sercu toen ze bij de start aan de meet verschenen.

first « lady »

Zaterdag kregen wij, in het kader van het sportjaar voor de vrouw, een zeer behoorlijke televizieshow, met fijnverzorgde nummers van o.m. de Flicks en Dansa Ritmica. Pol Van Himst hield een simpatiek pleidooi voor échte ontspanningssport voor de vrouw (goed gezien van de Pol), en zweeg over kommerciële spektakelsport (nog beter gezien). Lowie Neefs legde getuigenis af van zijn brede kultuur door de naam niet te kennen van Béjart. In feite hebben slechts twee mensen ons ontgoocheld. De onmisbare Fred Debruyne een klein beetje, omdat hij in een programma over « sport » niet op zijn plaats is, en zich o.i. nogal kleinerend uitliet over de « flikskes » (die inderdaad niet op een velo rijden). Secundo, en vooral, Paula Semer. Eerst omdat zij blijft denken dat wij allemaal idioten of kleuters zijn, dan omdat een uitspraakfout van een kind alleen voor halfontwikkelden een blijvende toon van lol kan zijn, en tenslotte, en vooral, omdat men een uitgenodigde dame niet bij herhaling moeder of madame « kloek » noemt, tenzij men zelf... Laten wij beleefder zijn. Voor ons part mag de « leading lady » van ons teeveetje ophoepelen.

een belg, un belge

De meeste kranten hebben verleden week of daaromtrent de lijst beroepsrenners gepubliceerd, die in het komend seizoen zullen zorgen voor ons jolijt en voor de portemonnaie van Merckx en zijn patron. De échte sportmannen zijn die lijst al ijverig uit het hoofd aan het leren. Het wordt dus tijd, beste lezer, dat wij hem ook eens gaan overlopen.

Wij stellen eerst vast dat er twaalf Westeuropese landen zo gelukkig zijn velovedetten onder hun zonen te mogen rekenen. Tot die gelukkigen behoren niet enkel achterlijke landen als Noorwegen en IJsland.

De 300 miljoen Westeuropeanen uit die twaalf landen onderhouden samen 650 beroepsrenners. Anders gezegd, er is één beroepsrenner per 450.000 « gewone » mensen. Dit doet ons bedenken dat wij eigenlijk met een komieke ekonomie zitten opgescheept. Moesten wij allemaal één frank per jaar betalen aan de beroepsrenners, dan zouden zij zonder uitzondering een ruim inkomen hebben.

Nu betalen wij veel meer, iedereen pompt geld in de wielersport (zegt men toch), en er zijn maar een handvol renners die een behoorlijk inkomen hebben. De 12 landen in kwestie zijn blijkbaar zeer ongelijk beschaafd. Een zestal landen hebben maar een paar renners, zoals Luxemburg één, Denemarken drie, Portugal, Zweden en Zwitserland een zestal, en Duitsland een stuk of tien. Iets meer beschaafd zijn Italië en Frankrijk, waar men toch al 150 beroepsrenners heeft. De kroon spant andermaal ons bloedeigen België, met een dikke 200 stuks.

Wat dit betekent blijkt maar eerst duidelijk als men dit aantal gaat berekenen in verhouding tot het aantal inwoners. In Duitsland is er één renner per 6 miljoen inwoners (er is aan die Fritzen toch géén goeie kant), in Nederland één per half miljoen inwoners (weeral aan de krenterige kant, dunkt ons), in Frankrijk en Italië één per 350.000 belastingsplichtingen (wat al redelijk wordt). Maar in België is er één per 50.000 inwoners. Wij blijven dus de wielernatie bij uitstek.

De 650 europese beroepsrenners vallen uiteen in twee kategorieën. De renners die opgenomen zijn in een zg. merkenploeg, die dus voor een of andere extra-sportieve firma publiciteit maken, en die daarvoor een vast (maar, behalve voor de « vedetten », een eerder bescheiden) loon ontvangen. De tweede kategorie is die der nietgekontrakteerde renners. Zij hebben geen enkel vast inkomen, zij moeten het hebben van de prijzen die zij zullen kunnen ontfutselen aan de georganizeerde ploegen (als zij tenminste mogen meerijden, en aldus maar één zekerheid: dat zij hun brood niet zullen verdienen met het beroep dat zij gekozen hebben : het koersrijden.

Van de 650 beroepsrenners zijn er ongeveer 470 opgenomen in een ploeg, en 180, hetzij een goede 25 th, moeten maar hun plan trekken.

Nu zien wij ook grote verschillen in deze verhouding. In Frankrijk, waar de wielrennerij « doodziek » is (zegt men) zijn slechts 12 van de 150 beroepsrenners zonder werkgever gebleven, en dat moet zo iets zijn van 8 th. In Engeland, waar men van de wielrennerij geen kaas heeft gegeten, vonden alle renners een vast inkomen. En in de grrrote wielernaties, Italië en België, blijven er, na aftrek van alle renners die wijselijk hun velo aan de haak hingen, meer dan 1/3 over wier vooruitzichten zich beperken tot de onvermijdelijke « zwarte sneeuw », gezien zij bij geen enkele ploeg onderdak vonden.

Wij moeten het stillekens zeggen, maar ons dunkt dat de even grote wielerleiders van die landen, voor de wet officieel de werkgevers van de renners, die het hebben kunnen « arrangeren » dat één derde van hun werkvolk op de kin kan kloppen, hun taak nog niet zo best begrepen hebben. Ondanks alle diepzinnige tv-gesprekken met de heer Fred De Bruyne en de andere bezorgde specialisten.

Tenslotte nog een blik op het belgische rennerskorps. Van de 200 wonen er een slordige 180 in Vlaanderen (dat daarop niet fier hoeft te zijn volgens ons), een dik dozijn in Wallonië (zodat één Waal al 15 Vlamingen moet gaan waard zijn, wat toch al veel wordt, nespa), een half dozijn in Bruxelles-Brüssel, en één in België. De naam van deze laatste « Belg » hebben wij niet kunnen ontdekken. U wel ?

ANTWERP PUBLIC RELATIONS

2600 BERCHEM - ANTWERPEN
Hof ter Schriecklaan 33
Tel. (03) 30.48.99

Alle reklame en ontwerpen, teksten,

Publiciteitsagent voor
« WIJ » VLAAMS-NATIONAAL

Aanbevolen Huizen

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek Brussel 8
Telefoon (02) 28.87.09
(II-XII-71)

Bezoek
GASTHOF LINDENHOVE
Koud en warm buffet
Lauwereys - De Bruyn
Gezellige vlaamse sfeer.
wekelijkse rustdag : woensdag
Bellestraat 49 - Hekelgem
Tel 053/687.40
(II-VI-71)

LAMME GOEDZAKKEN ?
Woordhelden ? Neen ?
Steun dan eindelijk enkel radikaal-vl. firma's
BOYCOT BRUSSELSE FRANSKILJONS
1 kg. nettopr. 164 F thuis best. of 2 kg. —10% 295 F spoorw. of 5 kg. —20% 656 F terugb.
Topkoffie - Topvoordelig
Schr. of tel. :
KOFFIE HAWAI
Gr.-Bijgaarden - T. 02/52.60.55
jan. '71

H. PELEMAN-MARCKX
Van den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
TV - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
TV PELMAR 61 scherm
13.500 fr. i.p.v. 18.950 fr.
Andere merken grootste korting
jan. '71

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84
(I-XII-71)

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten
(I-XII-71)

Bezoek « Gasthot
DE VEERMAN »
Kaai 26, St Amands a.d Schelde
Tel. 052/332.75
Mosselen Paling
Uitbater Jan Brugmans
jan. '71

Espresso koffiemachines
LA SAN MARCO
verkoop en technische dienst
Quellinstraat 40, Antwerpen
Tel. 03/32.92.72
Bezoek onze exkluzieve COFFEESHOP
en proef uw koffie « op z'n best » !

Te Steenokkerzeel
bezoekt elke Vlaming
het HEELNEDERLANDSE PRAATKAFEE
DE APPEL
Fuérisonpl. 6 - rechtover kerk
op een paar 100 m. van « Vlaams Konferentie-oord de Ham »
Uitbater Walter DOCKX
Tel. 59.75.86

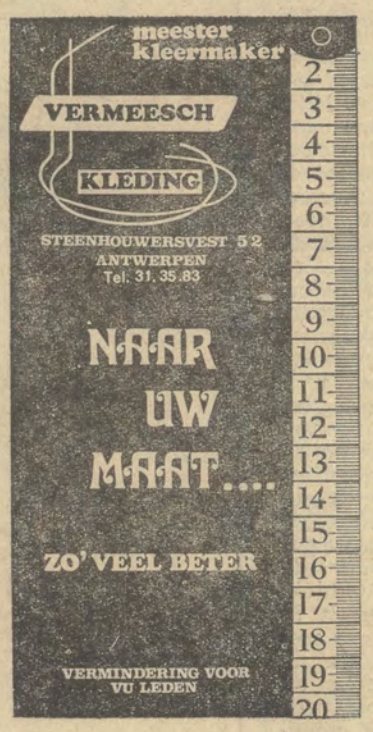

Groepen en maatschappijen allerhande ! ! !
Speciaal voor U bedacht

IEDER DORTMUNDER

THIER BRAU HOF

kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.

INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur een der beste Oberbayern orkesten

Middag- en avondmaal in groep gezellig, fijn, goed en goedkoop
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel beter dan in Duitsland

LEUVEN, Tervuursevest 60
Tel. 016/286.72 - 1.500 plaatsen
ANTWERPEN, Groenplein 33
Tel. 03/31.20.37 mooiste zaal van de stad

WY WILLEN THIER
DORTMUNDER · THIER-BRAU

LEUVEN (Bierkelder) Oude Markt 11
Tel. 016/268.69
Mooiste kelder van Europa
BRUSSEL, Nieuwbrugstraat 28
Tel. 02/18.74.89 - mooiste van Brussel

AALST (Klaroen) Autoweg
Tel. 053/228.53 (1.000 plaatsen)

HULSTE (Kortrijk) Brugsesteenweg 1
Tel. 056/715.36 (1.200 plaatsen)

KONTICH, Mechelsesteenweg (open)
(2.400 plaatsen)

TORHOUT, steenweg Torhout-Lichtervelde (open) 2.000 plaatsen

DRONGEN, Autoweg Brussel-Oostende (open)

BECO BECO
levering van gas- en stookolie !
BECO BECO

Vraag FORT ZEGELS aan onze bezinestations
BECO verwacht ook uw bestelling

p.v.b.a. BECO, Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT
Tel. : (03) 52.81.73 - 32.02.10

INTERNATIONAAL ADVIESBUREAU
zoekt
UNIVERSITAIREN
voor haar afdelingen
Beleggingsadvies en Public Relations.
Voor Prov. Antwerpen - Oost- en West-Vlaanderen, Limburg-Brabant.
Verdienste : 100.000 US $
Schrijven : Postbus 594 - 2.000 Antwerpen.

wij-lezers hebben een boon voor wij-adverteerders !

VLAAMSE ZIEKENKAS
1951 - 1971 20 JAAR DIENSTBETOON
Ziekteverzekering voor
ARBEIDERS
BEDIENDEN
ZELFSTANDIGEN
Dagvergoeding
ZELFSTANDIGEN
LOONTREKKENDEN

Vraag nog heden inlichtingen bij uw plaatselijke afgevaardigde.
Geen moeilijkheden bij overschakeling van een ander ziekenfonds.
Bestendige sekretariaten :
Kipdorp, 40 - 2000 Antwerpen - Tel. 03/32.73.05 (2 l.)
Brabant : E. Jacqmainlaan 124 - 1000 Brussel
Tel. 02/19.08.64
Limburg : Zuivelstraat 9 - Hasselt - Tel. 011/220.57
V.Z. = SYMBOOL van VERTROUWEN + ZEKERHEID + DIENSTBETOON

VERLOF ?
EENDAGSTOCHTEN ?
Waarom ver gaan zoeken ?
Bezoek eens
DE VOERSTREEK
Daar vindt U
— **Gezonde** vakantie in een rustige **natuur.**
— Prachtige panorama's.
— Betoverende wandelingen.
— Heerlijke autotochten.
— Rijke ontspanningsmogelijkheden.
— Moderne kampeerterreinen.
— Een rijke keuze aan pensions, zomerhuisjes of appartementen.
Inlichtingen : VVV DE VOERSTREEK
Postbus 1, 's Gravenvoeren.

SLUIT AAN BIJ EEN VAN ONZE VLAAMSE ZIEKENFONDSEN :

KOORDINATIEKOMITEE VAN VLAAMSE ZIEKENFONDSEN

De Broederliefde, Ezelstraat 125, 8000 Brugge
Tel 050/368.37

St.-Franciscus-Bijstand, Zandvekenvelden, 8, 2260 Nijlen
Tel. 03/82.82.76

Vlaamse Ziekenkas, Kipdorp 50, 2000 Antwerpen
Tel 03/32.73.05

Vlaams Ziekenfonds Brabantia, Ninoofse steenweg 288, 1080 Brussel
Tel. 02/23.87.77

Ziekenfonds Flandria, Keizer Karelstraat 101, 9000 Gent
Tel. 09/23.52.27

Onderling Ziekenfonds V.E.V., Schoenmarkt 31/XIII, 2000 Antwerpen
Tel 03/32.10.09

★★★★★★★★★★★

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien, erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58, ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !
Telefoon 35 86 62

ALLE GLAZEN
ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10 % korting

PERS spiegel

De dubbele D.'s, Dehousse-Denis, die de regering zijn komen aanvullen, zijn niet de vogels die de nieuwe lente aankondigen. Want, volgens sommige kranten, maar eendagsvliegen, die wellicht zelfs niet één zomer zullen dansen. Daarmee gonzen dan de eerste berichten over een eventuele regeringskrisis. De dupe van deze ganse historie zijn dan weer de Vlamingen met een onderwijsstelsel te Brussel dat van nu af verder ondermijnd wordt.

de standaard

Voor de uitwerking van de nieuwe ekonomische strukturen gaat de BSP over een solide « plaatjesbezorger » beschikken als men zo tussen de regels door leest van Ruys' beschouwingen over de nieuwe ministers en de hernieuwde rolverdeling in de regering.

« De benoeming van de ministers Dehousse en Denis en de promotie van de heer Cools doen toch een paar vragen rijzen.

» Het is niet de eerste maal dat de vice-premier belast wordt met de portefeuille van Ekonomische Zaken. In het kabinet-Harmel was Spinoy vice-premier én titularis van het departement. De huidige regering begon insgelijks met die kumulatie : vice-premier Merlot was tevens verantwoordelijk voor het ekonomisch beleid. Met de aanduiding van Cools keert men terug tot een identieke situatie. Het verschil ligt misschien hierin, dat Cools een zeer gehoorzaam partijlid is geworden en de portefeuille allicht minder zelfstandig zal beheren dan zijn voorgangers deden. Op het jongste partijkongres zei hij publiek : « Ik ben eerst militant en pas daarna minister ». Mag thans niet worden verwacht, dat het bureau van de socialistische partij de werkelijke minister van Ekonomische Zaken zal zijn ? ».

het volk

En als zelfs de ACW-krant het begint te schrijven zit er wel een deel politieke realiteit achter het krisisgegons in de Wetstraat.

« Het is te begrijpen dat sommige ministers vermoeid zijn en de moeheid drukt haar stempel op gans de regering.

» De gisteren doorgevoerde wijziging is niet van aard om een vernieuwd dynamisme in de regeringsploeg te steken. Eerste-minister Eyskens heeft enkel de bressen gedicht, die in zijn ploeg waren ontstaan door het ontslag van minister Leburton en de dood van minister Terwagne. Hoelang zullen de heren Dehousse en Denis minister blijven ? In principe nog voor een jaar, maar het zou best kunnen veel vroeger afgelopen zijn. Met de zorgen die de regering thans heeft, de spanningen die tussen de twee meerderheidspartijen zijn ontstaan betreffende het Vlaams onderwijs te Brussel en de ziekteverzekering, zou een nakende krisis geen verrassing zijn. »

HOUTWORM ?
Behandeling van dakwerken tegen alle houtinsekten,
TWINTIG JAAR WAARBORG
Dokumentatie op aanvraag.
Gratis en vrijblijvend bestek in gans Benelux.
P.V.B.A. INDUSTRADE
Vanderzijpestraat 12
Wemmel 1810 - T. 02/79.20.00

gazet van antwerpen

De wat overhaast georganiseerde betoging van de VVB te Dilbeek (wij zijn achteraf veel mensen tegengekomen die er niets van af wisten) werd door de VVB in de Vrije Tribune van deze krant ondubbelzinnig gesteld in de strijd tegen de willekeur van de huisvader.

« Er moet een einde komen aan de verbastering van Vlaamse kinderen te Brussel. Vlaamse kinderen horen thuis in Vlaamse scholen, net zo goed te Brussel als te Hasselt of te Oostende ! Wij blijven ons verzetten tegen de geplande afschaffing van de taalverklaring, zelfs al zijn er morgen in elke straat van elke Brusselse gemeente Vlaamse scholen. Deze gebouwen van steen zullen de sociale druk op de Vlaamse mens en vooral op de kleine Vlaamse man te Brussel, niet wegnemen ! Descamps weet dat (zie zijn brief, enige tijd geleden in deze krant afgedrukt); wij hopen dat onze Vlaamse politici dat ook beginnen te weten !

» Er is maar één afdoend middel om voor de Vlamingen te Brussel de basis te leggen voor een volledig normaal leven als Vlaming : de invoering van taalregisters of, dat is een kwestie van woordkeuze, van de subnationaliteit. Iemand die in het Vlaamse bevolkingsregister staat, wordt administratief volledig als Vlaming behandeld en stuurt zijn kinderen automatisch naar Vlaamse scholen. Enkel in dat geval aanvaarden wij de afschaffing van de taalverklaring, die dan immers overbodig wordt.

» Al wat wij hier aangehaald hebben zijn zaken die eenvoudig realizeerbaar zijn, indien alle Vlaamse politici dat willen. Er zijn geen grondwetswijzigingen of andere ingewikkelde procedures voor nodig. Het zijn stuk voor stuk billijke eisen, die logisch in de lijn van de regionalizatie van België liggen. »

WILLEBROEKSE METAALBOUW
P.V.B.A.
Egmont en Hoornestraat 15
Wlilebroek
—
MAZOUTTANKS
METAALWERKEN
PIJPVERWERKING

the herald international tribune

Zo wordt het buitenland voorgelicht over onze toestanden door een zogenaamd ernstige krant. Als wij over Vietnam en de negerkwestie even objektief zijn voorgelicht ! Wees ontroerd over het lot dat franssprekenden en zelfs Amerikanen in Brussel overkomt. En wij die dachten dat de taalwetten niet toegepast werden.

« Eyskens opende de weg voor een wet die de taalinspekteurs voor de scholen te Brussel zal afschaffen. Dat zal de gelegenheid geven aan de ouders om te beslissen zonder tussenkomst van inspekteurs of hun kinderen naar franstalige of vlaamstalige scholen zullen gaan. Op het ogenblik heeft een schooltaalinspekteur het recht te gaan aankloppen bij de kinderen thuis, vast te stellen welke taal in de huiskring wordt gesproken en het kind te plaatsen in de overeenkomstige school Dit heeft geleid tot bepaald emotionele gebeurtenissen, niet alleen voor Belgische families maar zelfs voor Amerikaanse. In die zin dat zij door taalinspekteurs in Vlaamse distrikten plots verplicht werden hun kinderen over te brengen naar de Vlaamse school, omdat zijn thuis geen Frans spraken. »

de nieuwe

De staking van de Vieille Montagne te Balen begint geschiedenis te maken. In ons blad maakten wij vroeger kennis met de leraar Jef Sleeckx, Vlaams-nationalist maar met brede wereldkijk, bezieler van de Ceylon-aktie te Balen, nu praktische spil van deze door de sindikaten slechts schoorvoetend gesteunde aktie.

« De groep die de stakers steunt is de Shramadana-groep, die zich met de problemen van de Derde Wereld bezighoudt, maar het niet helemaal eens is met de metoden van de Derde Wereld Beweging en daarmee verwante groep Arbeidersmacht, hoewel er van openlijke oppositie geen sprake is. De animator van de Shramadana-groep is Jef Sleeckx, een leraar uit Balen. Hij noemt zichzelf « sekretaris » van het Stakingskomitee en als belaangrijkste princiep huldigt hij de volkomen vrijheid van de arbeiders om te beslissen hoe zij de aktie voeren; hij zelf en zijn vrienden geven het materiaal en de arbeiders kiezen en ontdekken daarin persoonlijk wat zij willen en kunnen. Het voornaamste is volgens hen de arbeider de kans bieden zelf te « ontdekken », welke rol hij speelt in de maatschappij. Hier mag wel aan toegevoegd worden, dat de groep rondom Jef Sleeckx en Jan Geerts zich uitslooft voor het stakingskomitee. De eigenlijke aktie wordt door de arbeiders gevoerd maar de humanitaire steun (b.v. zorgen voor tijdelijk opschorten van afbetaling van leningen) en het wetenschappelijk werk komen op de schouders van de Shramadana-groep terecht. Dit is ook het geval met heelwat technische hulp : stencilen etc.) »

de vlaamse oudstrijder

Onlangs drukten wij het Volksunievoorstel af tot kontrole op de Belgische wapenhandel. Het schandaal waar « socialist en internationalist » Fayat zo zedig de mantel van Noë over hangt. De pacifisten van VOS klagen deze internationale schandalen terecht aan.

« Pas drie maanden geleden riep nog de Paus op het Voedsel - organisatie - kongres te Rome : « De Wereld moet een einde maken aan de bewapeningswedloop. En het geld dat daardoor vrijkomt moeten wij besteden aan het bestrijden van de honger- en ellendeproblemen in de wereld... Het is een schande dat een klein aantal mensen in de wereld in weelde baadt, terwijl ontelbaren honger lijden. Het blijft een schande, dat de arme volkeren tegen steeds lagere prijzen moeten verkopen aan de rijke landen. Terwijl ze voor steeds hogere prijzen broodnodige goederen moeten aankopen ».

» Jamaïca kocht in Canada in 1966 een traktor tegen 680 ton suiker... In 1968 kostte diezelfde traktor 4.500 ton suiker. De States investeerden de jongste 10 jaar in Latijns Amerika minder dan 4 miljard. Maar in diezelfde periode haalden de USA uit diezelfde investering 12 miljard terug.

» Jaarlijks verhandelt onze wereld ontwapenings- en vredesconferenties voor 240 miljard B. Fr. aan wapens. Een derde hiervan leveren wij aan de ontwikkelingslanden. Is dat dan onze hulp aan de Derde Wereld ?... »

knack

Dit nieuwe weekblad richtte de schijnwerper op de wurggreep van de nationale en internationale industrie - landbouwtrusten tegen het familielandbouwbedrijf. Met al de gevaren van dien, niet alleen voor de verbruikers.

« Ondervoorzitter ABS West-Vlaanderen, de heer Verhaeghe :

» Het lijdt niet de minste twijfel : Na de familiebedrijven wordt de consument het grootste slachtoffer van de industrielandbouw. Via de verkregen staatsgelden weten de landbouw - mammoeten zich vlug een plaats op de markt te veroveren. De prijzen van hun producten (varkens, pluimvee, eieren) houden ze bewust dermate laag, dat familiebedrijven spoedig genoodzaakt worden alle activiteiten stop te zetten. Eenmaal zover, schroeven de landbouw - mastodonten, uit hoofde van een verworven monopolie - positie, hun prijzen weer op. »

» Voorlichting van de verbruiker » achten de ABS-woordvoerders dan ook uiterst noodzakelijk : « De gewone man in de straat kent de landbouw-problematiek weinig of niet. Een uitgesproken antipathie tegenover het familie-bedrijf komt heel vaak aan het licht. Voortaan willen wij de consument grondig op onze moeilijkheden gaan attenderen ».

de nieuwe gids

Het onloochenbaar sukses van de betoging van de zelfstandigen doet de vraag stellen « welke strijdobjectieven stellen zich nu, na deze eerste denderende uiting van eensgezindheid ? »

« In de eerste plaats moet organisatorisch nog worden vastgesteld hoe het eenheidsfront der middenstandsorganisaties zal worden voortgezet. In ieder geval schijnen de gematigde organisaties zoals het NCMV en de Unie bereid om wrijvingen uit het verleden te vergeten en daadwerkelijk en doelmatig samen te werken.

» Wij hebben het vlak voor de manifestatie gehad over enkele concrete problemen die in de loop van dit jaar zeker zouden moeten kunnen worden aangepakt in het voordeel van de zelfstandigen van dit land :

» a) de modernisering van de expansiewet; b) de verdere uitbouw van de sociale pariteit met de loontrekkenden; c) de spoedige realisatie van een wet op het verbod van de deloyale handelspraktijken; d) overleg over de voornaamste vraagstukken op het hoogste niveau; e) het betrekken van de middenstand en de K.M.O. bij de regionale politiek en de ruimtelijke ordening en enkele andere punten.

» De middenstandsorganisaties zullen voorzeker zelf met een urgentieprogramma komen, nu zij de regering en de leiding van de politieke partijen voorzekere niet meer moeten overtuigen van de ontevredenheid die in de middenstand leeft. »

w. luyten

NATIONALE LOTERIJ
5de TRANCHE

EEN SUPERHOOG LOT VAN
TIEN MILJOEN
10.000.000 F
Trekking op 8 maart
HET BILJET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.
77.125 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN 72 MILJOEN

OPENING
CAFE TIJL
Vlaams Huis
Kapellensteenweg 13
KALMTHOUT

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

antwerpen

antwerpen (stad)

te koop of te verkrijgen

Op het sekretariaat der afdeling : verscheidene VU-uitgaven waaronder de nieuwe brochure « Vrijheid van het gezinshoofd te Brussel ». Verder autokentekens, VFU-speldjes, en leeuwespeldjes.

dienstbetoon

Alle dagen op het sekretariaat van 9 u. 30 tot 16 u. 30, donderdags tot 19 u. Voor speciale gevallen van pensioenen liefst donderdags van 18 tot 19 u.

Dienstbetoon COO : afspraak maken met dr. De Boel, tel. : 33.97.90.

Ouderenzorg : Goossens Marcel, Lg. Winkelstraat 42, tel. : 33.52.83.

kolportage

Zondag 7 maart om 10 u., lokaal « De Draak », Draakplaats.

afdelingsbal

Zaterdag 3 april. Deuren om 20 u. 30. Inkom : 40 fr. Kaarten op het sekretariaat en bij de bestuursleden.

zitdag dr. ballet

Bij hem thuis, Jan Van Rijswijcklaan 74 op maandag 1 maart van 18 u. 30 tot 19 u.

borgerhout

ledenvergadering

Voor een overvolle zaal sprak Valeer De Pauw over dr. Borms. Aangrijpend schetste spreker figuur, strijd en dood van deze zuivere idealist.

varia

Op het galabal van de Vlaamse Aktie- en Kultuurgemeenschap « Vroeger en Nu » te Antwerpen trokken twee leden onzer afdeling de hoogste prijzen : nl. een spaarboekje van 20.000 fr. en een tv.

broechem

gemeenteraad

Op de eerste echte gemeenteraad waaraan onze vier gekozenen deelnamen stellen wij vast dat onze jongens geen gewone meelopers zijn, maar de zaken zeer ernstig aanpakken. De tussenkomsten en replieken op opmerkingen van de oppositie in het begrotingsdebat getuigden van een actieve inzet en een grote belangstelling. De fameuze bouwtaks waarvoor vroeger zoveel herrie is geweest en die door ons nooit werd goedgekeurd werd afgeschaft. De schoolkinderen zullen in de toekomst verzekerd zijn van school tot thuis en omgekeerd. Er werd een ruim bedrag voorzien voor een definitieve wegverharding van alle wegen (natuurlijk niet in één jaar) en er werd gunstig advies verstrekt voor aanleg waterleidingsnet. Nieuwe verwarming in de gemeentelijke jongensschool werd eveneens voorzien. Het resultaat was zeer positief.

ledenwerving

De vernieuwing van de lidkaarten is virtueel beëindigd. Wij trekken beslist naar de 100 leden.

deurne

nieuw bestuur

Op maandag 15 dezer, vonden de bestuursverkiezingen van de afdeling Deurne plaats onder enorme ledenopkomst.

Verkozen werden . André Andries, Karel Coolsaet, Frans De Graef, Carlo De Ridder, Paul Doevenspeck, Emiel Goovaerts, Gustaaf Hereygers, Wim Hilven, Michel Martens, Ludo Mortelmans, André Peeters, Hubert Soete, Ernest Vannot en Mark Vincké. De takenverdeling werd verdaagd tot volgende week.

edegem

overlijden

De moeder van de sekretaris van de Kulturele Kring, mevr. Redant-Van de Perre, is niet meer. Onze oprechte deelneming aan de familie Redant.

zie zelf

Het eerste nummer van ons tweemaandelijks informatieblad is verschenen en werd over gans de gemeente verspreid. Wie kritiek (bij voorkeur opbouwende) heeft, wende zich tot de redaktie : Drie Eikenstraat 70. Financiele steun op Bankrekening van VU-Edegem : 5522 van Bank van Breda en Co. Girorekening: 901911 van K. Van Reeth, Drie Eikenstraat 70.

vujo

Wij zoeken dringend een lokaal ! Wie ons kan helpen, neme kontakt op met Hugo Van Bueren, Sorbrechtshofstraat 22 (tel. 49.11.25).

ekeren

stortbad heropend

Het gemeentebestuur van Ekeren deelt mee dat, na beeindiging der werken, de stortbadinstallatie in de Blarenstraat heropend is : vrijdag van 17 tot 20 uur ; zaterdag van 8 tot 12 uur en van 13 tot 20 uur ; en zondag van 8 tot 12 uur.

zitdagen

Het College van Burgemeester en Schepenen der gemeente Ekeren, deelt mede dat van heden af de zitdagen van het Kinderheid St. Mariaburg. Van de Weyngaertplaats 38, gehouden worden op de maandagen in de plaats van op de dinsdagen van iedere week, van 14 tot 15 uur.

herentals

kaartavond

Boomke wies op vrijdag 5 maart vanaf 20 u. in « Kempenland », Stationsplein. Inleg 20 fr.

bal van de voorzitter

Onze afdeling danst vanaf 20 u. 30 in de cafetaria van het Technisch Instituut, St. Jansstraat op 20 maart a.s. Alle VU-leden en sympatisanten zijn hartelijk uitgenodigd.

hoboken

vujo-werftocht

Alle jonge leden verzamelen morgen zondag 28 februari te 9 u. 30 in het lokaal «Bordeaux-Parijs » (over Don Bosco) voor de werftocht met het blad « Wij » in de wijken Nachtegalen- en Krekelhof.

ledenvergadering

Na een gevat jaarverslag van penningmeester en sekretaris onderhield volksvertegenwoordiger Hugo Schiltz, de vergadering over de politieke aktualiteit en de partijwerking.

hove

inspraak

Algemene ledenvergadering op maandag 1 maart in de Reinaert, Mortselsesteenweg 21.

kolportage

Zaterdag 13 maart om 14 u. Groenenberglei, met micro-wagen en federalistische brochure.

gemeenteraad

De tijd dat de gemeenteraadszitting een eentonig onderonsje was, is definitief voorbij : daarvoor zorgt de VU-oppositie ! Dat bleek weer eens duidelijk tijdens de jongste raadszitting. De eerder magere dagorde werd rijkelijk aangevuld met belangrijke VU-agendapunten over gemeenteschool, veiligheid, buitengewoon onderwijs, groenactie, het Vlaams onderwijscentrum te Brussel, e.a.

kapellen

kolportage

Morgen zondag 28 februari verzameling te 10 u. 30 ten huize van Avermaete, Chr Pallemansstraat 108, Kapellen.

merksem

laatste oproep

Heden, zaterdagavond vanaf 20 u., VU-bal in de grote zaal «De Garve», Van Praetlei 137. De handelaars van Merksem hebben gezorgd voor een massa waardevolle prijzen.

mortsel

« 104 jaar »

Vandaag, zaterdag 27 februari verheugen wij ons te Mortsel bij de 104e verjaardag van « Netteke Serneels ». (Wolsschaerderveldstraat). VU-mortsel wenst u als eeuwelinge van Mortsel nog meerdere jaartjes in goede gezondheid in uw huiskring waar men niets onverlet laat voor uw welzijn en verzorging. Proficiat en van harte.

in memoriam

We betuigen ons diep medevoelen aan mevr. W. Gillé-Decoene, kinderen en familie, bij het overlijden van dhr. Willy Gillé.

wilrijk

subsidieperikelen

Te Wilrijk geeft men 220.000 fr. subsidies aan de jeugdgroeperingen. Een peulschil, vond Walter Decoene, als je bedenkt dat dit sommetje dient verdeeld onder 61 rechthebbenden. Hij raadde de nieuwbakken schepen aan zich persoonlijk van een en ander op de hoogte te stellen, zo zal men het in 1972 niet meemaken, dat de jeugdcentra 1/5 van hun toelage moeten afstaan aan de jeugdbewegingen. Dit is gewoon een put graven om er een andere te vullen.

vu-vrouwen

Ziehier het resultaat van hun eerste bijeenkomst. Zij willen zich eerst gaan bezighouden met het intermenselijk kontakt (plannen daarom een gezellig samenzijn), vervolgens wordt aan maatschappelijke (familiale) hulp gedacht en tenslotte zullen zij de VU-fraktie in de gemeenteraad adviseren wat betreft specifieke vrouwenproblemen. Een en ander moet natuurlijk verder worden uitgewerkt. Eén van onze dames zegt zeer terecht dat heel wat mensen alleen wat vernemen als 't bal of de verkiezingen in 't zicht zijn. Om daaraan iets te veranderen is echter meer nodig dan opmerkingen maken. Denk er daarom niet lang over na, maar steun dit initiatief. Alleen op die manier kan VU-Wilrijk verder uitgroeien. Kontakten worden gelegd met Mia Damen-Segers (onze sympatieke ondervoorzitster), Koolhofstraat 4.

brabant

brussel (arr.)

arr. raad

Volgende arr. raad op zaterdag 27 februari e.k. in de zaal « Waltra », bij Stan Philips, Arduinkaai te Brussel (naast KVS).

kolportages

Zondag 28 februari 1971 te Zaventem, verzamelen om 9.30 u. op de markt ; zondag 14.3.71 te Halle, verzamelen om 9.30 u. in de Sleutel (Markt) ; zondag 128.3.71 te Overijse, verzamelen om 9.30 u. aan de Kerk. (bocht baan naar Waver) ; zondag 18.4.74 te Roosdaal, verzamelen om 9.30 u. aan de kerk van Pamel.

agglomeratie-vergadering verdaagd

Gezien de politieke actualiteit wordt de algemene ledenvergadering van de Brusselse agglomeratie, gepland op donderdag 4 maart verdaagd tot het ogenblik dat wij enige zekerheid hebben over de vorming van de agglomeraties.

diest

prachtresultaat

Door onze arrondissementele kolportageploeg werden in Diest 300 Federalisme-brochures verkocht op één zondagvoormiddag. Daar Diest slechts 3300 huizen telt is dit een verbluffend en verheugend resultaat ! Proficiat aan de deelnemers en tot morgen zondag 28 maart in Tienen : daar moeten we er 750 verkopen.

hekelgem - essene - teralfene

7de afdelingsbal

Zaterdag 13 maart te 20 u. 30, in de zaal « Gildenhuis », Kerkstraat, Hekelgem. Orkest « The Green Stars ». Parking nabij de kerk. Inkom : 40 fr.

medegedeeld

workshop waterbezoedeling

De gewestelijke afdeling Brugge van de Lodewijk de Raetstichting richt op zaterdag 6 maart van 9 u. 30 in het Simon Stevin-instituut (Jeruzalemstraat 34) te Brugge een diskussiedag in over de waterbezoedeling, uiteraard een zeer belangrijk onderwerp voor een stad en een gewest met zoveel waterlopen en zo dicht bij de zee. Referaten door F. Polk, H. Peeters en Ir. Schepens. Inschrijven tegen slechts 100 fr. door overschrijving op postrekening 10243.04 t.n.v. Ariane Van de Velde, Genthof 16, 8000 Brugge, op welk adres alle nadere inlichtingen kunnen worden verkregen.

sneyssensbal te gent

Vriendenkring Sneyssens nodigt uit tot het topbal van het jaar ; het « kameradenbal », op zaterdag 6 maart 1971 om 20.30 uur in Roeland(Gent.

vierde sterrennachtbal

De volkssterrenwacht «Mira» van Grimbergen nodigt uit op haar vierde sterrennachtbal heden zaterdag 27 februari te 21 u. in de zalen van het Feniks-hof te Grimbergen. Orkest : Stan Philips. Bar, buffet. Inkom : 100 fr.

de alternatieve sekretaresse

Deze kursus wordt georganizeerd van 1 tot 5 maart te Heverlee (Filozofenfontein) en niet, zoals verkeerdelijk werd aangekondigd van 15 tot 19 februari.

Inlichtingen : Stinchting-Lodewijk de Raet, Dienst voor Bedrijfskadervorming, Maria-Theresiastraat 55, 1040 Brussel. Telefoon : 02/19.29.33. Inschrijven door storting van 4.800 fr. op prk. 833.14 van de Stichting.

DOSFELINSTITUUT brabant kaderdagen

« goed besturen »

Op zaterdagen 6 en 13 maart hebben te Diest en op zondagen 7 en 14 maart te Leuven kaderdagen plaats van het Dosfelinstituut Brabant over het tema « goed besturen », over doel en techniek van de bestuursfunktie.

Deelneming : 75 fr., maaltijden, koffie en sillabus inbegrepen. Inschrijven bij F. Boven, provinciaal direkteur, Parklaan 22 te 3070 Kortenberg door overschrijving op pr 471.563 voor 3 maart. De kaderdagen te Diest hebben plaats in 't Kultureel Centrum, Begijnhof, deze te Leuven op een nader te bepalen plaats.

zoekertjes

Jongeman 21 jaar zoekt passend werk als beginneling boekhouder-daktylo. Wie helpt hem eraan. Schr. blad onder letter V.D.K. R 30

Jongeman, 25 j., vl. nationalist, zkt te huur : gezellige gemeubelde kamer met eetplaatsje of studio, liefst streek Mechelen, Weerde, Zemst. Z. w. Hugo De Ruysscher, Werkhuizenstraat 9 te Vilvoorde, tel. 02/51.33.69 R 31

Jonge dame, 23 jaar, moderne humaniora, typiste : zoekt betrekking als typiste en/of bediende te Mechelen of omgeving. Schr. of tel. senator Jorissen, Louisastr. 31, Mechelen, tel. 015/435.96 R 32

Schrijnwerker, 61 jaar, zoekt passende betrekking in het Mechelse. Schrijven of telefoneren : senator Jorissen. R 33

Jong industrieel laborant zoekt passende betrekking, provincie Antwerpen. Schrijven of telefoneren : senator Jorissen. R 34

Brab. univ. ambt .(45 j.) zkt kennismak. met ernstige dame, goede ontwikkeling, geld geen belang. Schr. bur. blad R 29

Vl. nat. dame, 38, tweetalig, zkt betr. als bed. of vertegenwoordigster dames- en schoonheidsartikel. Brussel en omgeving. Vaste wedde en vergoeding wagen gevr. R 36

Afgestudeerde, diploma artistieke humaniora A7/A2 + 1 jaar A7/A1 zoekt werk omgeving Brussel, vooral belangstelling voor tekenen, decoratie. Contact via senator M. van Haegendoren, Guido Gezellelaan 63 - 3030 Heverlee. T. 016/245.45 R 35

WIJ vlaams nationaal

T. van Overstraeten
Hoofdredakteur
Alle briefwisseling voor redaktie naar
Rotatyp, Sylvain Dupuislaan 110 1070 Brussel Tel. 23.11.98
Beheer
Voldersstr. 71, Brussel 1000
Tel. (02)12.51.60
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks : 95 fr.
Abonnement buitenland : 480 fr.
Steunabonnement : 320 fr. (minimum)
Losse nummers : 8 fr.
Alle stortingen voor het blad op postrekening 1711.39 «Wij» Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitgever Mr F. Vander Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 1120

OOST-DUINKERKE: voor uw verlof aan zee !

Moderne villa's, app. en studios te huur.
Vraag gratis katalogus met foto !

WEST LITTORAL : Leopold II-laan 212 (100 meter voorbij zomerkapel)
8458 OOST-DUINKERKE — Tel. 058/526.29

heverlee
kolportages

Vergezeld van een radiowagen zal er gekolporteerd worden op zaterdag 6 en 13 maart en op zondag 7 en 14 maart. Verzamelen op het Arenbergplein de zaterdagen te 13 u. 30 en de zondagen te 9 u. 30.

hofstade
vu-bal

Zaterdag 13 maart Volksuniebal, vanaf 20 uur in de zaal « Vrede » (zaal achter de kerk). Orkest : Jazz Club 62.

jette
vujo

Vrijdag 12 maart e.k. te 20 u. 30 : Vujo-Tee-Dansant in de Conciensekelder, J. Van Praetstraat 28, Brussel.

kraainem - sterrebeek - woluwe - wezembeek-oppem
bal der randgemeenten

Het afdelingsbestuur nodigt alle vrienden uit op het « 2de Vlaams Bal van de Randgemeenten » op 3 april te 20 u. 30 in de patronaatszaal te Kraainem. Jacques Raymond met zijn groot J.R. sextet.

landen
afdelingsbal

Zaterdag 6 maart om 20 u. 30, 2de Lentedansfeest in de zaal Tifany's, Neerlandenstraat te Dormaal.

leuven (arr.)
vujo

Zaterdagnamiddag 20 februari startte onze arr. Vujo-werking met een degelijke werkvergadering. Dirk Vandersloten, arr. afgevaardigde in de nationale Vujo-raad, hield een referaat « Waarom Vujo ? » en Willy Kuijpers besprak « Vujo-metodiek ». Reeds werden enkele verantwoordelijken aangeduid voor sommige kantons : Haacht : Rita Van Besien-Bollion, Borreveldweg 1, Boortmeerbeek en Bruno Vereth, Grote Baan 113, Wespelaar ; Leuven-Noord : Guy Craps, Leuvense steenweg 277, Kortenberg en Filip Boven, Parkstraat 22, Kortenberg ; Leuven-Zuid : Liliane Vanhoof, Blandenstraat 16, Vaalbeek en Mark Cels, Duisburgse steenweg 7a, Tervuren ; Groot-Leuven : Noël Cuypers jr, Wijnpersstraat 107, Leuven en Fred Debrun, D. Mellaertstraat 79, Kessel-Lo.

Arr. verantwoordelijke : Dirk Vandersloten, Tiense vest 76, Leuven, tel. 268.97.

Alle belangstellende kunnen kontakt opnemen met één der bovenstaande adressen. Volgende werkvergadering : zaterdag 13 maart, 14 u. 30 in café Opera, Bondgenotenlaan 30, Leuven.

arrondissementele kaderdagen

Diest : zaterdagen 6 en 13 maart. Kultureel Centrum ; Leuven : zondagen 7 en 14 maart.

Organisatie : Dosfelinstituut en arr. bestuur. Inschrijven bij Filip Boven, Parkstraat 22, Kortenberg, prk nr 471.563, 75 fr. voor beide lesdagen, middagmaal inbegrepen.

Tema : « Goed besturen ». Alle afdelingsbesturen « moeten » aanwezig zijn.

nieuwe kijk

Iedereen spreekt met veel lof over ons berichtenblad. Graag zouden we dit als informatieblad drie keer per jaar in iedere huisbus van ons arr. krijgen... dat zijn er 126.000 per keer ! Noodzakelijk — doe mee aan onze 200.000 fr. aktie : we zoeken 200 families die 1000 fr hiervoor per jaar willen storten... nog geen 100 fr. per maand. Neem kontakt met de arr. penningmeester Jef Demeyer, Prosper Poulletlaan 11, Heverlee of stort op prk nr 83204 van de Kredietbank Heverlee voor rek. nr 82437 van Volksunie arr. Leuven.

londerzeel
volksuniedansavond

Onze jaarlijkse dansavond heeft plaats op zaterrag 13 maart in zaal Centrum (aan de kerk).

mollem - brussegem
bal

Jaarlijks VU-bal heden zaterdag, 27 februari. Orkest : Peter Philips. Zaal : « Alida », Verloren Hoek te Brussegem - Bollebeek.

rummen - geetbets
nieuwe afdeling

In aanwezigheid van senator Van Haegendoren werd volgend afd. bestuur verkozen : voorzitter : Frans Everaerts, Ketelstraat 85, Rummen, tel. 011/87137 ; sekretaris : Debruyn Marcel, Grote steenweg 100, Rummen ; penningmeester : Willy Bekaert, Kraaistraat 58, Rummen ; propaganda : Roel Baets, Steenweg naar Kortenaken 30, Geetbets, tel. 011/87314; organisatie : Freddy Vandebroek, Ketelstraat 95, Rummen.

dansfeest

Door de afdelingen Rummen-Geetbets en Kortenaken-Hoeleden wordt een bal ingericht op zaterdag 13 maart in de zaal Maierhof te Geetbets. Orkest : The Telstars.

steenokkerzeel
zesde dag van het vlaamse lied
vvkb zangkoor tijl

Heden zaterdag 27 februari om 20 u. in de zaal « De Molekens », Wambeekstraat 27 te Steenokkerzeel. Warm aanbevolen.

st. pieters-leeuw
grote volksvergadering

Vrijdag, 12 maart e.k. in de zaal « Moriau », Rink te St. Pieters-Leeuw (vlak tegenover de ingang van de kerk) volksvergadering, waarop alle leden en simpatizanten van het kanton verwacht worden. Sprekers : volksvertegenwoordiger Eug. De Facq over « Brussel en het verraad », senator Lode Claes over « Hoe besteelt België de Vlamingen» en Toon Van Overstraeten, hoofdredakteur van WIJ over « De Volksunie in de belgische staat ». Tijdens deze meeting vertoning van de film « Mooi Vlaanderen ».

vilvoorde
bal

De afdeling geeft haar bal heden zat. 27 februari, in de zaal « Uilenspiegel » Gevaertstraat, Vilvoorde Far-West. Orkest : « Freddy Sunder ».

oost-vlaanderen

aalst
kantonale kolportage

Zondag 28.2.71, kolportage te Herdersem. Samenkomst Café Noella, Grote baan, rechtover gemeentehuis te 9,30 uur.

gavere
kolportage

Morgen zondag 28 februari verzamelen in « Zangershof », Scheldestraat, Gavere te 9 u. 10 zeer stipt : kantonnale werftocht te Melle ! Bestuur en medewerkers op post !

leden- en abonnementenslag

Laatste afrekening tegen 28 februari bij sekretaris Mark De Langhe, Scheldestraat 17, Gavere.

finanties

Wij verspeidden een anti-BTW-provisie-pamflet in onze zeven gemeenten, alle bussen ; dit is ons derde pamflet in drie maanden. Penningmeester Willy De Rijcke verwacht dus ieders finantiële bijdrage.

wim jorissen komt

Senator Wim Jorissen spreekt over « Federaties en agglomeraties van gemeenten » op vrijdag 19 maart te 20 u. stipt, te Vurste, Kerkstraat 28, in café Kur-Pils, bij Remi Van de Vijver.

gent
aan de slag

Tot spijt van de knarsetanders gaat in onze franskiljonsdolle stad de leden- en abonnementenslag onverpoosd verder. De vernieuwing van de lidkaarten loopt ten einde. Sedert nieuwjaar hielden wij reeds drie bestuursvergaderingen, drie werkvergaderingen, een kolportagedag en een contactvergadering, terwijl een paar stille werkers bijna dagelijks het enorm administratief werk verzorgen. En dit is nog maar een begin !

oproep

Wie aktief wil meewerken aan ons offensief deelt dit mede aan : de propagandaleider Jan Wouters. Gordunakaai 37, Gent ; secretaris Lode Tassche, Ottergemse steenweg 438, Gent of voorzitter Fik de Vogeleer, Keizersvest 20. Gent.

Steun : op pcr 14819 van Bank Financia-Gent voor rekenink 5259177 van Volksunie-Gent.

dosfelinstituut oost-vlaanderen regionale cyklus « Vlaanderen morgen ? »

Het Dosfelinstituut Oost-Vlaanderen richt vier aktiviteiten in, telkens in de zaal Mercator, Statiönsstraat te St-Niklaas. Op 4 maart om 20 u. : « hoe sociaal is onze sociale wetgeving » met inleiding door mr. Boudewijns. De tweede wordt ingeleid door M. Coppieters en Miet Smet met als onderwerp « onderwijs en maatschappijvernieuwing », op donderdag 18 maart om 20 u.

Over « vakbond, establishment of revolutie » spreekt een paneel van drie mensen op donderdag 8 april om 20 u. Vierde aktiviteit op zaterdag 24 april om 14 u., Lode Claes en E. Mandel beantwoorden vragen van joernalisten en jongeren over « neo-kapitalisme of nieuwe strukturen ».

Deelname : 80 fr. (25 fr. per afz. aktiviteit) te storten pr 91.56.31 van prov. dir. J. De Stoppeleir ,Vossenlo 19 te 9210 Heusden of op pr 60.07.95 van J.P. Maes, Verdurmestraat 6 te 2700 St. Niklaas.

gentbrugge
gezellig samenzijn

Wij nodigen u uit tot ons gezellig samenzijn met koud buffet op vrijdag 12 maart e.k. te 20 u. 15 in « Esmoreit », Peter Benoitlaan 136. Deelname in de kosten : 70 fr.

gemeenteraad

Woendag 3 maart te 19 u. is er gemeenteraadszitting met belangrijke VU-voorstellen.

gent - eeklo (arr.)
nieuwe vujo-kernen

In ons arrondissement werden drie verantwoordelijken aangesteld voor een plaatselijke Vujo-werking. Voor Ledeberg, Gentbrugge, Heusden en Destelbergen : Werner Merckx, Pacificatiestraat 39, Ledeberg ; Voor St.-Amandsberg : Michel Lippevelde, Antwerpsesteenweg 423 ; voor Zelzate : Danny Verstraeten, Schepen De Meyerstraat. Jongelui uit bovenstaande gemeenten zijn hartelijk welkom bij hogergenoemden.

heusden
woelige gemeenteraadszitting

De vergadering (18 februari) was nog maar enkele minuten oud toen een scherp incident ontstond tussen de burgemeester en gemeenteraadslid Koen Van Meenen (VU), die protesteerde tegen het feit dat een gebrekkig nederlandsprekende burgemeester (ridder Jean Van Tieghem de ten berge), onderwijs tot zijn bevoegdheid nam, en dit in het Nederlandstalig taalgebied.

Onze vertegenwoordiger ging evenmin akkoord, zich steunend op de gemeentewet, over de wijze van stemmen van de agendapunten. Op het einde van de vergadering vroeg Koen Van Meenen een punt op de agenda te plaatsen, als spoedeisend geval, i.v.m. het vertrek van onze dorpsgenote Paula Bogaert op 13 maart a.s. naar Venezuela. Het voorstel tot tussenkomst van de gemeente in ontwikkelingshulp werd niet ontvankelijk verklaard.

mariakerke
verkiezingen

De gemeenteraadsverkiezingen werden een volledige overwinning voor de lijst Volksbelangen, mede dank zij de steun van de plaatselijke VU-afdeling. Volksbelangen behaalde 5 zetels, de BSP 2 (+1), de CPV 5 (—3) en de PVV 1 (—1). Na het afsluiten van een akkoord met de BSP werden aan de verkozenen van Volksbelangen volgende funkties toegewezen : dhr M. Vergult, burgemeester ; dhr W. Storms, 2e schepen en mevr Prové, 3e schepen. Dhr. J. Verbeke (voorzitter VU-afdeling) en juffr Gauwberg zijn de andere verkozenen.

Op de eerste raadszitting na de aanstelling beet de nieuwe ploeg reeds krachtig van zich af, tot ontsteltenis van de CVP-oppositie, die dacht de nieuwelingen eens duchtig de les te lezen. Burgemeester Vergult en vooral schepen Storms lieten zich opmerken.

Dat belooft voor de toekomst.

bestuursverkiezingen

Na de verkiezing van een nieuw afdelingsbestuur werden de taken als volgt verdeeld : voorzitter : Jan Verbeke ; sekretaris : Gosselin ; dienstbetoon : Gheeraert ; schatbewaarder : mevr Bruggeman ; organisatie : J. Poppe ; propaganda: Cl. Sleurs.

kolportages

De kolportageploeg ging op tocht in de wijk Kolegem. Op korte tijd werden 90 nummers aan de man gebracht. Zondag 15 februari kwam het Centrum aan de beurt.

melle
kolportage

Zondagvoormiddag 28 februari te 9 u, samenkomst in café « Schuttershof », Pontstraat te Melle (centrum). Leden, vrienden en sympatizanten zijn van harte welkom.

schellebelle
bal

Heden zaterdag 27 februari in de zaal « Corcelis-Petit », Dorp 25. tweede Volksuniebal van de topafdeling Schellebelle. Wie niet binnen kan zal moeten wachten tot de volgende keer. Neem daarom tijdig uw kaart à 50 fr. Orkest Eddy Delar. Aanvang te 21 uur.

st. amandsberg
overlijden

Op 14 februari werd onze goede kamaraad en trouw lid de heer Lieven De Gelder aan zijn familie en vrienden ontrukt, een eerlijk en oprecht man die veel heeft gestreden en geleden voor zijn volk. Onze zeer innige deelneming.

kolportages

Zondag 14 februari werden tijdens onze tweede kolportage 65 nummers verkocht. De Vujo waren goed vertegenwoordigd. Morgen zondag 28 februari derde kolportage, nog meer militanten worden verwacht. Verzameling aan het Hernisplein om 10 uur stipt.

welle
groots dansfeest

Op 27-2, zaal « Eendracht », Dorp. Orkest Actif Club en zangeres Christly. Ruime parkeergelegenheid.

west-vlaanderen

houthulst
m. coppieters komt

Aanstaande zaterdag 6 maart spreekt VU-volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters, gewezen weerstander, in café Rotsebos. Hopelijk komt onze burgemeester ook eens luisteren. Aanvang : 20 u. 30.

kortrijk
ledenvergadering

Heden zaterdag 27 februari om 20 u. in ons lokaal « 1302 » heeft onze eerste ledenvergadering 1971 plaats. Onze gemeenteraadsleden mevr. Van Landuyt-Comeyne en meester José De Schaepmeester zullen spreken over hun opdrachten in de gemeenteraad. Prov. raadslid R.A. Vandewattyne zal de avond besluiten met een visie «De Volksunie morgen en Wij».

lauwe
driekoningen

Zaterdag 16 januari jl. was ons driekoningenfeest samen met Wevelgem er een van de bovenste plank met niet minder dan 50 Lauwse kinderen. Het speelgoed was prima gekozen, de boterkoeken en chocolade-melk waren lekker. De Volksuniejeugd mag er zijn.

middelkerke
ons bal

Hedenavond in de zaal Lido, Kerkstraat, ons jaarlijks afdelingsbal. Orkest : « The Ricksons ». Toegang 30 fr. Iedereen present.

meulebeke
ledendansfeest

Op 3 april, privaat Lentedansfeest ingericht door de Vlaamse Vriendenkring Meulebeke in zaal « Het Park », Bertje Gantensweg. Lidmaatschapskaart 1971 (60 fr.) geeft toegang.

roeselare - tielt (arr.)
bestuur en raad

Morgen zondag 28 februari om 10 u. bestuursvergadering en zaterdag 6 maart om 15 u. arrondissementsraad. Allebei in Vlaams Huis te Izegem.

stene
sociaal nieuws

Ons lid Edmond Vanhonsebrouck stapte met mej. Magda Provoost in het huwelijksbootje, terwijl bij Jaak Vanderstukken en Emilienne Dekeyser een zoontje Johan kwam. Aan allen onze gelukwensen.

overlijden

Ons lid Albert Vanacker verloor zijn echtgenote Maria Degoe, terwijl op 17 februari ook de heer August Vandepitte overleed, in leven de vader van ons bestuurslid en kandidaat op de gemeenteraadslijst Roland Vandepitte. Wij bieden de naastbestaanden ons innig rouwbeklag aan.

federalisme

Vrijdag 5 maart e.k. te 20 u. 30 in de groentenveiling, Steensedijk, voordracht over : « Het federalisme als wereldbeschouwing en als politieke idee » door de heer Marc Vanhecke, voorzitter van de VVB arr. OVD. Toegang vrij. Breng kennissen mede.

veurne
abonnementenslag

Ons lid Edmond Vanhonseeer uit de slag : méér dan 25 nieuwe « Wij »-abonnementen werden aangeworven, en voor 1971 werden ook reeds ongeveer 50 nieuwe leden gemaakt. We danken onze propagandisten van harte.

vujo-karnaval

Heden 27 februari om 20 u. 30 in het hotel « De Arkaden », Ooststraat, Veurne : sprankelende Veurnese karnavalfuif. Disc-Jockey Yves Martien. Kosten : 49 fr. (BTW inbegrepen). Kaarten bij Cl. Debeuckelaere, Ollevierslaan 54 en bij alle bestuursleden.

lode claes op bezoek

Vrijdag 5 maart om 20 uur, komt senator Lode Claes naar Veurne met een spreekbeurt over « Federalisme en ekonomie », in het St. Jansstudio, Houtmarkt. Bijdrage : 20 fr., jongeren : 10 fr.

postzegelklub

Aan alle geïnteresserden, ook uit de andere afdelingen van ons arrondissement, maken we bekend dat onze sekretaris Raf. Lintermans een Vlaamse postzegelklub heeft opgericht. Voor alle inlichtingen : Daniël de Haenelaan 32, Veurne. Tel. : 058-32.302.

de gratis bouw-vraagbon van ABK

ID Reklame n.v.

BON

Ik wens de voordelen te kennen die U mij kan bieden.
• 1. Ik beschik wel/niet over een bouwgrond.
• 2. Ik wens te bouwen: burgerswoning, villa of half-open bebouwing bij voorkeur
gelegen te .....

NAAM .....
ADRES .....
TEL. ..... datum .....

ABK IS TWEEMAAL ONKLOPBAAR...

in prijs... *...en in kwaliteit*

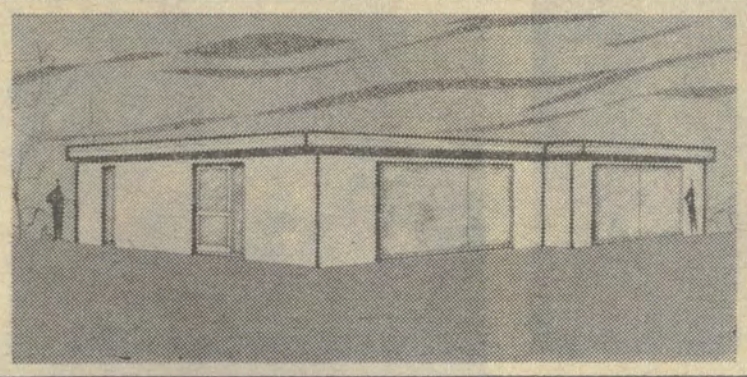

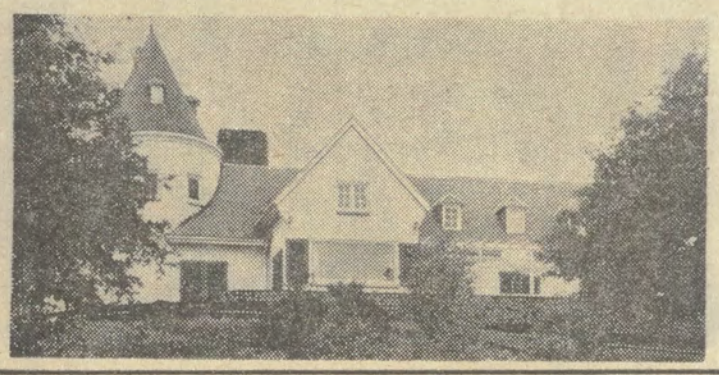

zowel voor economic quality ... *...als voor high quality*

600 EIGEN ARBEIDERS... 1001 MOGELIJKHEDEN

gronden

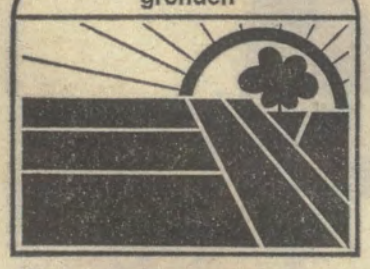

burgershuizen

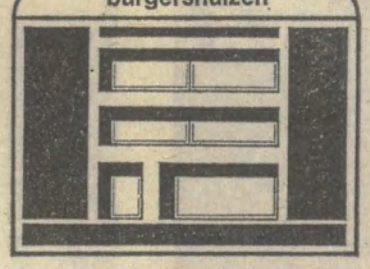

appartementen

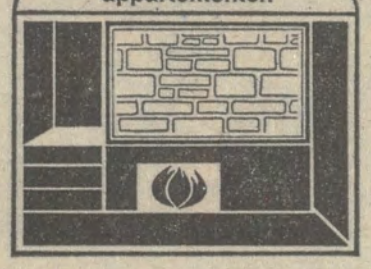

industriebouw

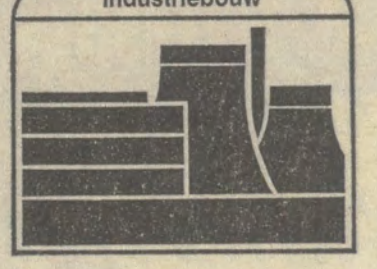

Meer dan één tevreden klant is met slechts 100.000 F met ons begonnen. U krijg van meet af aan een grondige studie van uw woning en de juiste prijs. Voordeliger dan wie ook, omdat ABK alles zelf doet. Daarom ook is de kwaliteit zoveel hoger. ABK bouwt op uw grond of op één van zijn vele keuze-gronden. Graag tonen wij U een greep uit onze verscheidene realizaties, die stuk voor stuk juweeltjes zijn. En werken graag voor U weer iets totaal nieuws uit. Vrije keuze van architekt. Begin alvast met ons vrijblijvend inlichtingen te vragen.

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN

Antwerpen, Meir 18 Tel. 03/31.78.20
Genk, Winterslagstraat 22 Tel. 011/544.42
Gent, Onderbergen 43 Tel. 09/25.19.23
Leuven, Brusselsestraat 33 Tel. 016/337.35

voor een leefbaar vlaanderen

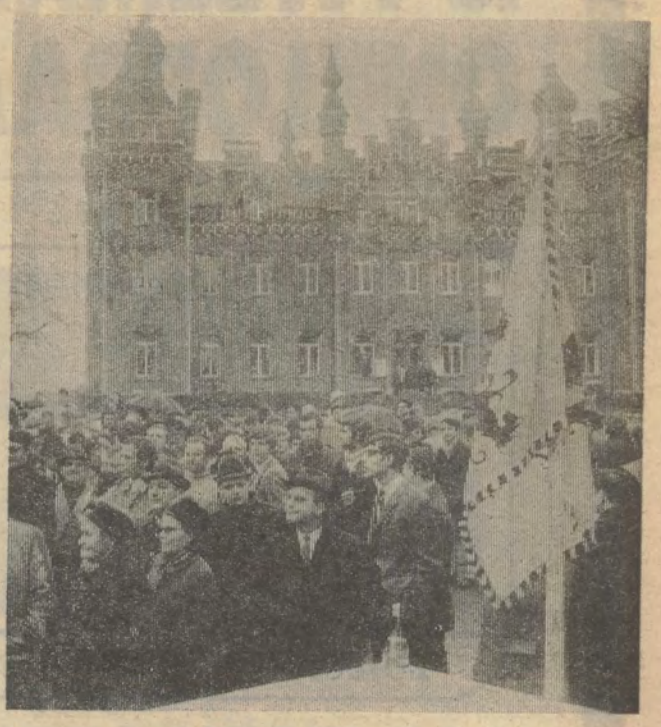

BLAASVELD : Zaterdag trok een duizendtal jonge mensen en natuurliefhebbers van Willebroek naar Blaasveld om luidruchtig te protesteren tegen de geplande barbarij tegen het unieke natuurgebied 't Broek. De ministers Vlerick en De Saeger die 't Broek willen vernietigen om er zand te winnen ten einde elders daarmee kleiputten te dempen, kregen van de verontwaardigde betogers allerlei liefs te horen. Ook de vissers uit de Rupelstreek stapten mee op.

DILBEEK : Ondanks de al te beperkte voorbereiding waren vorige zaterdag toch enkele duizenden Vlamingen op de VVB-betoging om hun ongenoegen te uiten over de « Brusselse politiek » van de regering Eyskens en om hun solidariteit te betuigen met de moedige burgemeester Soens van Strombeek-Bever. Het ontslag van de partijdige minister Harmegnies werd geëist. Deze spoedbetoging is de inzet van 'n aktie tegen de anti-Vlaamse aspecten van de regeringspolitiek.